

Budapest,
2004. március 16.,
kedd

30. szám

Ára: 1449,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

2004: IX. tv.	Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosításáról	2490
43/2004. (III. 16.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és az Európai Közösség között a műszaki szabályok és az információs társadalom szolgáltatásai terén követendő információszolgáltatási eljárásról szóló, Brüsszelben, 2003. december 11-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről	2519
44/2004. (III. 16.) Korm. r.	A kereskedelem, illetve az áruk szabad áramlása akadályaiával kapcsolatos egyes értesítési és bejelentési eljárások végrehajtásáról	2525
45/2004. (III. 16.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya közötti, a megfelelőség-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról szóló, 2003. október 10-én, Budapesten aláírt Megállapodás kihirdetéséről	2532
30/2004. (III. 16.) GKM r.	A gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal üzemelő melegvízkazánok hatások követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló 20/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet módosításáról	2560
31/2004. (III. 16.) GKM r.	Az egyes gázfogyasztó készülékek kialakításáról és megfelelőségének tanúsításáról szóló 22/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet módosításáról	2562
24/2004. (III. 16.) KE h.	Határőr vezérőrnagyi kinevezéséről	2563
25/2004. (III. 16.) KE h.	Nyugállományú határőr dandártábornoki kinevezéséről	2563
26/2004. (III. 16.) KE h.	Rendőr dandártábornok kinevezéséről	2564
27/2004. (III. 16.) KE h.	Nyugállományú rendőr dandártábornoki kinevezéséről	2564
28/2004. (III. 16.) KE h.	Büntetés-végrehajtási dandártábornokká történő kinevezésről	2564
29/2004. (III. 16.) KE h.	Bírák felmentéséről	2565
1020/2004. (III. 16.) Korm. h.	A Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze és a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja díjak 2004. évi adományozásáról	2565
	Az Országos Választási Bizottság 1/2004. (III. 10.) OVB állásfoglalása a 9/2002. (III. 7.) OVB állásfoglalás hatályvesztéséről	2565

Oldal

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2004. évi IX. törvény

az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény módosításáról*

1. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) 2. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) E törvény hatálya kiterjed a 4/B. § szerinti, adóalanynak nem minősülő, az általános forgalmi adó megfizetésére kötelezett személyekre.”

2. § Az áfa-törvény 3. §-a a következő *b)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a *b)* pont jelölése *c)* pontra változik:

[3. § A törvény rendelkezései alapján általános forgalmi adót (a továbbiakban: adó) kell fizetni]

„*b)* az Európai Közösségen (a továbbiakban: Közösség) belülről történő termékbeszerzés, valamint”
[után.]

3. § Az áfa-törvény 4. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közös tulajdonban és közös használatban levő ingó és ingatlan dolog tekintetében a tulajdonostársak közössége minősül adóalanynak. Az adóalanyisághoz fűződő kötelezettségeket és jogokat a tulajdonostársak közössége az általa kijelölt képviselő útján gyakorolja. Kijelölés hiányában képviselőnek a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonostárs, egyenlő tulajdoni hányad esetén pedig az adóhatóság által kijelölt személy tekintendő.

(3) Adóalanyiságot eredményez továbbá az új közlekedési eszköz esetenkénti értékesítése, amennyiben az az értékesítés közvetlen következményeként másik tagállamba kerül. Az adóalany által értékesített új közlekedési eszköznek az adóalanyiságát eredményező gazdasági tevékenysége körén kívül eső értékesítését is úgy kell tekinteni, mintha az az adóalanyisága keretében történt volna.”

4. § Az áfa-törvény a következő 4/B. §-sal egészül ki:

„4/B. § E törvény alapján kizárólag az adó megfizetésére kötelezett:

a) termékimport tekintetében a nem adóalany;

b) a Közösségen belülről történő új közlekedési eszköz beszerzése tekintetében a belföldön állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező természetes személy, jogi személyiség nélküli szervezet;

c) a 7/A. §-ban foglaltak alapján Közösségen belülről történő beszerzésnek minősülő termékbeszerzések tekintetében az adóalanynak nem minősülő jogi személy;

d) a 40. § (6) bekezdése alapján az adó megfizetésére kötelezett nem adóalany.”

5. § Az áfa-törvény a következő címmel és 4/C. §-sal egészül ki:

„Csoportos adóalanyiság

4/C. § (1) A 4. § (1) bekezdése szerinti hitelintézet, befektetési vállalkozás, illetőleg biztosító adóalany választása esetén jogosult arra, hogy a részére külön törvény alapján kiszervezett tevékenységet végző adóalannal együttesen minősüljön adóalanynak (csoportos adóalanyiság). A csoportos adóalanyiság a csoport tagjainak egymás közötti (csoporton belülről végzett) termékértékesítése és szolgáltatásnyújtása tekintetében áll fenn, amely után adófizetési kötelezettség nem keletkezik.

(2) A csoportos adóalanyiság választására az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén nyílik lehetőség:

a) a csoport valamennyi tagja

aa) belföldön nyilvántartásba vett adóalany,

ab) a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény hatálya alá tartozó önálló jogi személy,

ac) egy időben csak egyetlen csoportnak tagja;

b) a csoport bármely hitelintézetében, befektetési vállalkozásában vagy biztosítójában pénzügyi holding társaság, biztosítói holding társaság vagy nem magyarországi székhellyel rendelkező hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy biztosító ellenőrző befolyással rendelkezik;

c) az állami adóhatóság a csoport bármely tagja terhére általános forgalmi adó tekintetében 5 000 000 forint feletti adóhiányt jogerősen nem állapított meg;

d) a kiszervezett tevékenységet végző vállalkozás kizárólag ugyanazon csoport tagjai, illetőleg a *b)* pont szerinti intézmény részére végez tevékenységet.

(3) A csoportnak legalább két tagja van — amelyből az egyik a kiszervezett tevékenységet végző —, és a csoportos adóalanyiság választása feltételeinek a csoport működésének fennállása alatt a tagok folyamatosan megfelelnek.

(4) A csoport tagjainak önálló adóalanyisága a csoporton kívülre nyújtott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetén áll fenn. Ha a tag kizárólag csoporton belülről végez tevékenységet, önálló adóalanyisága megszűnik.

(5) A csoportos adóalanyiság választását, a csoport tagjainak nevét, székhelyét (telephelyét) és adószámát a csoport tagjai az adózás rendjéről szóló törvénynek az általános forgalmi adókötelezettség bejelentésére vonatkozó szabályai szerint az adóhatósághoz bejelentik.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. március 8-i ülésnapján fogadta el.

6. § (1) Az áfa-törvény 6. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában termékértékesítésnek minősül különösen:]

„c) a termék átadása építési szerződés alapján, még akkor is, ha a teljesítéshez szükséges anyagokat részben vagy egészben a megrendelő bocsátotta rendelkezésre;”

(2) Az áfa-törvény 6. §-ának (2) bekezdése a következő d)—e) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában termékértékesítésnek minősül különösen:]

„d) a termék nem pénzbeti betétként, hozzájárulásként való átengedése (apportálás); valamint

e) a zálogjog alapítása az adóalany zálogtárgy-tulajdonos és a zálogjogosult között.”

7. § (1) Az áfa-törvény 7. §-ának (2) bekezdése az alábbi c)—d) ponttal egészül ki:

[(2) A termékértékesítéssel egy tekintet alá esik:]

„c) ha az adóalany a tulajdonában lévő, adóalanyiságát eredményező tevékenysége érdekében beszerezett, előállított terméket belföldről másik tagállamba fuvarozza, vagy fuvaroztatja vagy más módon juttatja el, kivéve, ha a termék továbbítása az alábbi célok valamelyike érdekében valósul meg:

1. a 14. § (2) bekezdésében, valamint a 14/A. §-ban meghatározott termékértékesítés,
2. a 14. § (3) bekezdésében meghatározott termékértékesítés,
3. a 11—11/A. § szerinti termékértékesítés, valamint a 29/A. §-ban meghatározott termékértékesítés,
4. a termék kivitele másik tagállamba annak feldolgozása, megmunkálása céljából, amennyiben ezen szolgáltatás teljesítése után a termék visszakérül belföldre a szolgáltatást igénybe vevő adóalanyhoz,
5. a termék tulajdonosa által, annak adóalanyisága körébe tartozó termék ideiglenes használata szolgáltatás teljesítése érdekében a feladás vagy a fuvarozás befejezésének helye szerinti tagállamban,
6. a termék 24 hónapot meg nem haladó ideiglenes használata másik tagállamban, amelyre — amennyiben azt harmadik országból importálták volna — az ideiglenes behozatal címén teljes adómentesség vonatkozna,
7. a termék továbbítása másik tagállamban fenntartott vevői készlet céljára, amennyiben az adóalany a továbbítást követően a másik tagállamban nem keletkezik adófizetési kötelezettség a Közösségen belülről történő termékbeszerzés címén.

Amennyiben az 1—7. pontokban foglalt feltételek közül bármelyik megszűnik, a saját tulajdonban lévő termék tagállamok közötti fuvarozását, továbbítását termékértékesítésnek kell tekinteni. A termékértékesítés teljesítési időpontja a feltétel megszűnésének napja;

d) olyan a Jöt. hatálya alá tartozó terméknek adóraktárból szabad forgalomba bocsátással történő kitárolása, melyet az adóalany adóraktárban tárolt termékként vásárolt meg, feltéve, hogy a kitárolás e törvény hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget egyéb jogcímen nem keletkeztet.”

(2) Az áfa-törvény 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem minősül termékértékesítésnek

a) a közcélú adomány;

b) a vállalkozási célból ingyenesen adott termék, ide nem értve a gazdaságilag nem független felek közötti termékátadás;

c) a kis értékű ajándék;

d) a sajtótermék kötelespéldányként történő rendelkezésre bocsátása, ha az jogszabályi kötelezettségen alapul; valamint

e) a terméknek más tulajdonába történő ellenérték nélküli átadása, ha az ellenérték nélküli átadás kötelezettségét törvény írja elő.”

8. § Az áfa-törvény a következő címmel és 7/A—7/C. §-okkal egészül ki:

„Közösségen belülről történő termékbeszerzés

7/A. § (1) Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek minősül a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel: a 6. § szerinti termékértékesítésnek megfelelő termékbeszerzés, kivéve a 6. § (2) bekezdés c) pontja szerinti termékértékesítésnek megfelelő termékbeszerzést, amennyiben az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a) a terméket az eladó vagy a vevő, vagy megbízásukból harmadik személy a termék feladásának, elfuvarozásának helye szerinti tagállamból másik tagállam területére fuvarozza el,

b) a terméket beszerző adóalany a termék minősül, aki (amely) a terméket adóalanyiságát eredményező gazdasági tevékenység végzéséhez szerzi be, vagy a 4/B. § c) pontja alapján adófizetésre kötelezett jogi személy,

c) a termékértékesítést teljesítő adóalany a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállam joga alapján nem választott alanyi adómentességet, és

d) az értékesítés nem tartozik a 14. § (2) bekezdés vagy 14/A. § hatálya alá.

(2) Nem minősül Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek:

a) a diplomáciai és konzuli képviseletek és azok tagjai, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és azok tagjai által másik tagállamból történő termékek beszerzése,

b) az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya szolgálati járműveinek, légi járműveinek és hajóinak üzemanyag-, olaj- és kenőanyag-ellátása céljából igazoltan végzett termékbeszerzés, amennyiben ezek a külön jogszabály rendelkezései alapján a közös védelmi erőfeszítéseket szolgálják;

c) a 11/A. § b)—d) bekezdéseiben meghatározott esetek szerinti termékek beszerzése, amennyiben a terméket beszerző

ca) kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, vagy

cb) mezőgazdasági tevékenységet folytató különleges jogállást választott adóalany, aki (amely) a terméket ezen tevékenységéhez szerezte be, vagy

cc) nem adóalany jogi személy, vagy

cd) alanyi adómentességet választott adóalany.

(3) Nem minősül Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek a (2) bekezdés c) pontjának hatálya alá nem tartozó terméknek — kivéve az új közlekedési eszközt és a Jöt. hatálya alá tartozó terméket — egy másik tagállamból történő beszerzése, ha a terméket a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott vevői kör szerzi be, és a Közösség más tagállamaiból beszerzett termékek általános forgalmi adó nélküli összesített értéke a tárgyévvel megelőző évben a 10 000 eurót (küszöbérték) nem haladta, illetve a tárgyévben nem haladja meg. A küszöbérték számításánál nem kell figyelembe venni a Közösségen belülről történő termékbeszerzésből származó új közlekedési eszköz és Jöt. hatálya alá tartozó termékek ellenértékét. Az adófizetési kötelezettség arra a termékbeszerzésre vonatkozik először, amelynek ellenértékével a beszerző túllépi a jelzett küszöbértéket.

(4) A (2) bekezdés c) pontja szerinti beszerző a küszöbérték alatt is választhatja az (1) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséget. Ezen választását az adóhatósághoz bejelenti. Ezen választásától a beszerző a választás évét követő két naptári évig nem térhet el.

(5) Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek minősül továbbá az új közlekedési eszköz másik tagállamból ellenérték fejében történő beszerzése, ha a beszerző olyan a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek (amelynek) másik tagállamból történő beszerzései nem haladták meg a (3) bekezdésben meghatározott küszöbértéket, vagy bármely más nem adóalany személy, jogi személyiség nélküli szervezet a beszerző.

(6) Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek minősül a Jöt. hatálya alá tartozó termék beszerzése is, ha azt olyan, a (2) bekezdés c) pontja szerinti adóalany vagy nem adóalany jogi személy szerzi be, akinek (amelynek) másik tagállamból történő beszerzései nem haladták meg a (3) bekezdésben meghatározott küszöbértéket, és a termék a Jöt. szerint belföldön esik adókötelezettség alá.

(7) Amennyiben a 4/B. § c) pontja alapján adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy harmadik országból importál terméket, és a termékimport teljesítési helye a fuvarozás befejezésének helyétől eltérő tagállam (a továbbiakban: import tagállam), úgy kell tekinteni, mintha a terméket az import tagállamban adták volna fel vagy fuvarozták volna el ezen fuvar befejezésének helyére. Az importáló jogosult az import tagállamban az import során kivetett adó visszatérítésére, amennyiben igazolja, hogy a

beszerzése adóköteles a fuvarozás befejezése szerinti tagállamban.

(8) Nem minősül Közösségen belülről történő termékbeszerzéssel egy tekintet alá eső termékbeszerzésnek, ha a más tagállamban nyilvántartásba vett adóalany a tulajdonában lévő terméket egy másik tagállamból a belföldön fenntartott vevői készlet céljára továbbítja, és a továbbítást követően a belföldi adóalany vevő vagy bizományos Közösségen belülről történő termékbeszerzést hajt végre.

7/B. § A Közösségen belülről történő termékbeszerzéssel esik egy tekintet alá:

a) adóalany által adóalanyiságát eredményező tevékenység céljából olyan, a tulajdonában lévő termék használata/hasznosítása belföldön, amelyet a termék előállításának, kitermelésének, feldolgozásának, átalakításának, a 7/A. § (1) bekezdés szerinti beszerzésének vagy az import teljesítésének helye szerinti tagállamból ő vagy a megbízásából harmadik személy adott fel vagy fuvarozott el belföldre;

b) a 7. § (2) bekezdés c) pontja szerinti termékértékesítésnek megfelelő termékbeszerzés, amennyiben a termékértékesítést másik tagállamban teljesítik, és amelynek közvetlen következményeként a termék a termékértékesítés teljesítési helyétől eltérő tagállam területére kerül;

c) a Magyar Köztársaság NATO tagságával összefüggésben felmerülő feladatok teljesítése során a Honvédelmi Minisztérium és polgári állománya, illetve a Magyar Honvédség szervezetei és polgári állománya által másik tagállamban adómentesen beszerzett termék belföldre történő behozatala, belföldön történő használata, kivéve, ha ezen termék importból történő beszerzése esetén a termékimportra a 31. § szerinti adómentesség vonatkozna.

7/C. § A Közösségen belülről történő termékbeszerzéssel esik egy tekintet alá a Közösség más tagállamában beszerzett személygépkocsi belföldre történő behozatala, amennyiben a személygépkocsit kevesebb mint hat hónapja helyezték először forgalomba.”

9. § Az áfa-törvény 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) Szolgáltatásnyújtás: minden olyan, ellenérték fejében végzett tevékenység, amely e törvény szerint nem minősül termékértékesítésnek.

(2) Szolgáltatásnyújtásnak minősül különösen:

a) a jogok és más immateriális javak átengedése, ideértve a jogok és immateriális javak nem pénzbíbeli betétként, hozzájárulásként történő átengedését is;

b) a kötelezettségvállalás valamely cselekménytől való tartózkodásra, vagy valamely helyzet, állapot tűrésére.

(3) Szolgáltatásnyújtásnak minősül továbbá az is, ha az adóalany a terméket — gazdasági tevékenysége köréből kivonva — ellenérték nélkül más használatába adja, feltéve, hogy a terméknek és annak alkotórészeinek beszerzéséhez, kitermeléséhez, előállításához, feldolgozásához, átalakításához vagy felújításához kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható.

(4) Ha az adóalany a szolgáltatásnyújtást a saját nevében, de más javára rendeli meg, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) ugyanannak a szolgáltatásnak az igénybevevője és a nyújtója is.

(5) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni akkor is, ha a szolgáltatásnyújtás szerződéskötés, jogszabályi rendelkezés, hatósági határozat vagy árverés útján történik.

(6) Szolgáltatásnyújtásnak minősül továbbá az adóalany adóalanyiságát eredményező tevékenységtől eltérő cél érdekében, más részére ellenérték nélkül végzett, e törvény szerint nem termékértékesítésnek minősülő tevékenysége, feltéve, hogy ennek végzéséhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható. Szolgáltatásnyújtásnak minősül a saját tevékenységéhez végzett olyan szolgáltatás is, amely az adóalanyt — ha azt ellenérték fejében szerezte volna be — adólevonásra nem jogosította volna.”

10. § Az áfa-törvény 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Nem minősül szolgáltatásnyújtásnak az ellenérték megfizetése, ha az pénzzel vagy készpénz-helyettesítő eszközzel, annak névértéken való elfogadásával történik.

(2) Nem tekinthető szolgáltatásnyújtásnak az sem, ha

a) a szolgáltatásnak ellenérték nélkül történő nyújtására törvény vagy kormányrendelet alapján kerül sor;

b) a szolgáltatás közcélú adomány;

c) a szolgáltatást vállalkozási célból ingyenesen nyújtják, ide nem értve a gazdaságilag nem független felek közötti szolgáltatásnyújtást;

d) a szolgáltatás kis értékű ajándék.”

11. § Az áfa-törvény 9/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9/A. § (1) A 6—8. §-októl eltérően nem minősül termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak a jogutódlással történő megszűnés, amennyiben a jogutód nem választott alanyi adómentességet. Jogutódlással történő megszűnésnek minősül, ha az adóalany átalakulása (ideértve az egyesülést és a szétválást is) esetén a jogelőd tulajdonában lévő vagyont, vagy annak egy részét a jogutódnak adják át. Az átalakulással egy tekintet alá esik:

a) jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok átalakulása, ideértve az egyéni cég gazdasági társasággá történő átalakulását is,

b) szövetkezeti formában működő adóalanyoknak a szövetkezetekről szóló törvények szerinti átalakulása,

c) megszüntetett költségvetési szerv vagyona vonatkozóan az alapító szerv általi jogutódlást célzó vagyónát ruházása, valamint

d) egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő halála esetén, ha vállalkozói tevékenységét özvegye vagy örököse, cselekvőképeségének elvesztése esetén pedig az egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő nevében és javára törvényes képviselője folytatja.

(2) Ha a kedvezményezett jogutód az átvett vagyont nem kizárólag adóköteles tevékenységhez használja fel, hasznosítja, köteles a 38—39. § alapján az előzetesen felszámított adó megosztására vonatkozó szabályok szerinti adófizetési kötelezettségét teljesíteni.

(3) A kedvezményezett jogutód a vagyónátadás időpontját követő ötödik adóév végéig alanyi adómentességet nem választhat.”

12. § Az áfa-törvény 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Termékimportnak minősül a terméknek harmadik ország területéről a Közösség területére történő behozatala, vagy egyéb módon történő bejuttatása.

(2) Termékimportnak minősül az is, ha a Közösség vámterületének, de ezen törvény értelmében harmadik ország területének minősülő területről belső közösségi árutovábbítási eljárás keretében behozott termék tekintetében ezen vám eljárás megszűnik.

(3) Amennyiben a Közösség vámterületének, de ezen törvény értelmében harmadik ország területének minősülő területről behozott termékre teljesülnek

a) az átmeneti megőrzésre,

b) a vámszabadterületen, vámszabad-raktárban történő raktározásra,

c) az aktív feldolgozás felfüggesztő eljárásra, vámraktározásra,

d) a teljes vámmentességgel járó ideiglenes behozatalra vonatkozó feltételek, úgy kell tekinteni, mintha a termék ezen vám eljárás valamelyike alatt állna.

(4) A (2)—(3) bekezdésben meghatározott esetekben ugyanazokat a vámjogi alakiságokat kell alkalmazni, mintha a terméket a Közösség vámterületén kívülről hozták volna be a Közösség területére.

(5) Abban az esetben, ha a terméket a Közösség vámterületének, de ezen törvény értelmében harmadik ország területének minősülő területre fuvarozták el, vitték ki, majd onnan az e törvény értelmében vett Közösség területére hozták vissza, úgy kell tekinteni, mintha a terméket a Közösség vámterületén kívüli részre vitték volna ki, és onnan hozták volna be.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott esetben ugyanazokat a vámjogi alakiságokat kell alkalmazni, mintha a terméket a Közösség vámterületén kívülre vitték volna ki, és onnan hozták volna vissza.”

13. § Az áfa-törvény 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) Termékexport: az a termékértékesítés, amelynek közvetlen következményeként a terméket legkésőbb a teljesítés hónapját követő harmadik hónap utolsó napjáig a vámhatóság — végleges rendeltetéssel — harmadik ország területére kilépteti. A termék használatára, hasznosítására — ide nem értve a kipróbálást és próbagyártást — az értékesítés és a kiléptetés közötti időszak alatt nem kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően nem minősül termék-exportnak a termék harmadik ország területére történő kiléptetése, amennyiben az a terméket saját nevében megrendelő adóköteles tevékenységi körén kívüli célt szolgáló közlekedési eszköz, így különösen sportrepülőgép, sporthajó alkatrésze, vagy annak felszerelésére, üzemanyag-ellátására szolgáló termék.”

14. § Az áfa-törvény a következő 11/A. §-sal egészül ki:
„11/A. § Termékexporttal egy tekintet alá eső termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:

a) a megrendelő által rendelkezésre bocsátott anyagon, terméken végzett megmunkálás, feldolgozás — ideértve az összeszerelést, összeállítást is —, ha annak közvetlen következményeként az így előállított terméket a vámhatóság — végleges rendeltetéssel — harmadik ország területére kilépteti;

b) a túlnyomórészt nemzetközi közlekedésben részt vevő légitársaság, valamint ezen légitársaság üzemeltetéséhez szükséges alkatrész és felszerelés értékesítése, bérbeadása, javítása, karbantartása, felújítása, átalakítása, a légitársaság ellátására szolgáló termékek értékesítése — ideértve az üzemanyagot —, a légitársaság üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó, valamint közvetlen szükségleteit kielégítő szolgáltatások — ideértve a légiforgalom irányítását és egyéb légiforgalmi szolgáltatások ellátását — nyújtása, amennyiben a légitársaságot kizárólag bevételszerző tevékenység végzéséhez használják;

c) tengeri hajó, tengeri mentőhajó, tengerpart menti halászhajó szolgáló hajó, valamint ezek üzemeltetéséhez szükséges alkatrész és felszerelés értékesítése, bérbeadása, javítása, karbantartása, felújítása, átalakítása, az ellátására szolgáló termékek értékesítése — kivéve a mentőhajón és a halászhajó fedélzetén fogyasztásra szánt élelmiszer és ital (fedélzeti ellátmány) —, az ilyen hajóhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása, amennyiben a hajókat kizárólag bevételszerző tevékenység végzéséhez használják;

d) a hadihajó (vtsz. 8901) ellátását közvetlenül szolgáló termékértékesítés;

e) az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békapartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya szolgálati járműveinek, légi járműveinek és hajóinak üzemanyag-, olaj- és kenőanyag-ellátása céljából igazoltan végzett termékértékesítés, amennyiben ezek a külön jogszabály rendelkezései alapján a közös védelmi erőfeszítéseket szolgálják;

f) a NATO Biztonsági Beruházási Program keretében teljesített, a Honvédelmi Minisztérium által igazolt termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

g) arany értékesítése a Központi Bankok részére;

h) tranzit teherközlekedés, amennyiben a teherközlekedés egy másik tagállamban teljesített termékexportot valósít meg, vagy a teherközlekedés költsége a 27. § értelmében része az importált termék adóalapjának;

i) a termékexporthoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások, így különösen a teherközlekedés és az ahhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, kivéve a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentes szolgáltatásokat;

j) az a szolgáltatás, amelynek ellenértéke igazoltan beépül annak az importált terméknek az adóalapjába, amelyhez kapcsolódik, kivéve a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentes szolgáltatást;

k) a 11. §-ban, valamint az a)–j) pontokban meghatározott tevékenységek közvetítése, ha az más nevében és javára történik, még akkor is, ha az a közvetítő jognyilatkozat-tételi jogosultságával nem jár együtt. Nem tartozik ide az utazási ügynököknek az utas nevében és javára történő közvetítői tevékenysége, ha a közvetített szolgáltatást másik tagállamban teljesítik.”

15. § Az áfa-törvény 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § A nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:

a) a személyszállítás (ideértve a tranzit személyszállítást is), ha az indulás vagy a célállomás helye másik tagállam vagy harmadik ország területe;

b) azon termék importja, amelyet az import közvetlen következményeként adóraktárba tárolnak be,

c) az a termékértékesítés, amelynek közvetlen következményeként

ca) a terméket a vámhatóság közvámraktárba kilépteti, vagy

cb) a terméket vámszabadterületre vagy vámszabadraktárba betárolják, vagy

cc) a terméket vámraktározási vagy aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás alá vonják;

d) az a termékértékesítés, amelynek közvetlen következményeként a termék továbbra is a c) pontban meghatározott eljárások valamelyike alatt áll, vagy a vámhatóság a terméket harmadik ország területére végleges rendeltetéssel kilépteti;

e) azon termék értékesítése, amely külső közösségi árutovábbítási eljárás alatt, vagy a teljes vámmenteséggel járó ideiglenes behozatali eljárás alatt áll;

f) azon termék értékesítése, amely a Közös vámtarhelynek, de ezen törvény értelmében harmadik ország területének minősülő területről történő behozatal miatt külső közösségi árutovábbítási eljárás alatt áll;

g) a termékértékesítés, ha egyébként a c)–f) pontokban meghatározott eljárások megszűnése miatt az adófizetési kötelezettség termékimport jogcímén keletkezik;

h) a teherközlekedés, ha a megbízás teljesítésével a c)–g) pontokban meghatározott termékértékesítés történik;

i) a vámszabadterületen, vámszabadraktárban vagy vámraktárban történő raktározás;

j) a nemzetközi repülő-, illetve hajójáratokon az utasok által a fedélzeten elfogyasztani rendelt termékek értékesítése;

k) az a termékértékesítés, amely a nemzetközi közforgalmú repülőtéren a repülésre nyilvántartásba vett induló utasok tartózkodására szolgáló helyen kialakított, kizárólag nem helyben fogyasztásra történő értékesítést végző üzlet által végső úti céllal harmadik országba utazó utasok részére történik, amennyiben az utasok beszállókártyájuk számának dokumentálása alapján — az átszállóutások esetében továbbá a repülőjegy másolatával — igazolják a Közösség területe elhagyásának tényét.”

16. § (1) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 1—2. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„1. *ellenérték*: a tartozás kiegyenlítésére fordított vagyoni érték, ideértve a meglévő követelés mérséklésére elismert vagyoni értéket, de ide nem értve a kártérítést. Apport esetén annak könyvvizsgáló által elfogadott értéke, ennek hiányában a tagot terhelő nem pénzből hozzájárulás értéke;

2. *birtokba vehető dolog*: magában foglalja a dolog módjára hasznosítható természeti erőket is, de nem foglalja magában a névértéken elfogadott pénzt és az értékpapírokat;”

(2) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„5. a) *gazdaságilag nem független fél*: az adóalany jelenlegi és volt tulajdonosa, tagja, az adóalannal szoros gazdasági kapcsolatban álló fél, az adóalannal az 5. § (2) bekezdése szerinti jogviszonyban álló fél, az adóalany gazdasági társaság vezető tisztségviselője, felügyelő bizottsági tagja, könyvvizsgálója, az adóalany közeli hozzátartozója, valamint a felsoroltak közeli hozzátartozója;

b) *az adóalannal szoros gazdasági kapcsolatban álló fél*: az, aki (amely) a számviteli törvény rendelkezései alapján az adóalany anyavállalatának (ideértve az anyavállalat leányvállalatát is), leányvállalatának, illetve társult vállalkozásának minősül, vagy minősülne akkor, ha a számviteli törvény hatálya alá tartozna;”

(3) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„7. *készpénz-helyettesítő eszköz*: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, valamint az utalványok, így különösen: a könyvvutalvány, a vásárlási utalvány, az ajándékutalvány, az étkezési utalvány, valamint a multifunkciós telefonkártya, amennyiben azt a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany teljesítésének ellenértékeként elfogadja. Nem minősül készpénz-helyet-

tesítő fizetési eszköznek a csere során átadott termék vagy nyújtott szolgáltatás.”

(4) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 9. pontja a következő b) alponttal egészül ki:

[9. állandó telephely: külön termelő- vagy üzleti berendezés, mellyel az adóalany helyhez kötötten és tartósan bevétel elérésére irányuló tevékenységet fejt ki, így különösen:]

„b) a fióktelep;”

(5) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 14—17. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„14. *első Közösségen belüli rendeltetési hely*: a szállítólevélen (fuvarokmányon), ennek hiányában a harmadik ország területéről a Közösség területére belépő terméket kísérő egyéb okmányon ekként megjelölt hely, ilyen jelzés hiányában pedig az a hely, ahol a Közösség területén a terméket először ki- vagy átrakják;

15. *továbbértékesítési cél*: a beszerzett termék saját célú használat, hasznosítás nélküli, 6. § szerinti értékesítése, melynek eredményeként a termék használati értéke legfeljebb a kereskedelemben szokásos értékváltozás figyelembevételével térhet el a beszerzésekori állapottól. A szolgáltatás igénybevétele akkor minősül továbbértékesítési célúnak, ha annak továbbnyújtása döntő és nélkülözhetetlen a vállalt tevékenység ellátásához;

16. *számla*: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan papír alapú, vagy a vevővel történt megállapodás alapján — külön jogszabály által meghatározottak szerint — elektronikus úton kibocsátott bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a számla sorszáma,

b) a számla kibocsátásának kelte,

c) a termékértékesítést teljesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany neve, címe és adószáma,

d) a vevő neve, címe, a 29/A. § szerinti termékértékesítés esetén, illetve ha a 40. § alapján a vevő az adó fizetésére kötelezett, annak adószáma,

e) Közösségen belüli adómentes értékesítés esetén, amennyiben a Közösségen belülről történő termékbeszerzés során a vevő az adó fizetésére kötelezett személy, ennek közösségi adószáma,

f) a teljesítés időpontja,

g) a termék (szolgáltatás) megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához,

h) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi természetes mértékegységben kifejezhető — mennyiségi egysége és mennyisége,

i) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi egységre vetíthető — adó nélkül számított egységára,

j) a termék (szolgáltatás) adó nélkül számított ellenértéke összesen,

k) a felszámított adó százalékos mértéke,

l) az áthárított adó összege összesen,

m) a számla végösszege,

n) a fizetés módja és határideje,

o) új közlekedési eszköz másik tagállamba történő értékesítése esetén erre a tényre történő utalás, a közlekedési eszköz első forgalomba helyezésének időpontja, és szárazföldi közlekedési eszköz esetén a futott kilométerek száma, vízi közlekedési eszköz esetén a hajózott órák száma, légi közlekedési eszköz esetén a repült órák száma,

p) amennyiben az adó fizetésére a pénzügyi képviselő vagy a Jöt. szerinti adóügyi képviselő kötelezett, annak neve, címe és adószáma,

q) a XV. fejezet alapján a különbözet szerinti adózás alkalmazása esetén ezen adózási módra történő hivatkozás;

17. *egyszerűsített számla*: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan papír alapú, vagy a vevővel történt megállapodás alapján — külön jogszabály által meghatározottak szerint — elektronikus úton kibocsátott bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a számla sorszáma,

b) a számla kibocsátásának kelte,

c) a termékértékesítést teljesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany neve, címe és adószáma,

d) a vevő neve, címe, a 29/A. § szerinti termékértékesítés esetén, illetve ha a 40. § alapján a vevő az adó fizetésére kötelezett, annak adószáma,

e) Közösségen belüli adómentes értékesítés esetén, amennyiben a Közösségen belülről történő termékbeszerzés során a vevő az adó fizetésére kötelezett személy, ennek közösségi adószáma,

f) a termék (szolgáltatás) megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához,

g) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi természetes mértékegységben kifejezhető — mennyiségi egysége és mennyisége,

h) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi egységre vetíthető — adóval együtt számított egységára,

i) a termék (szolgáltatás) adóval együtt számított ellenértéke összesen,

j) a 44. § (2) bekezdésében meghatározott százaléktérték,

k) új közlekedési eszköz másik tagállamba történő értékesítése esetén erre a tényre történő utalás, a közlekedési eszköz első forgalomba helyezésének időpontja, és szárazföldi közlekedési eszköz esetén a futott kilométerek száma, vízi közlekedési eszköz esetén a hajózott órák száma, légi közlekedési eszköz esetén a repült órák száma,

l) amennyiben az adó fizetésére a pénzügyi képviselő, vagy a Jöt. szerinti adóügyi képviselő kötelezett, annak neve, címe és adószáma,

m) a XV. fejezet alapján a különbözet szerinti adózás alkalmazása esetén ezen adózási módra történő hivatkozás;''

(6) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„19. *mezőgazdasági tevékenység*: a 4. számú melléklet I. részében felsorolt saját előállítású termékek értékesítése, valamint a 4. számú melléklet II. részében felsorolt saját erő kifejtésével végzett szolgáltatások nyújtása, feltéve, hogy azt az adóalany nem kereskedelmi tevékenységként végzi, ide nem értve az eseti jellegű értékesítést, ha az adóalany az abból származó, a tárgyév első napjától göngyöltetett számított bevétele nem éri el az 500 000 forintot;''

(7) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdése 20. pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[20. *nyugta*: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:]

„b) a nyugta kibocsátójának neve, címe, adószáma;''

(8) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„24. *telekommunikációs szolgáltatás*: külön törvényben meghatározott elektronikus hírközlési tevékenység keretében nyújtott szolgáltatás, beleértve a sugárzási, adási és vételi kapacitások használatához való jogok átengedését, valamint ideértve a globális hálózatokhoz való kapcsolódás biztosítását is;''

(9) Az áfa-törvény 13. §-ának (1) bekezdése az alábbi 26—39. pontokkal egészül ki:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„26. *Közösség területe*: a tagállamok (a Belga Királyság, a Ciprusi Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, az Észt Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Holland Királyság, Írország, a Lengyel Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Máltai Köztársaság, a Magyar Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Olasz Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Svéd Királyság, a Szlovák Köztársaság, a Szlovén Köztársaság) felségterülete a 9. számú melléklet A. részében megfogalmazott eltérésekkel;

27. *harmadik ország területe*: olyan terület, amely kívül esik az Európai Közösség területén a 9. számú melléklet B. részében megfogalmazott eltérésekkel;

28. *közlekedési eszköz*: személy- és/vagy teherszállításra szolgál, és a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:

a) beépített erőgéppel hajtott szárazföldi gépjármű, amelynek hengerűrtartalma meghaladja a 48 cm³-t, vagy teljesítménye meghaladja a 7,2 kW-ot;

b) 7,5 métert meghaladó hosszúságú vízi jármű; nem tartoznak ide a nyílt tengeri kereskedelmi személyszállításban, továbbá a kereskedelmi, ipari és halászati hajózásban (ideértve a partmenti halászatot is), tengeri segítségnyújtásban vagy mentésben használt vízi járművek;

c) 1550 kilogrammnál nagyobb felszálló tömegű légi jármű; nem tartoznak ide a nemzetközi kereskedelmi légi-forgalomban működő vállalkozások által használt légi járművek;

29. *új közlekedési eszköz:*

a) az a szárazföldi közlekedési eszköz, amely legfeljebb 6000 kilométert futott, vagy amelynek első forgalomba helyezésétől számítva legfeljebb 6 hónap telt el;

b) az a vízi közlekedési eszköz, amely legfeljebb 100 hajózott órát volt használatban, vagy amelynek első forgalomba helyezésétől számítva legfeljebb 3 hónap telt el;

c) az a légi közlekedési eszköz, amely legfeljebb 40 repült órát volt használatban, vagy amelynek első forgalomba helyezésétől számítva legfeljebb 3 hónap telt el;

30. *mezőgazdasági termelő:* olyan természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, aki (amely) rendszeres bevételszerző tevékenységét mezőgazdasági, erdőgazdasági vagy halászati vállalkozásként fejti ki. Ilyen vállalkozásnak minősül az, aki (amely) rendszeres bevételének jellemző részét mezőgazdasági tevékenységéből szerzi;

31. *rádiós és televíziós műsorszolgáltatás:* a nyilvánosság számára vételre szánt, megszerkesztett rádió-, illetve televízió-műsornak a műsorszolgáltatásra jogosult általi előállítás, elektronikus jelek formájában történő megjelenítése és a felhasználó vevőkészülékéhez történő továbbítása, vagy továbbjuttatása;

32. *befektetési célú arany:* a legalább 995/1000 finomságú, és egy gramm feletti súlyú tömb, rúd vagy lemez formájú arany, amely akkreditált labor által kiállított minőségi tanúsítvánnyal rendelkezik, és amelyen fel van tüntetve a tárgy súlya, finomsága és gyártója. Befektetési célú arany továbbá az ilyen arany feletti tulajdonjogot megtestesítő értékpapír is, illetve a legalább 900/1000 finomságú, 1800 után vert aranyérme, amelyet a kibocsátás országában törvényes fizetőeszközként használtak vagy használnak, és amelynek piaci értéke legfeljebb 80%-kal haladja meg aranytartalmának értékét;

33. *adóraktár:* a Jót.-ben ilyenként meghatározott üzem, raktár;

34. *közcélú adomány:* az egyház, a közhasznú szervezet, a kiemelkedően közhasznú szervezet részére, továbbá a közérdekű kötelezettségvállalás teljesítése érdekében juttatott természetbeni adomány, amennyiben azt a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény adóalapot csökkentő tételnek minősíti, vagy annak minősítené akkor, ha az adományozó a társasági adó alanya lenne, függetlenül attól, hogy az adóalap-csökkentés lehetőségét ténylegesen igénybe lehet-e venni;

35. *vállalkozási célból ingyenesen nyújtott értékesítés:* olyan ellenérték nélküli termékátadás, illetve szolgáltatásnyújtás, amelynek célja az értékesítésre szánt termék, illetve szolgáltatás ismertetése, kipróbálása, amennyiben ez az adóalany gazdasági tevékenységének érdekében, bevételének növelése céljából történik. A vállalkozási célból ingye-

nesen átadott termék esetén annak áruminta jellegét csomagolásán fel kell tüntetni;

36. *multifunkciós telefonkártya:* olyan készpénzhelyettesítő fizetési eszköz, amely nem kizárólag telekommunikációs szolgáltatások igénybevételére jogosít;

37. *vevői készlet:* az eladó tulajdonában lévő, a vevő raktárában vagy a vevő által bérelt raktárban tárolt készlet, amelynél a tulajdonjog átszállás időpontja a vevő döntésétől függ. A készleten lévő termék használatára, hasznosítására — ide nem értve a kipróbálást és próbagyártást — a beszállítás és az értékesítés közötti időszak alatt nem kerülhet sor;

38. *harmadik országbeli illetőségű adóalany:* a Közösség területén székhellyel, telephellyel nem rendelkező adóalany;

39. *harmadik országbeli illetőségű nem adóalany személy, szervezet:* a Közösség területén állandó lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel, telephellyel nem rendelkező személy, szervezet.”

(10) Az áfa-törvény 13. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény alkalmazásában teherközlekedés:

a) a fuvarozás, ideértve a külön törvényben szabályozott postai szolgáltatást függetlenül a küldemény jellegétől, de ide nem értve a 2. számú melléklet 5. pontjában meghatározott postai szolgáltatásokat;

b) a szállítmányozás.

(3) E törvény alkalmazásában importáló az, aki (amely) először szerez jogot arra, hogy az importált termék felett saját nevében belföldön rendelkezzen, ilyen személy hiányában pedig az, aki (amely) az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában az importált terméket birtokolja, ide nem értve azt a személyt, aki (amely) a 14/C. § (2) bekezdése szerinti vámeljárások alatt álló termék felett rendelkezik, vagy azt birtokolja.”

17. § Az áfa-törvény 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) Ha a terméket az átadó, az átvevő vagy bármelyikük megbízásából harmadik személy adja fel, vagy fuvarozza el, továbbá a 7. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti termékértékesítés esetében a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék — az átvevő nevére szóló rendeltetéssel — a feladás vagy a fuvarozás megkezdésének időpontjában található. Ha azonban a termék a feladás vagy a fuvarozás megkezdésének időpontjában harmadik ország területén található, az átvevő pedig importáló, akkor az importáló által végrehajtott termékértékesítés teljesítési helye belföld.

(2) Amennyiben a termék fel- vagy összeszerelés tárgyul szolgál, a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a fel- vagy összeszerelés ténylegesen történik.

(3) Ha a termék értékesítése olyan vasúti, vízi vagy légi személyszállítás során történik, amelynek indulási és érkezési állomása egyaránt a Közösség területén található, és amely nem tartalmaz megállást harmadik ország területén,

a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a személyszállítás megkezdődik. Oda-vissza út esetén a visszautat külön útként kell kezelni.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában indulási állomás az az első hely a Közösség területén, ahol az utas a közlekedési eszközbe szállhat. Érkezési állomás az az utolsó hely a Közösség területén, ahol az utas a közlekedési eszközt elhagyhatja.

(5) Az (1)–(3) bekezdésben nem szabályozott esetekben a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában található.

(6) A más tagállam területén lévő vevői készletből történő termékértékesítés esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék — a vevői készlet számára történő rendeltetéssel — a feladás vagy a fuvarozás megkezdésének időpontjában található.”

18. § Az áfa-törvény a következő címmel és 14/A. §-sal egészül ki:

„Közösségen belüli termékértékesítés teljesítési helye

14/A. § (1) E § rendelkezéseit kell alkalmazni olyan termékértékesítés teljesítési helyének megállapításánál, ahol a terméket — kivéve az új közlekedési eszközt és a fel- vagy összeszerelés tárgyául szolgáló terméket — az átdó vagy az átdó megbízásából harmadik személy a Közösség más tagállamába adja fel, vagy fuvarozza el és az átvevő olyan, a 7/A. § (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek (amelynek) másik tagállamból történő beszerzései nem haladták meg a 7/A. § (3) bekezdésében meghatározott küszöbértéket, vagy bármely más nem adóalany személy a beszerző.

(2) Az (1) bekezdés szerinti termékértékesítés teljesítési helyének — a (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel — a termék feladásának vagy fuvarozásának rendeltetési helyét kell tekinteni.

(3) Ha a terméket — a Jöt. hatálya alá tartozó termékek kivételével — az átdó az (1) bekezdés szerint értékesíti, és ezen termékértékesítéseinek adó nélkül számított összesített ellenértéke a tárgyévben és az azt megelőző évben nem haladta meg az átvevő tagállama által erre az esetre meghatározott értékhatárt, a termékértékesítés teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék a feladás vagy a fuvarozás megkezdésének időpontjában található.

(4) Az (1) bekezdés szerinti értékesítést végző adóalany a (3) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén választhatja, hogy a (2) bekezdés szerinti teljesítési hely alapján adózik. Választását az adóhatósághoz be kell jelenteni, ezen választásától a választás évét követő két naptári évig nem térhet el.

(5) A (3) bekezdésben megjelölt értékhatár a magyarországi illetőségű vevők számára teljesített termékértékesítések esetében 35 000 euró.

(6) Ha a feladás vagy fuvarozás megkezdésének az időpontjában a termék harmadik ország területén található,

és a terméket az értékesítő adóalany a (2) bekezdésben meghatározott teljesítési helyétől eltérő tagállamba importálja (import tagállam), úgy kell tekinteni, mintha a terméket az import tagállamban adták volna fel vagy fuvarozták volna el.”

19. § Az áfa-törvény a következő címmel és 14/B. §-sal egészül ki:

„A teljesítés helye Közösségen belülről történő termékbeszerzésnél

14/B. § (1) Közösségen belülről történő termékbeszerzés esetén — a (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel — a teljesítés helyének a termék feladásának vagy a fuvarozásának rendeltetési helyét kell tekinteni.

(2) Ha a vevő a feladás vagy fuvarozás rendeltetési helyének tagállamától különböző tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének azt a tagállamot kell tekinteni, ahol a vevőt nyilvántartásba vették, amennyiben nem igazolja, hogy ezen beszerzése tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamban az adókötelezettség már teljesítettnek tekintendő. E bekezdés alkalmazásában az adókötelezettség akkor tekinthető teljesítettnek, ha a Közösségen belülről történő termékbeszerzés

a) olyan termékértékesítés érdekében történik, amelynél a 40. § (8) bekezdése szerint a beszerző az adó fizetésére kötelezett személy, és

b) a vevő adóalany teljesíti az adózás rendjéről szóló törvény szerinti összesítő jelentéshez kapcsolódó kötelezettségeket.”

20. § Az áfa-törvény a következő címmel és 14/C. §-sal egészül ki:

„A teljesítés helye termékimportnál

14/C. § (1) Termékimport esetén — a (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel — a teljesítés helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amelybe az importált terméket a Közösség területére hozzák.

(2) Amennyiben a termék harmadik ország területéről a Közösség területére történő közvetlen belépést követően folyamatosan

a) vámszabadterületen vagy vámszabadraktárban történő raktározás,

b) vámraktározás vagy aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás,

c) teljes vámentességgel járó ideiglenes behozatal,

d) külső közösségi árutovábbítási eljárás

eljárások valamelyike alatt áll, a termékimport teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a terméket vámjogi szabadforgalomba helyezik, vagy vámjogi szabadforgalomba helyezettnek kell tekinteni.

(3) Amennyiben a 10. § (2) bekezdése szerinti terméket a feladás vagy fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamnak a területére hozzák be az e törvény értelmében

vett Közösség területére, a termékimport ezen tagállamban teljesül.”

21. § Az áfa-törvény 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § (1) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének — a (2)–(8) bekezdésekben meghatározott eltérésekkel — azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye van, ezek hiányában pedig, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.

(2) A meglevő ingatlanhoz, továbbá az annak létesítéséhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatásoknál (ideértve az ingatlanügynöki, -szakértői, valamint az építkezést előkészítő és koordináló, a kivitelezést ellenőrző tevékenységet is, így különösen az építész és az építőmérnök tevékenységét) a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét az ingatlan fekvése határozza meg.

(3) A személyszállításnál és teherközlekedésnél a teljesítés helyének azt az útvonalat kell tekinteni, amelyet a szolgáltatásnyújtás teljesítése során ténylegesen megtesznek.

(4) A teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatásnyújtás ténylegesen történik:

a) kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatásoknál, valamint más ezekhez hasonló szolgáltatásoknál — ideértve ezek szervezését is — továbbá az ezek teljesítéséhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásoknál;

b) a teherközlekedéshez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásoknál, így különösen: a rakodásnál, raktározásnál, a közlekedési eszközök őrzésénél és más, ezekhez hasonló szolgáltatásoknál;

c) a termék — kivéve az ingatlant — szerelésénél, javításánál, karbantartásánál, felújításánál, átalakításánál, megmunkálásánál;

d) a termékhez — kivéve az ingatlant — közvetlenül kapcsolódó szakértői tevékenységeknél.

(5) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét a szolgáltatást saját nevében megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye, ezek hiányában pedig állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye határozza meg, ha a szolgáltatást megrendelő harmadik országbeli illetőségű adóalany, vagy nem adóalany személy, szervezet, illetve a szolgáltatást nyújtó illetősége szerinti államtól eltérő államban nyilvántartásba vett adóalany:

a) a termék — kivéve az ingatlant, bármely közlekedési eszközt és járművet — bérbeadásánál;

b) szerzői alkotáshoz, találmányhoz, szabadalomhoz, védjegyhez, ipari mintához és kereskedői névhez fűződő jogok, továbbá más, ezekhez hasonló jogok átengedésénél;

c) reklám- és propagandaszolgáltatásoknál;

d) tanácsadási, ügyvédi, számviteli, adóügyi, számítástechnikai, fordítói és tolmácsolási szolgáltatásoknál, illetve mérnöki szolgáltatásoknál — kivéve a (2) és (4) bekezdésekben

meghatározott mérnöki szolgáltatásokat — továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatásoknál;

e) adatok és információk feldolgozásánál és közlésénél;

f) banki, biztosítási, viszontbiztosítási és egyéb pénzügyi szolgáltatásoknál, kivéve a széfügyletet;

g) személyzet átadásánál, munkaerő kölcsönzésénél;

h) telekommunikációs szolgáltatásnál;

i) rádiós és televíziós műsorszolgáltatásnál;

j) elektronikusan teljesített szolgáltatásnál;

k) az a)–j) pontokban felsorolt szolgáltatásnyújtások teljesítésében való közreműködésnél (közvetítésnél), ha az más nevében és javára történik, még akkor is, ha az a közvetítő jognyilatkozat-tételi jogosultságával nem jár együtt;

l) valamely üzleti tevékenységtől, vagy az a)–k) pontokban felsorolt szolgáltatások, jogok gyakorlásától való tartózkodásnál.

(6) Az (5) bekezdés j) pontja szerinti elektronikusan teljesített szolgáltatások esetén, ha a szolgáltatást nyújtó adóalany gazdasági tevékenységének székhelye, vagy a szolgáltatásnyújtással legközvetlenebbül érintett állandó telephelye, illetve ezek hiányában állandó lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye harmadik ország területén van, és a szolgáltatást megrendelő olyan nem adóalany személy, szervezet, akinek (amelynek) állandó lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye, illetve székhelye vagy állandó telephelye belföldön található, a teljesítés helye belföld.

(7) Az (5) bekezdés h) és i) pontjaitól eltérően telekommunikációs, valamint rádiós és televíziós szolgáltatások esetén, ha a szolgáltatást nyújtó adóalany gazdasági tevékenységének székhelye, vagy a szolgáltatásnyújtással legközvetlenebbül érintett állandó telephelye, illetve ezek hiányában állandó lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye harmadik ország területén van, és a szolgáltatást megrendelő olyan nem adóalany személy, szervezet, akinek (amelynek) állandó lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye, illetve székhelye, vagy állandó telephelye belföldön található, valamint a szolgáltatás tényleges használata, élvezete belföldön történik, a teljesítés helye belföld.

(8) Az (5) bekezdésben meghatározott szolgáltatásnyújtások — az (5) bekezdés j) pontja szerinti szolgáltatásnyújtás kivételével —, valamint a közlekedési eszköz bérbeadása esetén a teljesítés helyének

a) belföldet kell tekinteni abban az esetben, ha az az (5) bekezdés értelmében harmadik ország területére esne, azonban a szolgáltatás tényleges használata, élvezete belföldön történik,

b) harmadik országot kell tekinteni abban az esetben, ha az az (5) bekezdés értelmében belföldre esne, azonban a szolgáltatás tényleges használata, élvezete harmadik országban történik, feltéve, hogy ez nem vezet kettős adóztatáshoz, vagy az adózás elkerüléséhez.

(9) Ha a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét a szolgáltatást nyújtó vagy a szolgáltatást saját nevében megrendelő

adóalany székhelye, illetve állandó telephelye határozza meg, de az adóalanynak több ilyen helye van, a teljesítés helyének azt a székhelyet, állandó telephelyet kell tekinteni, amely a teljesítéssel a legközvetlenebbül érintett.

(10) Elektronikusan teljesített szolgáltatásnak minősül többek között:

a) webhely értékesítés, honlap tárolás, üzemeltetés, programok és felszerelés távfelügyelete és karbantartása, szoftver értékesítése és annak frissítése,

b) képek, szövegek és információ értékesítése, adatbázisok elérhetővé tétele,

c) zene, filmek és játékok (beleértve a szerencsejátékokat is), politikai, kulturális, művészeti, sport, tudományos és szórakoztató jellegű adatok és események közvetítése, illetve elérésük biztosítása,

d) távtanítás biztosítása,

amennyiben a fenti szolgáltatások globális információs hálózaton keresztül történnek.

Önmagában nem minősül elektronikusan teljesített szolgáltatásnak, ha elektronikus formában kizárólag a termék, szolgáltatás megrendelése történik.”

22. § Az áfa-törvény a következő címmel és 15/A. §-sal egészül ki:

„Egyes, Közösségen belüli szolgáltatásnyújtások teljesítési helye

15/A. § (1) Közösségen belüli teherközlekedésnek minősül az a teherközlekedés, amely indulási és érkezési helye két különböző tagállamban van.

(2) A Közösségen belüli teherközlekedéssel egy tekintet alá esik az a teherközlekedés, amelynek indulási és érkezési helye egyaránt belföldre esik, ha ez a teherközlekedés közvetlenül kapcsolódik egy, az (1) bekezdésben meghatározott teherközlekedéshez.

(3) Közösségen belüli teherközlekedés esetén a teljesítés helyének — a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel — a teherközlekedés indulási helyét kell tekinteni.

(4) Amennyiben a Közösségen belüli teherközlekedést saját nevében megrendelő a (3) bekezdésben meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teherközlekedés teljesítési helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amelyben a megrendelőt adóalanyként nyilvántartásba vették.

(5) Amennyiben a Közösségen belüli teherközlekedéshez járulékosan kapcsolódó szolgáltatást saját nevében megrendelő a 15. § (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amelyben a megrendelőt adóalanyként nyilvántartásba vették.

(6) A Közösségen belüli teherközlekedés közvetítése esetén, ha az más nevében és javára történik, a teljesítés helyének a teherközlekedés indulási helye minősül.

(7) Amennyiben a (6) bekezdésben meghatározott szolgáltatást igénybe vevő adóalany a teherközlekedés indulási

helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének ezen szolgáltatást igénybevevőt adóalanyként nyilvántartásba vett tagállam minősül.

(8) A Közösségen belüli teherközlekedéshez járulékosan kapcsolódó szolgáltatás közvetítése esetén, ha az más nevében és javára történik, a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol a közvetített szolgáltatást ténylegesen nyújtják.

(9) Amennyiben a (8) bekezdésben meghatározott szolgáltatást igénybe vevő adóalany a (8) bekezdésben meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének ezen szolgáltatást igénybevevőt adóalanyként nyilvántartásba vett tagállam minősül.

(10) A 15. § (1) bekezdésétől eltérően a 15. § (5) bekezdésében meghatározott, valamint a Közösségen belüli teherközlekedés és az ehhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásnyújtások és termékértékesítések közvetítése esetén, ha az más nevében és javára történik, a teljesítés helyének — a (11) bekezdésben meghatározott eltéréssel — azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatásnyújtás ténylegesen történik.

(11) Amennyiben a (10) bekezdés szerinti közvetítői szolgáltatást igénybe vevő adóalany a (10) bekezdésben meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének azon tagállam területét kell tekinteni, ahol az adóalanyt nyilvántartásba vették.

(12) Amennyiben a 15. § (4) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott szolgáltatásokat megrendelő a szolgáltatásnyújtás tényleges teljesítésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amelyben a szolgáltatást megrendelőt adóalanyként nyilvántartásba vették.

(13) A (12) bekezdés nem alkalmazható abban az esetben, ha a terméket nem fuvarozták el abból a tagállamból, amelyben a szolgáltatást ténylegesen nyújtották.

(14) Amennyiben a teljesítés helyét az e §-ban meghatározott szolgáltatásokat saját nevében igénybe vevő személy, szervezet adóalanyként nyilvántartásba vett tagállam területe határozza meg, és a szolgáltatást megrendelő személy, szervezet egyszerre több tagállamban is adóalany, a teljesítés helyének azt a tagállamot kell tekinteni, amelyik tagállam adóhatósága által kiadott adószám alatt az e § szerinti szolgáltatásokat igénybe vette.”

23. § (1) Az áfa-törvény 16. §-ának (9)—(11) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(9) A közös jogkezelés körében a közös jogkezeléssel érintett jogosult által nyújtott közvetített szolgáltatás esetén, ha a szolgáltatás ellenértékét törvényi felhatalmazás alapján hozott felosztási szabályzat állapítja meg, a közös jogkezeléssel érintett jogosult teljesítésének időpontja az ellenértékről szóló értesítés kézhezvételének napja.

(10) Vagyoni értékű jogok átengedése esetén — amennyiben a jog átengedésének ellenértékét a felek időszakonként számolják el — az adófizetési kötelezettség az elszámolás esedékességének napján keletkezik. Egyéb esetekben az adófizetési kötelezettség a jog átengedésének időpontjában keletkezik. A közös jogkezelő szervezet által történő vagyoni értékű jog átengedés, jogdíj-, illetve járulékgigény érvényesítés esetében a teljesítés időpontja a szolgáltatást igénybevevő által fizetett ellenérték átvételének (jóváírásának) napja.

(11) Ha a felek által kötött szerződés alapján a teljesített termékértékesítésekről, nyújtott szolgáltatásokról időszakonként számolnak el, vagy a szolgáltatásnyújtás ellenértékét rendszeresen ismétlődő jelleggel, meghatározott időszakra állapítják meg, a teljesítés időpontja a felek közötti elszámolás napja, ha a felek ilyet nem jelölnek meg, akkor a teljesített szolgáltatások, értékesítések tekintetében a teljesítésre kötelezett adóalany áfa elszámolási időszakának utolsó napja, illetve, ha a felek az általuk megjelölt időpontban nem számolnak el, akkor a teljesítésre kötelezett adóalany a felek közötti elszámolás napját tartalmazó adó-megállapítási időszakának utolsó napja. Amennyiben a teljesítésre kötelezett adóalany nem belföldön nyilvántartásba vett adóalany, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) havonta köteles az adót megállapítani.”

(2) Az áfa-törvény 16. §-a a következő (12)—(17) bekezdésekkel egészül ki:

„(12) A 6. § (2) bekezdésének *d*) pontja szerinti termékértékesítés esetén a teljesítés időpontja a termék nem pénzbeli betétként, hozzájárulásként való átengedésének napja.

(13) A 6. § (2) bekezdésének *e*) pontja szerinti termékértékesítés esetén a teljesítés időpontja megegyezik a zálogtárgy — zálogjogosult vagy harmadik személy részére történő — értékesítésének teljesítési időpontjával.

(14) Bérbeadás, illetve előfizetési újság és folyóirat értékesítés esetén — a (10) bekezdésben meghatározott időpont helyett — az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja az egyes részkifizetések esedékességének napja.

(15) Ha a szolgáltatás ellenértékét a hatóság (bíróság) határozattal állapítja meg, a teljesítés időpontja a határozat jogerőre emelkedésének napja.

(16) Építési szerződés esetén az (1) bekezdés szerinti részteljesítésnek minősül az is, ha a felek az egyes építési szakaszok elvégzéséhez külön teljesítési időpontot határoznak meg.

(17) A 7. § (2) bekezdés *d*) pontja szerinti termékértékesítés esetén a teljesítés időpontja a szabadforgalomba helyezés napja.”

24. § Az áfa-törvény 18. §-a a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 7. § (2) bekezdés *c*) pontjában meghatározott termékértékesítésnél teljesítési időpontnak a termék feladásának vagy elfuvarozásának napját kell tekinteni.

Az adófizetési kötelezettség keletkezésének napja a teljesítés időpontja, kivéve a 20/A. § (4) bekezdésében meghatározott esetet.

(5) A 7/B. §-ban meghatározott termékbeszerzésnél teljesítési időpontnak a termék feladásának vagy elfuvarozásának napját kell tekinteni.”

25. § Az áfa-törvény a következő címmel és 20/A. §-sal egészül ki:

„Az adófizetési kötelezettség keletkezése Közösségen belüli ügyleteknél

20/A. § (1) A Közösségen belülről történő termékbeszerzés teljesítésének megállapításához az azonos belföldön történt ügyletek teljesítése az irányadó.

(2) Az adófizetési kötelezettség Közösségen belülről történő termékbeszerzésnél a (3) és (6) bekezdésben meghatározott eltéréssel a teljesítés napját magába foglaló hónapot követő hónap 15. napján keletkezik.

(3) Amennyiben a Közösségen belülről történő termékbeszerzésről a beszerzést igazoló számlát, egyszerűsített számlát vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylatot hamarabb bocsátották ki, mint a (2) bekezdésben meghatározott időpont, akkor az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja a számla, egyszerűsített számla vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylat kibocsátásának napja.

(4) A 29/A. §-ban meghatározott termékértékesítés esetén az adófizetési kötelezettség — az (5) bekezdésben meghatározott eltéréssel — a teljesítés napját magában foglaló hónapot követő hónap 15. napján keletkezik.

(5) Amennyiben a 29/A. §-ban meghatározott termékértékesítésről a számlát, egyszerűsített számlát vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylatot hamarabb bocsátották ki, mint a (4) bekezdésben meghatározott időpont, akkor az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja a számla, egyszerűsített számla vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylat kibocsátásának napja.

(6) A 7/C. §-ban meghatározott termékbeszerzés esetén az adófizetési kötelezettség a regisztrációs adó fizetési kötelezettséget előíró határozat meghozatalával egyidejűleg keletkezik.”

26. § Az áfa-törvény 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § Az adófizetési kötelezettség termékimportnál

a) a 14/C. § (1)—(2) bekezdésében meghatározott esetben a vámjogi szabadforgalomba bocsátásról szóló árunyilatkozat elfogadásának napján;

b) az olyan vámhatósági intézkedésnél, amelynek következtében a terméket vámjogilag szabadforgalomba helyeztnek kell tekinteni, az intézkedésre okot adó körülmény keletkezésének időpontjában keletkezik.”

27. § (1) Az áfa-törvény 22. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adó alapját csökkentheti:

a) az árcsökkentés, -engedmény címén visszatérített összeg, kivéve, ha azt a (6) bekezdés b) pontjában meghatározott kör kapja oly módon, hogy az árcsökkentés, -engedmény következményeként az ellenérték az értékesített termék, nyújtott szolgáltatás adó nélküli, az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában fennálló forgalmi értékéhez hasonlóan alacsony értékre csökken;

b) a visszavett göngyöleg betétdíja;

c) az az összeg, amely az ellenértéknek részbeni visszatérítéséből származik.”

(2) Az áfa-törvény 22. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az ellenérték helyett az értékesített termék, nyújtott szolgáltatás adó nélküli, az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában fennálló forgalmi értéke az adó alapja akkor, ha

a) az ellenérték az értékesített termék, nyújtott szolgáltatás adó nélküli, az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában fennálló forgalmi értékéhez hasonlóan alacsony, és a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás gazdaságilag nem független fél részére történik,

b) új közlekedési eszköznek minősülő személygépkocsi Közösségen belülről történő beszerzése esetén az ellenérték adó nélküli, az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában fennálló forgalmi értékéhez hasonlóan alacsony.”

(3) Az áfa-törvény 22. §-a a következő (9)—(10) bekezdésekkel egészül ki:

„(9) Csökkentheti az adó alapját az ellenérték fejében történő termékértékesítéshez, szolgáltatásnyújtáshoz vagy termékértékesítésekhez, szolgáltatásnyújtásokhoz közvetlenül kapcsolódó térítésmentes termékátadás és szolgáltatásnyújtás értéke, még abban az esetben is, ha az ellenérték fejében nyújtott és a térítésmentes ügyletek időben elválnak egymástól, feltéve, hogy

a) a térítésmentesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás forgalmi értéke nem haladja meg annak a terméknek, szolgáltatásnak vagy termékeknek, szolgáltatásoknak az ellenértékét, amely(ek)hez közvetlenül kapcsolódik, és

b) a térítés nélküli termékátadás, szolgáltatásnyújtás feltételei az ellenérték fejében történő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás feltételei között szerepelnek.

(10) A 6. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott termékértékesítéseknel az adó alapja a zálogjogosultnak a zálogkötelezettel szemben fennálló — zálogjoggal biztosított — követelésének összege, melyet növel az az összeg, amelyet külön jogszabályon alapuló elszámolási kötelezettsége alapján a zálogjogosult köteles kiadni a zálog-

kötelezettnek. A követelés összegét és az elszámolási kötelezettség alá eső összeget úgy kell tekinteni, mint amely az adó összegét is tartalmazza.”

28. § Az áfa-törvény 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) Cserénél és más olyan termékértékesítésnél és szolgáltatásnyújtásnál, amelynél az ellenérték nem pénzben kifejezett, az adó alapja az ellenértékül szolgáló termék és szolgáltatás — a csere alapjául szolgáló értékesített termék, nyújtott szolgáltatás adót is tartalmazó forgalmi értékével megegyező — adót is tartalmazó forgalmi értékéből a 44. § (2) bekezdésében szereplő, az értékesített termékre, nyújtott szolgáltatásra egyébként irányadó százaléktéríték figyelembevételével meghatározott adóalap. Amennyiben az ellenértékül szolgáló termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tárgyi adómentes tevékenységnek minősül, az adó alapja az ellenértékül szolgáló tárgyi adómentes termékértékesítések, szolgáltatások — a csere alapjául szolgáló értékesített termék, nyújtott szolgáltatás adót is tartalmazó forgalmi értékével megegyező — forgalmi értékéből a 44. § (2) bekezdésében szereplő, az értékesített termékre és nyújtott szolgáltatásra egyébként irányadó százaléktéríték figyelembevételével meghatározott adóalap.

(2) Ha az ellenérték részben pénzben kifejezett, az adó alapját — az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően — annak az összegnek a figyelembevételével kell meghatározni, amely a nem pénzbeli rész adót is tartalmazó forgalmi értékének, illetve — ha a csere ellenértékéül tárgyi adómentes tevékenység szolgál — forgalmi értékének és a pénzbeli résznek az összeadásából származik.

(3) A 7. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti termékértékesítés esetén az adó alapja a jövedéki adó összege.”

29. § Az áfa-törvény 25. §-a az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdéstől eltérően a munkáltató által a vele munkaviszonyban álló távmunkavállaló magánszemély részére ellenérték nélkül átadott termék esetén az adó alapja a terméknek az adófizetési kötelezettség keletkezése időpontjában fennálló adó nélküli forgalmi értékének a munkáltató által a távmunkavállaló magánszemély munkavégzéssel kapcsolatosan átvállalt költségeivel arányos része.”

30. § Az áfa-törvény a következő címmel és 26/A. §-sal egészül ki:

„Az adó alapja Közösségen belüli termékértékesítésnél és beszerzésnél

26/A. § (1) Közösségen belülről történő termékbeszerzés esetén az adó alapját a 22—26. § rendelkezéseinek alapján kell megállapítani.

(2) A 7/B. §-ban meghatározott beszerzés esetén az adó alapját a beszerzési ár, ennek hiányában az előállítási költség alapján, a 22. § (3)—(5) bekezdéseinek figyelembevételével kell megállapítani.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adó alapját növeli a Jöt. szerint szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék más tagállamból gazdasági tevékenység keretében történő beszerzéséhez kapcsolódóan keletkező jövedéki adófizetési kötelezettsége szerinti jövedéki adó összege. Amennyiben a beszerző részére a másik tagállamban megfizetett jövedéki adót visszatérítik, az adó alapját csökkenti a visszatérített adó összege.

(4) A 7. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott termékértékesítésnél az adó alapját a beszerzési ár, ennek hiányában az előállítási költség alapján a 22. § (3)—(5) bekezdéseinek figyelembevételével kell megállapítani.

(5) Amennyiben a Közösségen belülről történő termékbeszerzés után az adóalany a 14/B. § (2) bekezdésében meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamban az adófizetési kötelezettségét teljesítette, és ezen beszerzése a 14/B. § (1) bekezdésében meghatározott teljesítési hely szerinti tagállamban is adókötelesnek minősül, az adóalanytól az adó alapját csökkenti ezen beszerzés adóalapjának megfelelő összeg.

(6) A 7/C. §-ban meghatározott beszerzés esetén az adó alapja a termék adó nélküli forgalmi értéke.”

31. § (1) Az áfa-törvény 27. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adó alapja termékimportnál a termék jogszabály szerint megállapított vámértéke, melyet a következő tételek növelnek:]

„b) a vagyoni értéket képviselő jogért járó ellenérték, ha a vámáru adathordozó, és a vagyoni értéket képviselő jogért járó ellenérték a vámszabályok szerint nem része a vámértéknek;

c) az első Közösségen belüli rendeltetési helyig felmerülő járulékos költségek, így különösen: a biztosítási, a közlekedési költségek. Amennyiben az importált termék a Közösség területén belül egy másik tagállam területén lévő másik rendeltetési helyre kerül, az ehhez kapcsolódó járulékos költségek is növelik az adó alapját, ha a rendeltetési hely ismert.”

(2) Az áfa-törvény 27. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adó alapjába nem tartozik bele az árendedmény és a visszatérítés.”

32. § Az áfa-törvény 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Adómentesség levonási joggal

29. § Mentés az adó alól:

a) a termékexport,

b) a termékexporttal egy tekintet alá eső termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás,

c) a nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás.”

33. § Az áfa-törvény a következő címmel és 29/A—29/B. §-okkal egészül ki:

„Adómentes Közösségen belüli termékértékesítés levonási joggal

29/A. § Mentés az adó alól:

a) az a termékértékesítés, amelyet Magyarországtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, vagy a Közösségen belülről történő termékbeszerzés után adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy számára teljesítenek, és amely termékértékesítés közvetlen következményeként az értékesített terméket belföldről más tagállamba, de még az e törvény értelmében vett Közösség területére fuvarozzák, vagy egyéb módon juttatják el. Ez a rendelkezés nem vonatkozik az alanyi adómentes adóalany által teljesített termékértékesítésekre — kivéve az új közlekedési eszköz értékesítését —, valamint arra a termékértékesítésre, amelyet olyan, a 7/A. § (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott adóalany vagy nem adóalany jogi személy számára teljesítenek, akire (amelyre) a 7/A. § (3) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak;

b) az új közlekedési eszköz értékesítése, amelyet az értékesítés közvetlen következményeként másik tagállam területére, de még az e törvény értelmében vett Közösség területére fuvaroznak, szállítanak el olyan, a 7/A. § (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére, akire (amelyre) a 7/A. § (3) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak, illetve minden egyéb nem adóalany személy, jogi személyiség nélküli szervezet részére;

c) a Jöt. hatálya alá tartozó terméknek a jövedéki szabályokkal összhangban történő értékesítése, amelynek közvetlen következményeként a termék másik tagállamba, de még az e törvény értelmében vett Közösség területére kerül, feltéve, hogy a termékértékesítést olyan, a 7/A. § (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott adóalany vagy nem adóalany jogi személy számára teljesítik, akire (amelyre) a 7/A. § (3) bekezdés rendelkezései vonatkoznak. Ez a rendelkezés nem vonatkozik az alanyi adómentes adóalany által teljesített jövedéki termékek értékesítésére;

d) a 7. § (2) bekezdés c) pontja szerinti termékértékesítésnek minősülő értékesítés, amennyiben az adóalany ezen értékesítése után egy másik tagállamban Közösségen belülről történő termékbeszerzés címén adófizetési kötelezettsége keletkezik;

e) a más tagállam területén lévő vevői készletből történő termékértékesítés, amelyet Magyarországtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, vagy a Közösségen belülről történő termékbeszerzés után adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy számára teljesítenek.”

29/B. § Mentés az adó alól az a Közösségen belüli teherfuvarozás, amely az Azori-szigetekre vagy Madeira területére irányul, illetve onnan indul.”

34. § Az áfa-törvény a következő címmel és 29/C—29/D. §-okkal egészül ki:

„Adómentes Közösségen belülről történő termékbeszerzés

29/C. § Mentés az adó alól az a Közösségen belülről történő termékbeszerzés, amely

a) szolgáltatást — így különösen postai szolgáltatást, értékpapírügyletet, távközlési szolgáltatást — testesít meg, illetve amelynek tárgya névértéken elfogadott pénz,

b) a 31. § alapján adómentes lenne, amennyiben azt importból szereznek be.

29/D. § (1) Mentés az adó alól a Közösségen belülről történő termékbeszerzés abban az esetben is, ha

a) a beszerzett terméket az adóalany közvetlenül olyan adómentes tevékenységéhez vagy külföldön teljesített szolgáltatásához használja fel, amelynek belföldi beszerzése esetén a 32. § szerint az áthárított adó teljes összegének levonására jogosult,

b) a másik tagállamban vagy harmadik országban nyilvántartásba vett adóalany ezen beszerzése tekintetében az adó teljes visszatérítésére lenne jogosult, amennyiben az adóköteles lenne.

(2) Mentés az adó alól a Közösségen belülről történő termékbeszerzés, ha az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a) a terméket egy másik tagállamban nyilvántartásba vett adóalany szerzi be annak érdekében, hogy azt belföldön értékesítse;

b) a terméket közvetlenül a beszerzést követő értékesítés beszerzője részére adják fel vagy fuvarozzák el egy olyan tagállamból, amelyben az a) pont szerinti értékesítő fél nem adóalany;

c) a belföldi termékértékesítés beszerzője adóalany, vagy olyan, a 4/B. § c) pontja szerinti adófizetésre kötelezett személy, aki (amely) a 40. § (8) bekezdése értelmében ezen termékértékesítés után adófizetésre kötelezett;

d) a számlát az a) pont szerinti értékesítő a számlázásra vonatkozó szabályoknak megfelelően állította ki.”

35. § Az áfa-törvény 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) Mentés az adó alól azon termékek importja, amelyek szolgáltatást testesítenek meg, illetve a névértéken elfogadott pénz importja.

(2) Mentés az adó alól a termékexportot teljesítő adóalany részére változatlan állapotban visszaküldött áru (tértáru), amennyiben arra vámmentesség vonatkozik.

(3) Mentés az adó alól a törvénnyel, kormányrendelettel kihirdetett vagy a Magyar Közlönyben közzétett nemzetközi szerződésben biztosított vámmentesség alapján importált termék, kivéve az oktatási, a tudományos és a kulturális jellegű tárgyak behozataláról szóló, Lake Successben, 1950. november 22-én kelt megállapodás kihirdetéséről szóló 1979. évi 12. törvényerejű rendelet alapján vámmentesen behozott termékeket.

(4) Mentés az adó alól a Nemzeti Bank által importált arany.

(5) Mentés az adó alól a tengeri halászati vállalkozások által kifogott és az ország kikötőjébe behozott tengeri zsákmány, feltéve, hogy az feldolgozatlan állapotban van, vagy legfeljebb az értékesítése előtt tartósították.

(6) Mentés az adó alól a Tanács vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1983. március 28-i 918/83/EGK rendeletén alapuló vámmentes termékimport, az alábbi eltérésekkel:

a) nem vonatkozik az adómentességre:

— a rendelet I. fejezet III. Címében az öröklés útján szerzett személyes vagyontárgyak részére biztosított vámmentes importra, ha a termék üzemanyag;

— a rendelet I. fejezet IV. Címében, második lakás, háztartás berendezéséhez behozott termékek részére biztosított vámmentes importra;

— a rendelet I. fejezet V. Címében az előírt iskolai ruházatok, iskolai célú anyagok és egyéb, iskolával összefüggő háztartási célú ingóságok részére biztosított vámmentes importra, ha a termék számítógép, illetve annak rendeltetésszerű használatához szükséges tartozék;

— a rendelet I. fejezet VIII. Címe alapján, a tevékenységnek harmadik országból a Közösségbe való áthelyezésekor importált tárgyi eszközök és egyéb berendezések részére biztosított vámmentes importra, ha ezen termék belföldi beszerzése esetén az adóalany az előzetesen felszámított adót nem, vagy csak részben helyezhetné levonásba;

— a rendelet 52—59. b) cikkei alapján az oktatási, tudományos és kulturális anyagok, tudományos műszerek és készülékek részére biztosított vámmentes importra;

— a rendelet 47. cikke szerinti vámmentes importra, ha a termék a 7108 vagy 7109 vtsz. alá sorolt termék;

— a rendelet 70—72. és 75—78. cikke alapján a fogyatékos személyek számára biztosított vámmentes importra, ha a terméket a fogyatékos személy saját maga importálja;

b) adómentes a rendelet I. fejezet VII. Címében meghatározott feltételek mellett, az ott felsorolt termékek importján túl, 500 gramm kávé vagy 200 gramm kávékivonat — és eszencia, illetve 100 gramm tea vagy 40 gramm teakivonat — és eszencia importja;

c) adómentes a rendelet I. fejezet IX. Címében a harmadik országban elhelyezkedő ingatlanon Közösségi mezőgazdasági termelők által megszerzett termékek importján túl, a legfeljebb hat hónapos telivér lovak importja, ha azok harmadik országban egy olyan állattól születtek, amelyet belföldön termékenyítettek meg, és ezután ideiglenesen ellés céljából szállítottak ki;

d) adómentes a rendelet 46. cikkében felsorolt feltételek mellett, az ott felsorolt termékek importján túl, 500 gramm kávé vagy 200 gramm kávékivonat és — eszencia, illetve 100 gramm tea vagy 40 gramm teakivonat és — eszencia importja;

e) a rendelet 50. és 51. cikke szerinti vámmentes import esetén az adómentesség a rendelet I. és II. számú mellékleteinek B. pontjában felsorolt termékekre korlátozódik. Oktatási, tudományos vagy kulturális jellegű gyűjteményi tárgyak és műtárgyak esetén az adómentes import további

feltétele, hogy a termékimport ellenérték nélküli legyen, vagy amennyiben a terméket ellenérték fejében importálták, a termékértékesítést teljesítő fél ne rendelkezzen adóalanyisággal;

f) a rendelet 60. cikke szerint vámmentesen importált laboratóriumi célra előkészített állatok adómentes importjának feltétele azok ellenérték nélküli importja;

g) a rendelet 65. cikk (1) bekezdés a) pontja alapján, az alapvető szükségleti cikkek rászoruló személyek közötti ingyenes szétosztás céljára vámmentesen importált termékek adómentességének feltétele a termékek ellenérték nélküli importja;

h) a rendelet 110. cikke alapján vámmentesen importált termékek adómentességének feltétele, hogy azok értéke a 27. § alapján adóalapot képezzen.

(7) Mentés az adó alól azon termék importja, amelyet az import közvetlen következményeként a 29/A. § rendelkezései szerint értékesítenek.”

36. § (1) Az áfa-törvény 32. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja:

a) azt az adóösszeget, melyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany — ideértve átalakulás esetén annak jogelődjét is —, valamint az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany rá áthárított;

b) a termékimport után az általa megfizetett adóösszeget;

c) azt az adóösszeget, amelyet a közvetett vámjogi képviselő a 66/A. § szabályai szerint rá áthárított;

d) azt az adóösszeget, amelyet a szolgáltatást saját nevében megrendelőként fizetett meg;

e) azt az adóösszeget, amelyet a Közösségen belülről történő termékbeszerzés után, a 14. § (2) bekezdése szerinti termékértékesítés után a 40. § (7) bekezdése alapján, illetve a 29/D. § (2) bekezdése szerinti ügylet esetén a 40. § (8) bekezdése alapján saját nevében fizetett meg;

f) a saját vállalkozásában megvalósított beruházása után megfizetett adóösszeget;

g) azt az adóösszeget, amelyet a 7. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti termékértékesítés után megfizetett, feltéve, hogy levonási jog illette meg abban az esetben is, amikor részére azt a Jöt. hatálya alá tartozó terméket értékesítették, melynek adóraktárból szabadforgalomba történő kitárolása után adófizetési kötelezettsége keletkezett.

[a)—g) pontok a továbbiakban együtt: előzetesen felszámított adó].

(2) Az adóalanyt a másik tagállam, illetve harmadik ország területén teljesített termékértékesítése és szolgáltatásnyújtása után is megilleti az adólevonási jog, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben megilletné akkor, ha ugyanazt a termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást belöldön teljesítené.”

(2) Az áfa-törvény 32. §-a a következő (4)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az adóalany a 2. számú melléklet 6. pontjában felsorolt szolgáltatásokat harmadik ország területén székhellyel, lakóhellyel rendelkező megrendelő részére nyújtja vagy a szolgáltatás közvetlenül exportált termékhez kapcsolódik, ezen szolgáltatás a levonási jog gyakorlása szempontjából az adóköteles szolgáltatásokkal esik egy tekintet alá.

(5) A 4. § (3) bekezdése szerinti adóalanyt az általa értékesített új közlekedési eszköz beszerzése tekintetében adólevonási jog illeti meg. A levonásba helyezhető adó azonban nem haladhatja meg azt az adóösszeget, amelyet akkor kellene fizetnie, ha az új közlekedési eszköz értékesítése adóköteles lenne.

(6) Amennyiben az adóalany részben nem az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenysége céljára szerezte be a terméket, illetve vette igénybe a szolgáltatást (ideértve a saját vállalkozásában megvalósított beruházást is), akkor a 38. § szabályai szerint élhet adólevonási jogával. Csoportos adóalanyiság esetén a csoport tagjának a csoporton belülről végzett tevékenysége a tárgyi adómentes termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal esik egy tekintet alá, és a 38. § tekintetében a végzett tevékenysége adó nélküli forgalmi értékével kell tárgyi adómentes bevételként számításba venni.”

37. § (1) Az áfa-törvény 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem vonható le az előzetesen felszámított adó, ha az adóalany a terméket és a szolgáltatást

a) közvetlenül a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentes termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz használja fel, hasznosítja;

b) teljes egészében az adóalanyiságát eredményező gazdasági tevékenységi körön kívüli célra használja fel, hasznosítja, ideértve azt az esetet is, ha a terméket és a szolgáltatást egészben a 7. § (3) bekezdésében vagy a 9. § (3) bekezdésében meghatározott célok elérése érdekében használja fel, hasznosítja;

c) üzemanyagként közvetlenül személygépkocsi üzemeltetéséhez használja fel, hasznosítja.”

(2) Az áfa-törvény 33. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (2) bekezdés b) pontja nem vonatkozik a lakóautó-kölcsönzéssel (SZJ 71.10.10.0-ból) foglalkozó adóalanyra, a kölcsönbe adott lakóautó tekintetében.”

(3) Az áfa-törvény 33. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A munkáltató a vele munkaviszonyban álló távmunkavállaló magánszemély részére a távmunka végzéséhez átadott termékeket terhelő előzetesen felszámított adót olyan arányban vonhatja le, amilyen arányban a távmunkavállaló magánszemély munkavégzéssel kapcsolatos költségeit átvállalja.”

38. § Az áfa-törvény 35. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adólevonási jog — ha az adózás rendjéről szóló törvény másként nem rendelkezik — kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló

a) számla, egyszerűsített számla [a 32. § (1) bekezdésének a) és c) pontja esetében];

b) a szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat, továbbá az az okirat, bizonylat, mely hitelt érdemlő módon tartalmazza az adó összegének meghatározásához szükséges adatokat [a 32. § (1) bekezdésének b) pontja esetében];

c) egyéb okiratok, bizonylatok, melyek hitelt érdemlő módon tartalmazzák az adó összegének meghatározásához szükséges adatokat [a 32. § (1) bekezdésének d)—g) pontjai esetében].”

39. § (1) Az áfa-törvény 36. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adólevonási jog keletkezésének időpontja:

a) a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás teljesítéséről kibocsátott számlában, egyszerűsített számlában a teljesítés időpontjaként feltüntetett nap [a 32. § (1) bekezdésének a) pontja esetében];

b) megegyezik az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjával [a 32. § (1) bekezdésének b)—c), e)—g) pontjai];

c) megegyezik az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjával, illetve ha az adóalany jogosult a 19. § szerint az adófizetési kötelezettség teljesítésének halasztására, akkor a halasztás lejáratának időpontjával [a 32. § (1) bekezdésének d) pontja];

d) a 32. § (5) bekezdésében meghatározott esetben az új közlekedési eszköz értékesítésének napja.”

(2) Az áfa-törvény 36. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az adólevonási jog az elévülési időn belül a jog megnyílt utáni bármely későbbi adó-megállapítási időszakban is érvényesíthető a levonási jog megnyílásakor hatályos szabályok alapján. Minden ügylet után áfa-levonási joggal csak egyszer lehet élni.”

40. § (1) Az áfa-törvény 38. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (2)—(4) bekezdések számozása (3)—(5) bekezdésekre változik:

„(2) Ha az adóalany adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységhez és adóalanyiságot nem eredményező tevékenységhez egyaránt használt, hasznosított terméket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe, és az (1) bekezdés szerinti szabály alkalmazásával az előzetesen felszámított adó összege maradéktalanul nem különíthető el, az el nem különített adó összege tekintetében a levonási hányad megállapításának céljából a következőképpen jár el:

a) az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységhez és az adóalanyiságot nem eredményező gazdasági

tevékenységhez egyaránt kapcsolódó beszerzések között a tényleges használatot, hasznosítást leginkább tükröző, természetes mértékegységen (különösen m², fűtött légm³, fő, kg, db, üzemóra) alapuló arányos megosztás alkalmazandó;

b) amennyiben az a) pontban említett arányos megosztás nem lehetséges, az adóalany a területileg illetékes adóhatósággal megállapodik az adóalanyiságot eredményező tevékenységére és az adóalanyiságot nem eredményező gazdasági tevékenységére egyaránt fordított termékek és szolgáltatások megosztásának arányáról.”

(2) Az áfa-törvény 38. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az előzetesen felszámított adó megosztása során figyelmen kívül kell hagyni a kifejezetten a 22. § (1) és (2) bekezdése alapján adóalapot nem képező államháztartási támogatás folyósítása miatt le nem vonható előzetesen felszámított adó ellentételezésére nyújtott további államháztartási támogatást.”

41. § (1) Az áfa-törvény 40. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 15. § (2)—(5) bekezdéseiben, valamint a 15/A. §-ban felsorolt szolgáltatásoknál az adót a szolgáltatást saját nevében megrendelő adóalany fizeti, ha a szolgáltatást nyújtó adóalany gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye közül az, amely a teljesítéssel a legközvetlenebbül érintett, másik tagállamban vagy harmadik ország területén van, ezek hiányában pedig, ha állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található másik tagállamban vagy harmadik ország területén.”

(2) Az áfa-törvény 40. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 7. § (2) bekezdés a)—b) pontjában meghatározott termékértékesítésnél az adót az az adóalany fizeti, aki (amely) a beruházást ténylegesen végzi, illetve a megszünéshez kapcsolódó bevallást benyújtja, a 7. § (2) bekezdés c)—d) pontjában meghatározott termékértékesítésnél az adót az az adóalany fizeti, aki (amely) a tulajdonában lévő terméket másik tagállamba fuvarozza, fuvaroztatja, illetve az adóraktárból szabad forgalomba bocsátással a terméket kitalolja.”

(3) Az áfa-törvény 40. §-a a következő (7)—(11) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A 14. § (2) bekezdésében meghatározott termékértékesítés esetén az adót a terméket saját nevében beszerző adóalany fizeti, ha a terméket értékesítő adóalany gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye közül az, amely a teljesítéssel a legközvetlenebbül érintett, másik tagállamban vagy harmadik ország területén van, ezek hiányában pedig, ha állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található másik tagállamban vagy harmadik ország területén.

(8) A 29/D. § (2) bekezdésében meghatározott ügylet esetén a termékértékesítés után az adót a terméket saját

nevében beszerző adóalany vagy a 4/B. § c) pontja szerint adófizetésre kötelezett személy fizeti.

(9) Közösségen belülről történő termékbeszerzés esetén az adót a terméket beszerző adóalany, vagy a 4/B. § b)—c) pontja szerint adófizetésre kötelezett személy fizeti.

(10) A (2), (7)—(8) és (11) bekezdés hatálya alá nem tartozó ügyletek esetén, amennyiben a belföldön székhellyel, állandó telephellyel, fiókteleppel nem rendelkező, teljesítésre kötelezett adóalany az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott pénzügyi képviselőt bízott meg, az adóalany belföldön teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után az adót a pénzügyi képviselő fizeti meg.

(11) A Jöt. hatálya alá tartozó termék 14/A. § szerinti értékesítésekor az adót a Jöt. 31. §-a szerinti adóügyi képviselő fizeti meg.”

42. § Az áfa-törvény 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § Az adózással kapcsolatos eljárás során — az e törvényben nem szabályozott kérdésekben — az adózás rendjéről szóló törvény, a Tanács 2003. október 7-i 1798/2003/EK rendelete a hozzáadott-érték adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, illetve termékipport esetén a Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról, a Bizottság 1993. július 2-i 2454/93/EGK rendelete a Közösségi Vámkódexet létrehozó 2913/92/EGK számú tanácsi rendelet végrehajtásáról, valamint a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

43. § Az áfa-törvény 43. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„43. § (1) Az adóalany — a (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel — köteles az általa teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról

a) számlát,

b) a teljesítéssel egyidejűleg készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő eszközzel történő fizetés esetén pedig kérésre — a kibocsátó döntésétől függően — egyszerűsített számlát vagy számlát kibocsátani.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározottaktól eltérően a vevő szándékától függetlenül köteles a termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesítő adóalany számlát, egyszerűsített számlát kibocsátani, ha a vevő adóalany vagy a 4/B. § b)—c) pontja szerinti adó megfizetésére kötelezett személy, szervezet, illetve, ha a 14/A. § vagy a 29/A. § szerinti termékértékesítés történik.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany számlaadási kötelezettségének egyéb bizonylattal is eleget tehet. A bizonylatra a számvitelről szóló törvény számviteli bizonylatokra vonatkozó rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(4) A 7. § (1)—(2) bekezdései, valamint a 9. § (1)—(2) bekezdései szerinti ellenérték nélküli vagy a 24. § szerinti csereügyleteknél, továbbá a 17. § szerinti előlegfizetés esetén az (1) bekezdésben meghatározott bizonylatot kell kibocsátani azzal az eltéréssel, hogy a számlában a gazdasági eseményre szövegesen is utalni kell, valamint az ellenérték nélküli ügyletek esetén a termék vagy szolgáltatás 25. § (1), illetve (3) bekezdése, illetve 26/A. § (4) bekezdése szerinti adóalapját kell feltüntetni.

(5) A számlára, az egyszerűsített számlára a számviteli törvénynek a számviteli bizonylatra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(6) A számla, egyszerűsített számla kibocsátására az (1) bekezdés szerint kötelezett adóalany bizonylatkibocsátási kötelezettségét — előzetes írásbeli megállapodás alapján — az adóalany nevében és javára az adóalany vevő, megrendelő átvállalhatja, vagy azt a számla kibocsátására kötelezett adóalany nevében és az ő képviselőjében eljáró harmadik fél adóalany (ideértve a pénzügyi képviselőt) is teljesítheti. Ebben az esetben a számla, egyszerűsített számla kibocsátója és a számla kibocsátására az (1)—(2) bekezdés szerint kötelezett adóalany egyetemlegesen felel minden olyan kötelezettségért, amely a vonatkozó jogszabályok szerint terheli.

(7) Elektronikus úton kibocsátott számla, egyszerűsített számla esetében az eredet hitelességét, a tartalom sértetlenségét, valamint a dokumentum olvashatóságát fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel, vagy elektronikus adatcsere rendszerben (EDI) történő továbbítással kell biztosítani. EDI rendszerben történő számlázásokról az adóalanyoknak havonta papíralapú kiegészítő összesítő dokumentummal kell rendelkezniük. A kiegészítő összesítő dokumentumra a számviteli törvénynek a számviteli bizonylatra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

44. § (1) Az áfa-törvény 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az adóalany adó fizetésére nem kötelezett, a számlában, egyszerűsített számlában nem tüntethet fel áthárított adóösszeget, felszámított adómértéket és a (2) bekezdés szerinti százaléktérítést. Ilyen esetben a számlában, egyszerűsített számlában „Mentes az adó alól” kifejezést kell feltüntetni, illetve, ha a 40. § (2) és (7)—(9) bekezdései alapján az adó fizetésére a terméket beszerző, szolgáltatást saját nevében megrendelő adóalany kötelezett, erre a tényre utalni kell.”

(2) Az áfa-törvény 44. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az általa, a vevője vagy az ő képviselőjében és nevében eljáró harmadik fél által kiállított számlát, egyszerűsített számlát, és az összes általa kézhez kapott számlát, egyszerűsített számlát — külön jogszabály szerint szabályozott módon és ideig — őrizze. A számlák eredetének hitelességét, tartalmuk sér-

tetlenségét, valamint az olvashatóságukat a megőrzési időszak teljes tartalma alatt biztosítani kell.”

45. § (1) Az áfa-törvény 45. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A helyesbítő számlának, egyszerűsített számlának tartalmaznia kell:]

„c) az eredeti, a módosított tételeket és a különbözetet.”

(2) Az áfa-törvény 45. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A helyesbítő számlát, egyszerűsített számlát befogadó adóalany bármely irányú helyesbítés esetén a (3) bekezdésben foglaltakat köteles alkalmazni.”

46. § Az áfa-törvény a következő 45/A. §-sal egészül ki:

„45/A. § (1) Ha a számla, egyszerűsített számla kibocsátását követően:

a) a teljesítés meghíúsul, vagy

b) a számítógéppel, illetve elektronikus úton előállított számla lezárását követően észlelt hibát kell javítani, vagy

c) a számítógéppel előállított számlát, elektronikus számlát műszaki hiba miatt újra elő kell állítani, a számlát, egyszerűsített számlát a kibocsátónak — a (2) bekezdésben meghatározottaknak megfelelő bizonylat kiállításával — storníroznia kell.

(2) A stornó számlának tartalmaznia kell:

a) a számla sorszámát,

b) a stornírozandó (eredeti) számla sorszámát,

c) a számla kibocsátójának nevét, címét, adószámát,

d) a vevő nevét, címét, a 29/A. § szerinti termékértékesítés esetén, illetve ha a 40. § alapján a vevő az adó fizetésére kötelezett, annak adószámát,

e) a számla kibocsátásának keltét,

f) a stornírozandó (eredeti) számla összesített adóalapját, adóösszegét, adóval növelt ellenértékét negatív előjellel.”

47. § Az áfa-törvény 46. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) Az adót

a) termékimport tekintetében nem adóalany személy, szervezet, valamint alanyi adómentes adóalany, mezőgazdasági tevékenységet folytató különleges jogállást választott adóalany, továbbá kizárólag tárgyi adómentes tevékenységet végző adóalany esetén a vámhatóság határozattal állapítja meg, egyéb adóalany (ideértve a 66/A. § szerinti közvetett vámjogi képviselőt is) önadózással rendezi;

b) az új közlekedési eszköznek minősülő személygépkocsit beszerző — ideértve a 7/C. § szerinti esetet is —, belföldön állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel, telephellyel rendelkező nem adóalany személy, szervezet, illetve alanyi adómentes adóalany, mezőgazdasági tevékenységet folytató különleges jogállást választott adóalany, továbbá kizárólag tárgyi adómentes

tevékenységet végző adóalany esetén a vámhatóság határozattal állapítja meg;

c) a Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek minősülő termékbeszerzés tekintetében — kivéve az új közlekedési eszköznek minősülő személygépkocsit — az adóalanynak nem minősülő jogi személy, természetes személy, valamint jogi személyiség nélküli szervezet önadózással rendezi;

d) az adó megfizetéséért kezesként felelő nem adóalany személy esetén az adóhatóság határozattal állapítja meg.”

48. § (1) Az áfa-törvény 48. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A fizetendő adó az adó-megállapítási időszakban keletkezett adófizetési kötelezettség összesített összege. A 19. és 20. § szerint halasztott adófizetési kötelezettség a fizetendő adó összegét abban az adó-megállapítási időszakban növeli, amelyben a halasztás lejár. Az adóalany a fizetendő adót csökkentheti az adó-megállapítási időszakban levonható előzetesen felszámított adó összesített összegével. Az így meghatározott különbözet jelenti az elszámolandó adót.”

(2) Az áfa-törvény 48. §-ának (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) Az adóhatóság az adó-visszaigénylési kérelmet akkor teljesíti, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) a 28—29. §-ban meghatározott adómérték, valamint a 29/A—29/B. §-ok szerinti adómentesség alá tartozó, az adóalany által teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás összesített adóalapja — nemzetközi teherközlekedés és személyszállítás, valamint a 15/A. §-ban meghatározott szolgáltatásnyújtások esetén ideértve a más tagállamban vagy harmadik ország területén teljesített szolgáltatásnyújtás adó nélküli ellenértékét is — az adóév elejétől, illetve — ha az adóalany év közben jelentkezik be — az adóalanyként történő bejelentkezés időpontjától kezdődően időarányosan az adóéven belül göngyöltetten eléri vagy meghaladja az alanyi adómentesség választására jogosító összeghatárt [49. § (2) bekezdés b) pont]; vagy

ba) a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany által beszerzett tárgyi eszközre, vagy tárgyi eszközként elszámolható beszerzésre jutó levonható, korábban vissza nem igényelt előzetesen felszámított adó göngyöltött összege legalább 200 000 forinttal meghaladja az ugyanezen időszakban fizetendő adó göngyöltött összegét, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtása esedékességének időpontjáig az adóalany a tárgyi eszköz, vagy a tárgyi eszközként elszámolható beszerzések adóval növelt ellenértékét megfizette, és a tárgyi eszközt az egyedi tárgyi eszköz nyilvántartásában, a tárgyi eszközként elszámolható beszerzéseket pedig az egyedi beruházási és felújítási nyilvántartásában szerepelteti, vagy

bb) a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany által beszerzett tárgyi eszközre, vagy tárgyi eszközként elszámolható beszerzésre jutó levonható, korábban vissza nem igényelt előzetesen felszámított adó göngyöltött

összege legalább 200 000 forinttal meghaladja az ugyanezen időszakban fizetendő adó göngyöltett összegét, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtása esedékességének időpontjáig az adóalany a tárgyi eszköz, vagy a tárgyi eszközként elszámolható beszerzések adóval növelt ellenértékét megfizette, és az említett beszerzéseket a beruházás bekerülési értékeként a beruházási számlán elszámolta; vagy

ca) a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany által saját vállalkozásában előállított tárgyi eszközre jutó levonható, korábban vissza nem igényelt előzetesen felszámított adó göngyöltett összege legalább 200 000 forinttal meghaladja az ugyanezen időszakban fizetendő adó göngyöltett összegét, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtása esedékességének időpontjáig az adóalany a tárgyi eszköz előállításával kapcsolatban felmerült beszerzéseinek (kivéve saját teljesítménye értékének) adóval növelt ellenértékét megfizette, valamint e beszerzéseket az egyedi beruházási és felújítási nyilvántartásában, vagy a tárgyi eszközt az egyedi tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepelteti; vagy

cb) a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany által saját vállalkozásában előállított tárgyi eszközre jutó levonható, korábban vissza nem igényelt előzetesen felszámított adó göngyöltett összege legalább 200 000 forinttal meghaladja az ugyanezen időszakban fizetendő adó göngyöltett összegét, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtása esedékességének időpontjáig az adóalany a tárgyi eszköz előállításával kapcsolatban felmerült beszerzéseinek (kivéve saját teljesítménye értékének) adóval növelt ellenértékét megfizette, valamint e beszerzéseket a saját vállalkozásban végzett beruházás szabályai szerint a beruházás bekerülési értékeként elszámolta; vagy

d) jogutód nélküli megszűnés esetén az adóalanya megszűnéshez kapcsolódó utolsó, záró adóbevallását benyújtotta.”

(3) Az áfa-törvény 48. §-a a következő (5)—(6) bekezdésekkel egészül ki, egyidejűleg az (5)—(8) bekezdések jelölése (7)—(10) bekezdésekre változik:

„(5) A tárgyi eszközre jutó áfa göngyöltését az utolsó, a (2) bekezdés szerinti megfizetéssel, illetve az utolsó, a (4) bekezdés szerinti visszaigényléssel záruló adó-megállapítási időszakot követő első olyan adó-megállapítási időszaktól kell kezdeni, amelyben tárgyi eszköz beszerzés történik.

(6) A (4) bekezdés *ba)*, *bb)*, *ca)*, *cb)* pontjaira alapított adó-visszaigénylési kérelmet az adóhatóság kizárólag akkor teljesíti, ha az adóalanyak abban az adó-megállapítási időszakban is volt tárgyi eszköz-, illetve tárgyi eszközként elszámolható beszerzése, amelyre vonatkozóan az adó-visszaigénylési kérelmét benyújtotta.”

(4) Az áfa-törvény 48. § (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(5) A negatív elszámolandó adót — legfeljebb annak összegéig — csökkenteni kell azon beszerzésekre jutó adóval, amelyeknek adóval növelt ellenértékét, illetve a 6. §

(2) bekezdés *a)* pontja szerinti beszerzés, a termékimport, a 40. § (2) és (7)—(9) bekezdése szerint adófizetésre kötelezett személy esetében az adó összegét az adóalany a visszaigénylési kérelmet tartalmazó bevallás benyújtására előírt időpontig nem fizette meg, és azt követelés mérséklése útján sem egyenlítette ki. E bekezdés alkalmazásában megfizetettnek minősül a kedvezményezett részére történő, a külön jogszabály szerint igazolt termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak azon része, amelyet a PHARE, az ISPA, illetve a SAPARD forrásból finanszíroznak, valamint ha az ellenértékből kizárólag szerződésben előre kikötött teljesítési garancia miatt történik visszatartás. Megfizetettnek minősül továbbá az a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, melynek vonatkozásában a visszaigénylési kérelmet benyújtó adóalany — a termékértékesítést végző, illetve a szolgáltatást nyújtó adóalannal szembeni — tartozása megszűnik. A negatív elszámolandó adó vissza nem téríthető részét az adóalany a (3) bekezdés *a)* pontja szerint veheti figyelembe.”

49. § (1) Az áfa-törvény 49. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adóalany a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alá tartozó termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást vagy mezőgazdasági tevékenységet is folytat, akkor az ebből származó, illetve várható bevételt az (5) bekezdésben foglalt eltérésekkel nem kell a (2) bekezdés szerinti összeghatárnál figyelembe venni.”

(2) Az áfa-törvény 49. §-a a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az összeghatárba beleszámít a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentes ingatlan értékesítésből, illetve a 2. számú melléklet 6. pontja szerinti pénzügyi és biztosítási tevékenységből származó ellenérték is, kivéve, ha az járulékos tevékenységként kapcsolódik az adóalany által végzett főtevékenységhez.

(6) A (2) bekezdés szerinti összeghatárba nem számít bele az adóalany befektetett eszközeinek (immateriális javak és tárgyi eszközök egyaránt), valamint az új közlekedési eszköz Közösségen belülről történő értékesítéséből származó bevétel.”

50. § (1) Az áfa-törvény 50. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alanyi adómentességet választó adóalany — a 7. § (1) bekezdésében és 7. § (2) bekezdése *a)*—*b)* pontjaiban meghatározott termékértékesítés és a 9. §-ban meghatározott szolgáltatásnyújtás, valamint a termékimport és a 40. § (2), (7)—(11) bekezdéseiben meghatározott adókötelezettség kivételével — adó fizetésére nem kötelezett, de adólevonási jogát sem gyakorolhatja.”

(2) Az áfa-törvény 50. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(3) Az alanyi adómentességet választó adóalanyt*]

„*a)* a 7. § (1) bekezdésében és 7. § (2) bekezdése *a)*—*b)* pontjaiban meghatározott termékértékesítése, a

9. §-ban meghatározott szolgáltatásnyújtása, és a 40. § (2), (7)–(11) bekezdéseiben meghatározott adókötelezettség tekintetében adó-nyilvántartási, -megállapítási, -bevallási, és -elszámolási kötelezettség,”
[terheli.]

(3) Az áfa-törvény 50. §-a a következő (4)–(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az alanyi adómentességet választó adóalanyt megilleti az adózás választásának joga akkor is, ha a Közösségen belülről történő termékbeszerzése a tárgyévben nem éri el a 10 000 eurót, adólevonási joggal azonban ekkor sem élhet.

(5) Új közlekedési eszköz Közösségen belülről történő értékesítésére e fejezet szerinti adózási mód nem alkalmazható.”

51. § Az áfa-törvény 55. §-a előtti cím helyébe a következő cím lép:

„XIII. FEJEZET

A MEZŐGAZDASÁGI TERMELEÉS

A mezőgazdasági termelő különleges jogállása”

52. § Az áfa-törvény a következő 56/A. §-sal egészül ki:

„56/A. § (1) A különleges jogállású mezőgazdasági termelő adóalanyt nem az 56. § (1) bekezdése szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után a 43. § és 70. § szerinti bizonylatadási kötelezettség terheli azzal az eltéréssel, hogy a számlában, egyszerűsített számlában áthárított adóösszeget, felszámított adómértéket és a 44. § (2) bekezdése szerinti százaléktérítést nem tüntethet fel, és a bizonylaton „különleges jogállású adóalany által teljesített értékesítés” kifejezés szerepel. Amennyiben a különleges jogállású mezőgazdasági termelő a 43. § szerinti bizonylatot nem bocsát ki, a 70. § (1) bekezdése szerint nyugtát ad.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő esetekben az 4. számú melléklet I. részében felsorolt termékek értékesítése, és II. részében felsorolt szolgáltatások nyújtása esetén kompenzációs felárakra nem jogosult.”

53. § Az áfa-törvény 59. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az átvevő adóalany adólevonási joga a kompenzációs felár egészben vagy részbeni kifizetésének időpontjában, vagy — ha az később történik — a felvásárlás napján keletkezik. Kifizetésnek minősül bármely olyan elszámolás, amely a felvásárló tartozását csökkenti.”

54. § Az áfa-törvény a következő címmel és 59/A—59/C. §-sokkal egészül ki:

„Közösségen belüli termékértékesítés

59/A. § (1) Az 58. § (1) bekezdése szerinti kompenzációs felár alkalmazandó a különleges jogállású mezőgazdasági termelő

a) 29/A. § a) pontja szerinti termékértékesítésére, amely másik tagállamban nyilvántartásba vett adóalany

— kivéve a különleges jogállású mezőgazdasági tevékenységet végző adóalanyt — részére, valamint az olyan nem adóalany jogi személy részére történik, amely a Közösségen belülről történő termékbeszerzése után saját nevében adófizetésre kötelezett, vagy

b) 11. § és 12. § c) pontja szerinti termékértékesítésére, amennyiben az átvevő harmadik országban nyilvántartásba vett adóalany.

(2) Az (1) bekezdés előírásait az 4. számú mellékletben szereplő mezőgazdasági szolgáltatásokra is alkalmazni kell.

59/B. § Az 59/A. § szerint az átvevő adóalany által kifizetett kompenzációs felár előzetesen felszámított adónak minősül.

59/C. § (1) Ha az átvevő másik tagállamban nyilvántartásba vett adóalany, vagy másik tagállamban a Közösségen belülről történő termékbeszerzése után adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy, a kompenzációs felár mint előzetesen felszámított adó a másik tagállamban nyilvántartásba vett adóalanyokra vonatkozó adó-visszatérítés formájában térül meg.

(2) Ha az átvevő másik tagállamban vagy harmadik országban nyilvántartásba vett adóalany, a kompenzációs felár mint előzetesen felszámított adó a másik tagállamban, illetve harmadik országban nyilvántartásba vett adóalanyokra vonatkozó adó-visszatérítés formájában térül meg, feltéve, hogy a terméket, szolgáltatást olyan tevékenységhez szerezték be, vették igénybe, mely belföldön adólevonásra jogosítana.”

55. § Az áfa-törvény a következő címmel és 59/D. §-sal egészül ki:

„Közösségen belülről történő termékbeszerzés

59/D. § A belföldön nyilvántartásba vett, adó fizetésére kötelezett adóalany más tagállamban különleges jogállásúnak minősülő mezőgazdasági termelőnek kifizetett kompenzációs felárát az adott tagállam adóhatósága téríti vissza.”

56. § Az áfa-törvény a következő címmel és 64/C. §-sal egészül ki:

„A Közösségen belüli értékesítésre és beszerzésre vonatkozó különleges szabályok

64/C. § (1) Az új közlekedési eszközök Közösségen belüli mentes értékesítése esetén ezen fejezet szerinti adózást nem lehet alkalmazni.

(2) A használt termékek, gyűjteményes tárgyak, régiségek Közösségen belülről történő termékbeszerzése esetén nem kell adót fizetni, ha a vevő adóköteles kereskedő és a beszerzett termékek után a feladás, elfuvarozás megkezdésének helye szerinti tagállamban ezen fejezet szerinti szabályok alkalmazásával az adót megfizették, vagy ha a vevő nyilvános árverés szervezője és a termékek után a feladás, elfuvarozás megkezdésének tagállamában a nyilvános árverésre vonatkozó szabályok szerint az adót megfizették.

(3) A 14/A. §-t és a Közösségen belüli mentes értékesítésre vonatkozó szabályokat nem lehet alkalmazni azon termékek esetében, amelyre e fejezet szerinti adózást alkalmazták.”

57. § Az áfa-törvény 65. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„65. § (1) Az üzletek működéséről szóló jogszabály alapján utazási irodának minősülő adóalany által az e tevékenysége keretében az utas részére teljesített összes termékértékesítése és szolgáltatásnyújtása egyetlen, belföldön teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül, ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye közül az, amely a teljesítéssel legközvetlenebbül érintett, belföldön van, ezek hiányában pedig, ha állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található belföldön.

(2) E fejezet rendelkezéseit arra a termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra kell alkalmazni, amelyet az adóalany az utas részére saját nevében — az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló kormányrendeletben meghatározott utazási csomagként — teljesít, és amelyhez más adóalany által értékesített terméket és nyújtott szolgáltatást használ fel, hasznosít. E fejezet alkalmazásában a 24 óránál rövidebb vagy éjszakai szállást nem tartalmazó szolgáltatások együttese is utazási csomagnak minősül.

(3) E fejezet alkalmazásában a teljesítési időpont

- a) kiutazásnál az utas visszaérkezésének napja,
- b) beutazásnál az utolsó belföldön töltött nap,

c) rendezvényszervezésnél, illetve belföldi utazásnál a rendezvény, illetve a belföldi út utolsó napja.

(4) Mentés az adó alól az a szolgáltatás, amelyet az adóalany saját nevében, de az utas javára rendel meg, s amelyet az utas részére közvetlenül harmadik országnak minősülő területen teljesítenek. Abban az esetben, ha az adóalany által a saját nevében, de az utas javára megrendelt szolgáltatást csak részben teljesítik harmadik országnak minősülő területen, csak a szolgáltatás harmadik ország területén teljesített arányos része mentes az adó alól.”

58. § Az áfa-törvény 66. §-a a következő (7)–(10) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) Az árrés az utazási iroda választásától függően adó-megállapítási időszakra is számítható. Az adó-megállapítási időszak árrése az utas felé kiszámlázott összes termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, valamint az utazási iroda által saját nevében az utas javára beszerzett — és a bevallás benyújtásáig beérkezett számlákban szereplő — termékek és szolgáltatások adóval növelt ellenértékének különbözete.

(8) Az (1) bekezdés szerinti árrésből az adó összegét a 44. § (2) bekezdése szerint kell meghatározni.

(9) Az (1) bekezdés szerinti adózás választása adóévre szól, amelyet az adózó köteles az adóhatóságnak bejelenteni. Választására vonatkozó nyilatkozatát, illetve annak

megváltoztatását az adózás rendjéről szóló törvénynek a változás bejelentési kötelezettségről szóló előírásai szerint kell teljesítenie.

(10) Az önálló pozíciószámokként számított adózásról az adó-megállapítási időszak szerinti árrés adózásra történő áttérés esetén az adóalany az áttérést megelőző napon köteles azon szolgáltatások utáni adókötelezettségét megállapítani, amelyekre az áttérést megelőzően a pozíciószám szerinti számítást alkalmazta.”

59. § Az áfa-törvény 66/A. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„66/A. § (1) A Tanács a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete szerinti közvetett képviselő (a továbbiakban: közvetett vámjogi képviselő) jogosult arra, hogy — amennyiben adóalany, és megfelel az adólevonás személyi feltételeinek — a 35. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott dokumentumok alapján levonja a 41. § (2) bekezdése alapján általa megfizetett adót, feltéve, hogy az e § szerinti számla kibocsátásával az adót a képviselt személyre áthárítja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti számla kibocsátásának időpontja nem előzheti meg a közvetett vámjogi képviselő 21. § szerinti adófizetési kötelezettsége keletkezésének időpontját.

(3) A közvetett vámjogi képviselőnek az (1) bekezdés szerinti számla kibocsátásának napján adófizetési kötelezettsége keletkezik.

(4) A közvetett vámjogi képviselő (1) bekezdés szerinti adólevonási joga a számla kibocsátásának napján keletkezik.

(5) Az (1) bekezdés szerinti számla lehet bármilyen, adóigazgatási azonosításra alkalmas bizonylat (irat), amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a közvetett vámjogi képviselő neve, címe és adószáma;
- b) a képviselt személy neve, címe és adószáma;
- c) a számla kibocsátásának kelte;
- d) a vámjogi képviselő tényére való utalás;
- e) a vámhatósági határozat beazonosításához szükséges adatok (így különösen a határozat száma, kelte);
- f) az importált termék megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához;
- g) a vámteher megnevezése és összege jogcímenként;
- h) a fizetés módja, határideje;
- i) a fizetendő összeg.

(6) A közvetett vámjogi képviselő az (5) bekezdés f) pontjában előírt feltételnek eleget tehet úgy is, ha az általa kibocsátott számlához mellékeli az importról szóló vámhatósági határozat másolatának hiteles példányát.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglaltakon túl a közvetett vámjogi képviselő e törvény szabályai szerint jár el azzal, hogy a XI. fejezet szerinti alanyi adómentességet nem választhatja.”

60. § Az áfa-törvény a következő XVI/B. fejezettel és 66/B. §-sal egészül ki:

„XVI/B. Fejezet

A pénzügyi képviselőre vonatkozó különös szabályok

66/B. § (1) Az a belföldön székhellyel, állandó telephellyel, fiókteleppel nem rendelkező adóalany, aki (amely) belföldön teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után a 40. § alapján adófizetésre kötelezett, adózással kapcsolatos kötelezettségének teljesítésére és adólevonási jogának gyakorlására az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott pénzügyi képviselőt bízhat meg. A (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel kötelező a pénzügyi képviselő megbízása a harmadik országbeli illetőségű adóalany, amennyiben a belföldön teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után a 40. § alapján adófizetésre kötelezett.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adóalany egyszerre csak egy pénzügyi képviselőt bízhat meg.

(3) Nem bízhat meg pénzügyi képviselőt a harmadik országbeli illetőségű adóalany a 15. § (10) bekezdése szerinti szolgáltatásnyújtással kapcsolatos adófizetési kötelezettségének teljesítésére.

(4) A pénzügyi képviselő e törvény alkalmazásában az általa képviselt személy teljes körű megbízottjaként jár el. A pénzügyi képviselő megbízója nevében, megbízónként elkülönítetten, az egyes megbízókra egyébként irányadó általános szabályok szerint teljesíti a megbízóját terhelő kötelezettségeket, illetve gyakorolja a megbízóját megillető jogokat.”

61. § Az áfa-törvény a következő XVI/C. fejezettel és 66/C—66/H. §-okkal egészül ki:

„XVI/C. Fejezet

A befektetési célú arany forgalmazásának különös adózási szabályai

66/C. § Mentés az adó alól:

a) a befektetési célú arany értékesítése, ideértve az olyan arany alapú pénzügyi műveleteket is — így különösen az aranyban eszközölt kölcsönöket, swap-, határidős ügyleteket —, amelyek a befektetési célú arany megrendelőjét tulajdonosként való rendelkezésre jogosítják,

b) a befektetési célú arany Közösségen belülről történő termékbeszerzése és importja,

c) a befektetési célú arany értékesítésében megbízója nevében és javára eljáró közvetítő szolgáltatása.

66/D. § (1) Az adólevonási jog gyakorlásának VIII. fejezetben meghatározott személyi és tárgyi feltételei teljesítése mellett az adóalany jogosult:

a) a befektetési célú arany beszerzéséhez közvetlenül kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására,

b) az arany beszerzéséhez — beleértve a Közösségen belülről történő termékbeszerzést, illetve importot is — közvetlenül kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására, feltéve, hogy azt később maga, vagy a nevében eljárva más befektetési arannyá alakítja át,

c) a részére teljesített, az arany formájának, súlyának vagy finomságának megváltoztatását célzó szolgáltatáshoz közvetlenül kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására, feltéve, hogy az arany későbbi értékesítése e fejezet alapján mentességet élvez.

(2) Az az adóalany, aki (amely) befektetési célú aranyat állít elő, vagy aranyat alakít át befektetési arannyá, jogosult levonni az illető arany előállításához vagy átalakításához közvetlenül kapcsolódó termékek vagy szolgáltatások beszerzése, Közösségen belülről történő termékbeszerzése, vagy importja során rá hárított előzetesen felszámított adót.

66/E. § (1) Az az adóalany, aki (amely) tevékenysége során befektetési célú aranyat állít elő, vagy más aranyat befektetési célú arannyá alakít át, választhatja, hogy az e fejezet hatálya alá tartozó, adóalany részére teljesített termékértékesítési és szolgáltatásnyújtásai esetében is az általános szabályok szerint számítsa fel és vonja le az adót.

(2) Az (1) bekezdés szerinti választás lehetősége megilleti — e fejezet hatálya alá tartozó, adóalany részére teljesített termékértékesítési és szolgáltatásnyújtásai tekintetében — azt az adóalanyt is, aki általában ipari célokra értékesít aranyat.

(3) Amennyiben a befektetési célú arany értékesítője élt az (1)—(2) bekezdésben meghatározott joggal, úgy az ügyletben a megbízója nevében és javára eljáró közvetítő is jogosult arra, hogy az ügyletbe közvetlenül kapcsolódó, a 66/C. § c) pontja szerint adómentes szolgáltatására is az általános szabályok szerint számítsa fel és vonja le az adót.

(4) Az adóalany az általános szabályok szerinti adózást adóév végéig választja, ettől adóév közben nem térhet el, azt valamennyi ezen fejezet szerinti értékesítésére alkalmaznia kell. Az adóalany az általános szabályok szerinti adózás választására vonatkozó nyilatkozatát, illetve annak megváltoztatását az adózás rendjéről szóló törvény szerint teljesíti.

66/F. § (1) Az adóalany köteles nyilvántartásaiban elkülönítetten kimutatni az e fejezet hatálya alá tartozó termékértékesítéseit.

(2) Az e fejezet hatálya alá tartozó termékértékesítésről kiállított bizonylatnak — az általános követelményeken felül — minden esetben tartalmaznia kell a megrendelő nevét és címét.

66/G. § A megmunkálandó arany, a 325 ezred vagy annál nagyobb tisztaságú félkész termék arany, vagy befektetési célú arany értékesítése esetén, amennyiben az adóalany ezen értékesítési tekintetében az általános szabályok szerinti adózást választotta, az adót a terméket saját nevében beszerző adóalany fizeti, ha a terméket értékesítő adóalany gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye közül az, amely a teljesítéssel a legközvetlenebbül érintett, másik tagállamban vagy harmadik ország területén van, ezek hiányában pedig, ha állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található másik tagállamban vagy harmadik ország területén.

66/H. § (1) Nem tartoznak a 66/C. §-ban meghatározott adómentes termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások alá a következő ügyletek:

a) befektetési célú arany belföldi értékesítése azon adóalanyok között, akik a külön törvényben szabályozott nemesfémipiac tagjai,

b) befektetési célú arany belföldi értékesítése a külön törvényben szabályozott nemesfémipiac tagja és egy olyan adóalany között, aki nem tagja a nemesfémipiacnak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetén az adóalany adófizetési kötelezettségének felfüggesztésére van lehetőség, nyilvántartási kötelezettsége nincs.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetén a 66/G. § szerinti fordított adózásnak van helye. Ezen termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetén a nemesfémipiac tagja köteles megfizetni az adót, amennyiben a nemesfémipiac tagjának nem minősülő személyt egyébként bejelentkezési kötelezettség belföldön nem terheli.”

62. § Az áfa-törvény 70/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70/A. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Községek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodás tárgykörében összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az Európai Község tagállamai forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388/EGK (hatodik) irányelvvel és 2004. január 1. napjáig hatályba lépett valamennyi módosításával.”

63. § (1) Az áfa-törvény 71. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A pénzügyminiszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben meghatározza

a) azokat a területeket, tevékenységi ágakat, amelyekben a nyugtaadási kötelezettség kizárólag az adóigazgatási azonosításra alkalmas nyugta adását biztosító pénztárgép vagy taxaméter (a továbbiakban együtt: pénztárgép) alkalmazásával teljesíthető, valamint

b) azokat a feltételeket, amelyek mellett a számla, egyszerűsített számla kibocsátását a felek megállapodása alapján a vevő vagy harmadik személy végzi.”

(2) Az áfa-törvény 71. §-ának (9)–(10) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(9) Az adóhatóság felhatalmazást kap arra, hogy az e törvény rendelkezései alapján le nem vonható, az alább meghatározott tevékenysége keretében harmadik ország területére kifuvarozott, kiküldött és ott szétesztott termékek beszerzésére (ide nem értve a személygépkocsit és az annak üzemeltetéséhez használt üzemanyagot) jutó előzetesen felszámított adó visszatérítését indokolt kérelemre saját hatáskörben, méltányosságból engedélyezze olyan társadalmi szervezet, egyház, az egyház önálló képviselővel rendelkező szervezeti egysége (ide nem értve az egyházi fenntartású közcéli intézményt) és alapítvány részére, amely az alábbi feltételeknek együttesen megfelel:

a) magánszemélyek széles körét érintő szociális, egészségügyi, nevelési, oktatási, kulturális, hitéleti, környezetvédelmi, terület- és településfejlesztési feladatok ellátását szolgálja, és az adóvisszatérítés iránti kérelem benyújtásának évét megelőzően legalább egy évvel korábban ilyen tevékenységet folytató szervezetként nyilvántartásba vették,

b) sem alapszabálya, illetőleg a szervezetet létrehozó más szabályzat, okirat alapján, sem pedig ténylegesen nem törekszik nyereség elérésére, az ennek ellenére esetleg keletkező nyereséget nem osztja fel, hanem azt az a) pont szerinti tevékenység fenntartására, javítására, bővítésére fordítja, valamint

c) vezetője, igazgatást ellátó, valamint az igazgatásában közreműködő személyek részére pénzbeli vagy természetbeni ellenszolgáltatást (ideértve a költségtérítést is) nem nyújt, és ezek a személyek, valamint hozzátartozóik sem közvetlenül, sem közvetetten nem élveznek előnyt a szervezet működéséből. E pont alkalmazásában nem minősül ellenszolgáltatásnak a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerinti adómentes bevétel.

(10) A (9) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel nem vonatkozik arra az esetre, ha a visszatérítés iránti kérelmet szociális vagy egészségügyi feladatot ellátó, kiemelkedően közhasznú szervezetként nyilvántartásba vett alapítvány, társadalmi szervezet nyújtja be.”

(3) Az áfa-törvény 71. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A pénzügyminiszter felhatalmazást kap arra, hogy az informatikai és hírközlési miniszterrel egyetértésben rendeletben határozza meg az elektronikus számla kibocsátásával, megőrzésével és adóügyi kezelésével kapcsolatos szabályokat.”

64. § Az áfa-törvény az e törvény 1. számú melléklete szerinti 9. számú melléklettel egészül ki.

65. § Az áfa-törvény 1. számú melléklete e törvény 4. számú melléklete, 3. számú melléklete e törvény 2. számú melléklete szerint módosul.

66. § Az áfa-törvény 4. számú melléklete e törvény 3. számú melléklete szerinti II. résszel egészül ki, egyidejűleg a II. rész jelölése III. részre változik.

Záró rendelkezések

67. § (1) E törvény — a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel — a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba, rendelkezéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, melyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog a hatálybalépést követően keletkezik.

(2) Az áfa-törvényben euróban meghatározott értéket a forintra történő átváltás során a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján érvényes, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos devizaárfolyamának alapulvételével, a matematikai szabályok szerint százezer forintra kerekítve kell megállapítani.

(3) E törvény 73. §-a e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

68. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 4. §-ának (4) bekezdése, 9/B. §-a, 13. § (1) bekezdésének 18. pontja, 16. §-ának (3) bekezdése, az 5. §-a (2) bekezdésében a „szövetkezeti tagsági viszony alapján létrejött” szövegrész, a 44. § (1) bekezdésében a „, számlát helyettesítő okmányban” szövegrész, a (4) bekezdésében a „, számlát helyettesítő okmányon” szövegrész, az (5) bekezdésében az „és a számlát helyettesítő okmányban” szövegrész, a 45. §-ának (1) bekezdésében az „és számlát helyettesítő okmány”, valamint az „és számlát helyettesítő okmányt” szövegrész, a (2) bekezdésében az „és számlát helyettesítő okmány”, az „és számlát helyettesítő okmány” szövegrész, a (3) bekezdésében az „és számlát helyettesítő okmány” szövegrész hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 52–54. §-ai hatályukat veszítik azzal, hogy azon adóalanyok tekintetében, akik (amelyek) 2004. évre ezen §-ok szerinti különleges adózási módot választották, azt 2004. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 7. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában a 9/B. § jelölése 9/A. §-ra változik, az áfa-törvény 18. § (1) bekezdésében, a 25. § (3) bekezdésében, a 48/B. § (1) bekezdésében és (3) bekezdésének *a*) pontjában, 50. §-ának (1) és (3) bekezdésében a „9. §-ban” szövegrész helyébe a „8. § (3) és (6) bekezdésében” szövegrész, a 43. § (4) bekezdésében a „9. § (1)—(2) bekezdései” szövegrész helyébe „8. § (3) és (6) bekezdései” szövegrész, a 33. § (1) bekezdésének *b*) pontjában a „9. § (3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „9. §-ban” szövegrész, az áfa-törvény 40. §-ának (1) bekezdésében a „(2)—(4) bekezdésekben” szövegrész helyébe a „(2)—(11) bekezdésekben” szövegrész, az 58. §-ának (1) bekezdésében a „4. számú melléklet I. része” szövegrész helyébe a „4. számú melléklet I. és II. része” szövegrész, az 58. §-ának (2) bekezdésében, 59. § (1) bekezdésében a „4. számú melléklet II. részének” szövegrész helyébe a „4. számú melléklet III. részének” szövegrész lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 41. § (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki: „A víztársulatok taggyűlése által elfogadott érdekeltségi hozzájárulás a közfeladatok teljesítésével nyújtott szolgáltatás ellenértéke.”

(5) Az az adóalany, akinek (amelynek) az áfa-törvény 30. § (2) bekezdés szerinti választási joga e törvény hatály-

balépésével nyílik meg, az adókötelezettségét érintő változás bejelentését 2004. évre vonatkozóan e törvény hatálybalépésétől számított 15 napon belül köteles teljesíteni.

(6) Az utazási iroda az áfa-törvény e törvénnyel megállapított 66. § (7) bekezdése szerinti adózás választását 2004. évre vonatkozóan e törvény hatálybalépésétől számított 15 napon belül köteles az adóhatóságnak bejelenteni.

69. § (1) Általános forgalmi adó fizetési kötelezettség keletkezik Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozását követően azon közösségi státusszal rendelkező, illetve közösségi származó termékek szabadforgalomba bocsátása esetén, melyeket Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően helyeztek aktív feldolgozási eljárás, passzív feldolgozási eljárás, ideiglenes behozatal, vámfelügyelet melletti feldolgozás, árutovábbítási eljárás, vámszabadterületi eljárás vagy átmeneti megőrzés eljárások valamelyike alá.

(2) Az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja a termék vámjogi sorsának rendezéséről szóló határozat közlésének napja.

(3) Az adó alapját az áfa-törvény 27. §-a alapján kell megállapítani.

(4) Az adó fizetésére kötelezett személy: a termék tulajdonosa, ennek hiányában, illetve külföldi illetőségű, belföldön áfa alanyisággal nem rendelkező tulajdonos esetén a Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásának időpontjáig hatályos vámjogszabályok szerinti vámfizetésre kötelezett személy.

(5) Nem adóalany személy, szervezet és kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet végző adóalany esetén az (1) bekezdés szerinti fizetendő adót a vámhatóság állapítja meg és veti ki, egyéb, belföldön nyilvántartásba vett adóalany az (1) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettségét önadózással rendezi.

(6) E §-ban nem szabályozott kérdésekben az áfa-törvénynek a termékimportra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) Azon közösségi státusszal rendelkező, illetve közösségi származó termékek belföldön teljesített értékesítése esetén, melyeket Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően helyeztek vámraktározási eljárás alá, az adót a terméket saját nevében beszerző adóalany fizeti, ha a terméket értékesítő belföldön nyilvántartásba nem vett adóalany.

70. § (1) Az e törvénnyel megállapított, az áfa-törvénynek a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától hatályos 7/A. § (3) bekezdésének alkalmazásában 2003. évre, valamint 2004. január 1-jétől április 30-ig terjedő időszakra vonatkozóan a Közösség más tagállamából történő beszerzés alatt azt a termékimportot kell érteni, amely olyan államból érkezik, amely

Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásának napján annak tagállamát képezi.

(2) Az e törvénnyel megállapított, az áfa-törvénynek a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától hatályos 14/A. § szerinti termékértékesítések esetében a 14/A. § (5) bekezdésében meghatározott 35 000 euró értékhatárt 2004. évre e törvény hatálybalépésére tekintettel időarányosan kell figyelembe venni.

(3) E törvény kihirdetésével az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha az adóévet megelőző naptári évben és az azt megelőző adóévben]

„c) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint nem volt kötelezett a különbözet szerinti adózásra, vagy az idegenforgalmi tevékenységre vonatkozó különös adózási szabályok alkalmazására;”

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Eva tv. 16. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalany e törvény szerinti adókötelezettségén túl köteles termékimport, valamint az Európai Közösség másik tagállamából az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott új közlekedési eszköz beszerzése esetén az általános forgalmi adót megfizetni.”

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Eva tv. 21. § (3) bekezdése hatályát veszti.

71. § (1) Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény (a továbbiakban: adómód tv.) 211. § (2) bekezdésének alkalmazásában a kiléptetéssel esik egy tekintet alá az engedélyezett címzett, vagy a külföldi vámhatóság visszaigazolása arról, hogy a kiléptetés szándékával végleges rendeltetéssel külföldre történő szállítás alatt álló termék, amelynek kiviteli ellenőrzése megtörtént, de belföldről a vámhatóság által igazolt módon nem lépett ki, a rendeltetési helyére megérkezett.

(2) Az adómód tv. 211. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az áfa-törvény 2003. december 31. napján hatályos rendelkezései alapján az olyan címzett vagy céltámogatásban részesülő adóalany, akinek (amelynek) adóalapot nem képező államháztartási támogatásnak minősülő címzett vagy céltámogatásáról 2004. január 1. napját megelőzően, adólevonási jogának figyelembevételével született jóváhagyó döntés, továbbá amelynek 2003. április 25. napjáig benyújtott címzett támogatási beruházási koncepciója alapján a beruházás indításáról az Országgyűlés 2004. évi új címzett támogatásokról szóló törvényben az adólevonási jogának figyelembevételével dönt, a beruházás rendeltésszerű használatbavételének évét követő tizedik év

utolsó napjáig kizárólag ezen beruházása és az ehhez közvetlenül kapcsolódó gazdasági tevékenysége tekintetében adókötelezettségét az áfa-törvény 2003. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint teljesíti. Címzett vagy céltámogatásban részesülőnek az az adóalany minősül, aki a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény 2003. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint címzett vagy céltámogatásra jogosult.”

(3) Az adómód tv. 211. §-a (13) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép azzal, hogy e rendelkezés hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről és az államháztartás hároméves kereteiről szóló 2003. évi CXVI. törvény 126. §-a hatályát veszti:

„(13) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 12. §-ának l) pontja, 13. §-a (1) bekezdésének 21. pontjából „a lakóépülethez tartozó földrészlet, valamint az azon létesített,” szövegrész, a könyvtári dokumentumok beszerzése esetén igénybe vehető általános forgalmi adó visszatérítési támogatásról szóló 45/2000. (IV. 7.) Korm. rendelet, a PHARE és ISPA előcsatlakozási eszközökből finanszírozott beszerzések általános forgalmi adó alóli mentesítésének szabályairól szóló 51/2002. (XII. 29.) PM—MeHVM együttes rendelet a hatályát veszti azzal, hogy a PHARE és ISPA előcsatlakozási eszközökből finanszírozott beszerzések és a 2004. január 1-jét megelőzően kiírt pályázatok nyertesei tekintetében, valamint a könyvtári dokumentumok 2004. január 1. napját megelőző beszerzései tekintetében ezeket a rendelkezéseket még alkalmazni kell.”

(4) Az adómód tv. 211. §-a a következő (16)—(21) bekezdésekkel egészül ki:

„(16) Az olyan adóalany, akinek (amelynek) mezőgazdasági támogatásra vonatkozó igényjogosultsága 2004. január 1. napját megelőzően kiadott hazai jogszabályok alapján keletkezett, e támogatásra, függetlenül annak tényleges kiutalása időpontjától, — kizárólag a levonható adó megállapítása tekintetében — az áfa-törvény 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(17) Az Európai Unió közvetlen kifizetések nemzeti támogatásból történő kiegészítése (top-up) jogcímen támogatásban részesülő adóalany, akinek (amelynek) e támogatás(a)ra — kizárólag a levonható adó megállapítása tekintetében — az áfa-törvény 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(18) Az éves költségvetési törvényben szereplő, a központosított bevételből működő támogatás jogcímen kifizetett támogatásban részesülő adóalany, akinek (amelynek) e támogatására — kizárólag a levonható adó megállapítása tekintetében — az áfa-törvény 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(19) A SAPARD, ISPA és PHARE előcsatlakozási eszközökből támogatásban részesülő adóalany, az e támogatás(ok)ból finanszírozott beszerzései (beruházásai)

tekintetében, — kizárólag a levonható adó megállapítása során — az áfa-törvény 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(20) Nem minősül a levonható adó megállapítása tekintetében közhatalmi tevékenységnek az olyan vagyoni értékű jog, továbbá tevékenység gyakorlásának átengedése, amelyre külön törvény rendelkezései alapján koncessziós szerződést lehet kötni, ha a koncessziós szerződés keretében átengedhető vagyont, vagyoni értékű jogot, tevékenység gyakorlásának lehetőségét olyan beruházás hozza létre, amelyhez kapcsolódó államháztartási támogatásról az adóalany adólevonási jogának figyelembevételével 2004. január 1. napját megelőzően született döntés azzal, hogy e beruházás tekintetében a rendeltésszerű használatbavétel évét követő tizedik év utolsó napjáig kizárólag ezen beruházás és az ehhez közvetlenül kapcsolódó gazdasági tevékenység tekintetében az adóalany adókötelezettségét, illetve levonási jogát az áfa-törvény 2003. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint teljesíti.

(21) Az olyan adóalany, akinek (amelynek) beruházáshoz kapcsolódó, adóalapot nem képező támogatásról 2004. január 1. napját megelőzően született jóváhagyó döntés (ideértve ezen időpont előtti egyedi kormányzati kötelezettségvállalást), ezen beruházása kapcsán az áfa-törvény 2004. január 1-jétől hatályos 38. § (1) bekezdésének a 22. § (1) és (2) bekezdése alapján adóalapot nem képező államháztartási támogatásban részesülő adóalanyra vonatkozó rendelkezése, a 38. § (3) bekezdése és a 3. számú melléklet I. rész 2b. pontja nem alkalmazandó.”

(5) E § rendelkezéseit, továbbá az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 38. §-ának (6) bekezdését 2004. január 1-jétől kell alkalmazni.

72. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a külföldiek magyarországi befektetéseiről szóló 1988. évi XXIV. törvény 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Külföldi Magyarországon saját nevében, jövedelem- és haszonszerzésre irányuló vagy azt eredményező, illetve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény rendelkezései szerint telephely létesítésével is járó üzletszerű gazdasági tevékenységet akkor végezhet a 2. § c) pontjában említett gazdálkodó szervezet, fióktelep, önálló vállalkozás alapítási kötelezettség nélkül, ha az

a) nevelési-oktatási intézménynél, felsőoktatási intézménynél oktatási tevékenység,

b) előadóművészi tevékenység,

c) szakértői tevékenység (a könyvvizsgálói, a könyvelői és a számviteli tevékenység, valamint a jogi szolgáltatás kivételével),

d) hivatásos sportolói tevékenység,

e) külkereskedelmi szerződés teljesítése érdekében végzett építési, szerelési, vevőszolgálati tevékenység,

f) olyan tevékenység, amely az általa megszerzett belföldön lévő termék értékesítésére, illetve szolgáltatás nyújtására

korlátozódik, ha ez személyes jelenlét nélkül és az általa külföldön kibocsátott kereskedelmi kártya felhasználásával történik,

g) ingatlan és természeti erőforrás térítés ellenében történő hasznosítása, ingatlanhoz és természeti erőforrásokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog térítés ellenében történő átadása, értékesítése, apportálása,

h) egyéb, olyan üzletszerű gazdasági tevékenység, melynek gazdasági célú letelepedés nélküli végzését törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi.

73. § (1) Ha az adózó a 2003. adóévre 2002. december 20-ig bejelentette az állami adóhatóságnak, hogy az adóévben az Eva tv. szerint teljesíti adókötelezettségeit, valamint a bejelentés időpontjában és a 2003. adóévben folyamatosan — az egyébként az Eva tv.-ben az adóalanyiságra akkor meghatározott valamennyi feltétel mellett — megfelelt az Eva tv. e törvénnyel módosított 2. §-a (3) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételnek is, akkor a 2003. adóévre vonatkozó bejelentése jogszerűnek minősül. Az az adózó, amely (aki) az Eva tv. 2. §-a (3) bekezdése c) pontjának 2003. január 1-jén hatályos rendelkezései következtében a 2003. évre vagy annak egy részére adókötelezettségeit nem az evaalanyra irányadó rendelkezések alkalmazásával teljesítette, de e törvény kihirdetését követő 45. napig bejelenti az adóhatóságnak, hogy a 2003. évre vonatkozó adókötelezettségét az evaalanyra irányadó rendelkezések szerint kívánja teljesíteni, akkor

a) az eva alapját és a fizetendő evát az e törvény kihirdetését követő 45. napon belül — de egyebekben az evaalanyra irányadó rendelkezések szerint — megállapítja, bevallja és az evát megfizeti, valamint

b) a 2002. és a 2003. évre már benyújtott összes olyan adóbevallását, amelyet az evaalanyiság érint, az a) pont szerinti bevallással egyidejűleg önellenőrzéssel helyesbíti.

(2) Az adózó 2004. január 1-jével visszamenőleg evaalannyá válik, ha az e törvény kihirdetését követő 45. napig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az adóhatóságnak, hogy az Eva tv. rendelkezései szerint kívánja adókötelezettségeit teljesíteni.

(3) Az adózó a (2) bekezdés szerinti bejelentését akkor teheti meg, ha a bejelentés időpontjában — az egyébként az Eva tv.-ben az adóalanyiságra meghatározott valamennyi feltétel mellett — megfelel az Eva tv. e törvénnyel módosított 2. § (3) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételnek is. A bejelentésre egyebekben az evaalanyiság választásának bejelentésére irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Az az adózó, amelynek (akinek) a 2004. évre vonatkozó, 2003. december 22-ig benyújtott bejelentését az adóhatóság kizárólag a 2. § (3) bekezdésének c) pontjában foglaltakon kívüli feltételek miatt utasította el, a (2) bekezdés szerinti bejelentését nem teheti meg.

(4) Az adózó a már benyújtott összes olyan adóbevallását, amelyet a 2004. évi evaalanyiság érint, a (2) bekezdés

szerinti bejelentésével egyidejűleg köteles önellenőrzéssel helyesbíteni.

(5) Az adózó a korábban jogszerűen kiállított, az adózással összefüggő bizonylaton, nyilvántartáson vagy más okiraton az adószámának az (1)–(2) bekezdés rendelkezései szerinti változását nem köteles visszamenőlegesen módosítani.

(6) Az (1)–(2) bekezdésben említett bejelentésre nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2004. évi IX. törvényhez

„9. számú melléklet
1992. évi LXXIV. törvényhez

A) Az egyes tagállamok alábbi területei nem részei az ország területének:

- Német Szövetségi Köztársaság:
Helgoland szigete,
Büsingen területe;
- Spanyol Királyság:
Ceuta,
Melilla,
Kanári szigetek;
- Olasz Köztársaság:
Livigno,
Campione d'Italia,
a Lugano-tó olaszországi vizei;
- Francia Köztársaság:
a tengerentúli megyék;
- Hellén Köztársaság:
Αγιο Ορος (Athosz-hegy).

B) A 13. § (1) bekezdés 27. pontjában foglaltaktól eltérően a Francia Köztársasággal, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával kötött egyezmények és szerződések tekintetében a Monacói Hercegség és a Man-sziget ezen törvény alkalmazásában nem minősülnek harmadik ország területének. A Monacói Hercegség területéről kiinduló, vagy oda irányuló ügyletek úgy kezelendők, mintha azok a Francia Köztársaság területéről indulnának ki, vagy oda irányulnának, a Man-sziget területéről kiinduló, vagy oda irányuló ügyletek pedig úgy kezelendők,

mintha azok Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság területéről indulnának ki, vagy oda irányulnának.”

2. számú melléklet
a 2004. évi IX. törvényhez

1. Az áfa-törvény 3. számú melléklete I. részének 2. pontja a következő d)–e) alpontokkal egészül ki:

[2. A levonási hányad 1. pont szerinti kiszámításakor:]

„d) amennyiben a c) pont alapján a 2. számú melléklet 8. pontjaiban meghatározott szolgáltatásnyújtás nem eseti jellegű, hanem az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységgel szoros összefüggésben van, és az ebből származó bevétel meghaladja az összes bevétel 10%-át, a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében a nevező értékét növeli az említett szolgáltatásból származó bevételből a számviteli törvény által meghatározott pénzügyi műveletek bevételei között elszámolt értéknek megfelelő összeg. A számviteli törvény hatálya alá nem tartozó adóalany esetében az említett szolgáltatásból származó bevételből a nevező értékét növelő összeget a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyra vonatkozó előírás szerint kell megállapítani;

e) a számláló értékét növeli az adóalany 2. számú melléklet 6. pontjában felsorolt szolgáltatásának ellenértéke akkor, ha azt az e törvény 32. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtja.”

2. Az áfa-törvény 3. számú mellékletének I. része a következő 5–6. pontokkal egészül ki:

„5. Amennyiben az adóalany termékértékesítésének és szolgáltatásnyújtásának tárgyévii ellenértéke valamely ügylet tekintetében — különösen meghíúsult ügyletek vagy utólagos árendmények következtében — utólag és jelentős mértékben változik, az adóalany köteles a tárgyévii levonási hányadot újraszámítani, és a tárgyévben levonásba helyezett adó összegét módosítani. Jelentős mértékű változásnak minősül

— a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében az általa előzetesen, írásban meghatározott számviteli politikájában ekként meghatározott eltérés;

— a személyi jövedelemadó törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében az általa végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tárgyévii ellenértékének 10%-át meghaladó változás.

6. Ha az adóalany az előző pontban előírt kötelezettséget az adóév utolsó adóbevallási időszakáról szóló bevallásában nem teljesítette, ezt önellenőrzési pótlékmentesen az adóévet követő év február 15-éig elvégzett önellenőrzéssel korrigálhatja.”

3. számú melléklet a 2004. évi IX. törvényhez

Az áfa-törvény 4. számú melléklete a következő II. résszel egészül ki, egyidejűleg az eredeti II. rész jelölése III. részre változik:
[4. számú melléklet az 1992. évi LXXIV. törvényhez]

„II. rész

A mezőgazdasági tevékenységek körében nyújtott szolgáltatások köre és a kompenzációs felár mértéke

Sor-szám	Megnevezés	SZJ-szám	A kompenzációs felár mértéke a szolgáltatási díj %-ában
1.	talajművelés, aratás, cséplés, préselés, szüretelés, betakarítás, vetés és ültetés	SZJ 01.41.11.0-ból	7
2.	mezőgazdasági termékek csomagolása és piacra történő előkészítése, mint például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása	SZJ 01.41.11.0-ból, 74.70.11.0-ból	7
3.	mezőgazdasági termékek tárolása	SZJ 63.12-ből	7
4.	szarvasmarha gondozása, tenyésztése és hizlalása	SZJ 01.42.10.0-ból	7
5.	mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása	SZJ 71.31.10.0-ból, 71.34.10.1-ből, 01.41.11.0-ból	7
6.	műszaki segítségnyújtás		7
7.	gyomirtás és mezőgazdasági kártevők irtása, növények és földek permetezése	SZJ 01.41.11.0-ból, 01.41.12.0-ból	7
8.	mezőgazdasági, erdőgazdálkodási öntöző berendezések üzemeltetése	SZJ 01.41.11.0-ból, 01.41.12.0-ból, 02.02.10.0-ból	7
9.	vízlecsapoló berendezések üzemeltetése		7
10.	fák nyesése és kivágása, valamint egyéb mező- és erdőgazdálkodási szolgáltatások	SZJ 01.41.11.0-ból, 01.41.12.0-ból, 02.02.10.0-ból	7''

4. számú melléklet a 2004. évi IX. törvényhez

Az áfa-törvény 1. számú melléklete I. részének 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő 4/A. ponttal egészül ki:

[1. számú melléklet az 1992. évi LXXIV. törvényhez]

I. rész

A 15 százalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek és szolgáltatások köre]

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
„4.	Tejtermékek (kivéve anyatej), madártojás, természetes méz, másutt nem említett élelmezési célra alkalmas állati eredetű élelmiszer	ex 0401 0402 0403 0404 10 0405-től 0410-ig
4/A.	Tejtermékek (kivéve az italként közvetlen fogyasztásra alkalmas, tej pótlására szolgáló imitátumokat, melyek általában tej és permeátum — esetenként savó és/vagy tejszín — különböző arányú keverékéből állnak, és melyek minősége, mennyiségi összetétele különbözik a természetes tejétől, tejfehérje tartalma lényegesen alacsonyabb a természetes tejénél.)	ex 0404 90''

A Kormány rendeletei

A Kormány 43/2004. (III. 16.) Korm. rendelete

**a Magyar Köztársaság Kormánya és az Európai
Közösség között a műszaki szabályok és az információs
társadalom szolgáltatásai terén követendő
információs szolgáltatási eljárásról szóló, Brüsszelben,
2003. december 11-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről**

(A diplomáciai jegyzékváltás 2004. február 27-én megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és az Európai Közösség között a műszaki szabályok és az információs társadalom szolgáltatásai terén követendő információs szolgáltatásról szóló, Brüsszelben, 2003. december 11-én aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

**„Megállapodás
a Magyar Köztársaság Kormánya és az Európai
Közösség között a műszaki szabályok és az információs
társadalom szolgáltatásai terén követendő
információs szolgáltatási eljárásról**

a Magyar Köztársaság Kormánya, a továbbiakban „a Magyar Köztársaság”, egyrészt, valamint az Európai Közösség, a továbbiakban „a Közösség” másrészt, a továbbiakban a „Szerződő Felek,”

tekintettel az egyrészt a Magyar Köztársaság, másrészt az Európai Közösségek és tagállamai között létrejött, társulás létesítéséről szóló Európai Megállapodás¹, különös tekintettel annak 1. cikkében megfogalmazott célokra,

tekintettel az Európai Közösségen belül², a műszaki szabályok és az információs társadalom szolgáltatásai területén alkalmazott információs szolgáltatási eljárásra,

tekintettel az egyrészt a Magyar Köztársaság, másrészt az Európai Közösségek és tagállamai között társulás létesítéséről szóló Európai Megállapodáshoz csatolt, a megfelelőség-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról szóló Jegyzőkönyvre (angol rövidítése: PECA³ különösen az annak 12. cikkében megfogalmazott célokra,

figyelembe véve a Magyar Köztársaság és a Közösség elkötelezettségét arra, hogy előmozdítsák a Szerződő Felek közötti harmonikus gazdasági kapcsolatokat,

figyelembe véve a Magyar Köztársaság és a Közösség között a kereskedelem technikai akadályai terén folyó együttműködést és az ennek keretében létrejött egyetértést, hogy a Magyar Köztársaságra is kiterjesztik a Közösségben a műszaki szabályokra és az információs társadalom szolgáltatásai terén alkalmazott információs szolgáltatási eljárást,

a következőkben állapodnak meg:

1. cikk

E Megállapodás értelmében a következő meghatározások érvényesek:

1. „termék”: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, a halfeldolgozási termékeket is beleértve;

2. „szolgáltatás”: az információs társadalom minden szolgáltatása, azaz minden általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő fél egyéni kérésére nyújtott szolgáltatás.

E meghatározás alkalmazásában:

— „távolról”: azt jelenti, hogy a szolgáltatást a felek egyidejű jelenléte nélkül nyújtják,

— „elektronikus úton”: olyan szolgáltatást jelent, amelynek küldése és vétele elektronikus adatfeldolgozó (beleértve a digitális tömörítést is) és -tároló eszközök segítségével történik, és amelynek elküldése, továbbítása és vétele teljes egészében vezetéken, rádióan, optikai vagy egyéb elektromágneses eszköz útján történik,

— „a szolgáltatást igénybe vevő fél egyéni kérésére”: azt jelenti, hogy a szolgáltatást egyéni kérésre történő adatátvitel útján biztosítják.

Azoknak a szolgáltatásoknak a tájékoztató jellegű jegyzékét, amelyek nem tartoznak e meghatározás hatálya alá, az I. melléklet tartalmazza.

E Megállapodás nem alkalmazható:

— a rádiós műsorszolgáltatásokra,

— a 89/552/EGK⁴ irányelv 1. cikke a) pontjának hatálya alá tartozó televíziós műsorszolgáltatásokra;

¹ HL L 347. szám, 1993. 12. 31., 2. o. Megállapodás az Európai Közösség és a Magyar Köztársaság Társulási Tanácsának 6/2002 számú Határozata szerinti utolsó módosításnak megfelelően (HL L 115. szám, 2003. 05. 14., 1. o.).

² A Tanács és az Európai Parlament 1988. június 22-i, 98/34/EK irányelve a műszaki tartalmú szabályozások és szabványok, valamint az információs társadalom szolgáltatásai terén történő információs szolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 204. szám, 1998. 07. 21. 37. o.). Utolsó módosítása a Tanács és az Európai Parlament 98/48/EK irányelve (HL L 217. szám 1998. 08. 05. 18. o.).

³ HL L 135. szám, 2001. 05. 17., 35. o.

⁴ A Tanács 1989. október 3-i, 89/552/EGK irányelve a tagállamok egyes törvényi, rendeleti, közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról a televíziós műsorszolgáltatási tevékenységek tekintetében (HL L 298. szám 1989. 10. 17., 23. o.). Utolsó módosítása a Tanács és az Európai Parlament 97/36/EK irányelve (HL L 202. szám 1997. 07. 30., 60. o.).

3. „műszaki leírás”: egy dokumentumba foglalt részletes leírás, amely meghatározza a terméktől elvárt jellemzőket úgy mint minőségi színvonal, teljesítmény, biztonság, vagy méretek, beleértve a termékre vonatkozó olyan követelményeket, mint az értékesítési név, szóhasználat, jelképek, vizsgálat és vizsgálati módszerek, csomagolás, jelölés vagy címkézés, valamint a megfelelés-értékelési eljárások.

A „műszaki leírás” kifejezés vonatkozik továbbá az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 38. cikkének (1) bekezdése alapján a mezőgazdasági termékek, az emberi és állati fogyasztásra szánt termékek, valamint a 2001/83/EK⁵ irányelv 1. cikkében meghatározott gyógyászati termékek esetében alkalmazott előállítási módszerekre és eljárásokra, továbbá egyéb termékek gyártási módszereire és eljárásaira is, amennyiben ezek hatással vannak a termék jellemzőire;

4. „egyéb követelmények”: a műszaki leírason kívüli egyéb olyan követelmény, amelyet különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából támasztanak a termékkel szemben, és amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, mint például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy a hulladékkezelés feltételei, amennyiben ezek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét, természetét vagy forgalmazását;

5. „szolgáltatásokra vonatkozó szabály”: a 2. bekezdés értelmében vett szolgáltatási tevékenységek megkezdésére és folytatására vonatkozó általános jellegű követelmény, különösen a szolgáltatóra, a szolgáltatásokra és a szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó rendelkezések, kivéve az olyan szabályokat, amelyek nem kifejezetten az említett bekezdésben meghatározott szolgáltatásokra vonatkoznak.

E Megállapodás nem vonatkozik az olyan kérdésekkel kapcsolatos jogszabályokra, amelyek a 90/387/EGK⁶ irányelvben meghatározottak szerint az Európai Közösség távközlési szolgáltatások területére vonatkozó joganyagának hatálya alá tartoznak.

E Megállapodás nem vonatkozik az olyan kérdésekkel kapcsolatos jogszabályokra, amelyek az Európai Közösség — ezen Megállapodás II. Mellékletében nem kimerítő jelleggel felsorolt — pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartoznak.

A 11. cikk kivételével e Megállapodás nem vonatkozik a 93/22/EGK⁷ irányelv szerinti szabályozott piacok által vagy azok számára életbe léptetett szabályokra, illetőleg az előbbi piacok részére elszámolási vagy kiegyenlítési feladatokat végző más piacok vagy szervek által vagy azok számára életbe léptetett szabályokra.

⁵ A Tanács és az Európai Parlament 2001. november 6-i, 2001/83/EK irányelve az emberi felhasználási gyógyszerkészítmények közösségi kódjáról (HL L 311. szám 2001. 11. 28. 67. o.). Utolsó módosítása a Tanács és az Európai Parlament 2002/98/EK irányelve (HL L 33. szám 2003. 02. 08., 30. o.).

⁶ A Tanács 1990. június 28-i, 90/387/EGK irányelve a távközlési szolgáltatások egységes belső piacának kialakításáról, amely a nyílt hálózati hozzáférés (ONP) bevezetésén alapul (HL L 192. szám 1990. 07. 24., 1. o.). Utolsó módosítása a Tanács és az Európai Parlament 97/51/EK irányelve (HL L 295. szám 1997. 10. 29., 23. o.).

⁷ A Tanács 1993. május 10-i, 93/22/EGK irányelve az értékpapírok területén nyújtott befektetési szolgáltatásokról (HL L 141. szám 1993. 06. 11., 27. o.). Utolsó módosítása a Tanács és az Európai Parlament 2002/87/EK irányelve (HL L 35. szám 2003. 02. 11., 1. o.).

E meghatározás alkalmazásában:

— a szabályt kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányulónak kell tekinteni, ha indokolása és rendelkező része értelmében összes vagy néhány egyedi intézkedésének speciális célja és tárgya az ilyen szolgáltatások kifejezett és célzott módon történő szabályozása,

— a szabály nem tekinthető kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányulónak, ha az ilyen szolgáltatásokat csak implicit vagy esetleges módon érinti.

6. „műszaki szabály”: műszaki leírások és más követelmények, vagy az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok, beleértve a lényeges közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása a Közösség valamely tagállamában vagy annak nagyobb részében, illetve a Magyar Köztársaságban vagy annak nagyobb részében a forgalomba hozatal, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a használat céljából *de jure* vagy *de facto* kötelező; valamint a Közösség tagállamainak vagy a Magyar Köztársaságnak azon törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései — a 12. cikkben foglaltak kivételével — amelyek megtiltják valamely termék gyártását, importálását, forgalomba hozatalát vagy használatát, vagy az információs társadalom valamely szolgáltatásának nyújtását vagy igénybevételét, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

A *de facto* műszaki szabályok a következőket foglalják magukban:

— a Közösség valamely tagállamának vagy a Magyar Köztársaságnak törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek olyan műszaki leírásokra vagy más követelményekre vagy az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokra utalnak, illetve olyan szakmai vagy gyakorlati szabályzatokra, amelyek viszont műszaki leírásokra vagy más követelményekre, illetve az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokra utalnak tovább, és amelyek teljesítése esetén a fent említett törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések által előírt kötelezettségeknek való megfelelést vélelmezni kell,

— önkéntes megállapodások, amelyeknél az egyik szerződő fél közigazgatási szerv, és amelyek általános érdekből műszaki leírásoknak vagy más követelményeknek, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabályoknak való megfeleléstől rendelkeznek, kivéve a közbeszerzési pályázati leírásokat,

— műszaki leírások vagy más követelmények, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, amelyek az ezeknek való megfelelés ösztönzése által termékek fogyasztását vagy szolgáltatások igénybevételét befolyásoló adó- vagy pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatosak; kivéve a nemzeti társadalombiztosítási rendszerekkel kapcsolatos műszaki leírásokat vagy más követelményeket, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat.

Ez magában foglalja azokat a műszaki szabályokat, amelyeket a Közösség tagállamai által kijelölt — az Európai Közösség Bizottsága⁸ (a továbbiakban az Európai Bizott-

⁸ HL C 23. szám 2000. 01. 27., 3. o.

ság) által, a 98/34/EK irányelv 5. cikke szerinti bizottság keretében összeállított jegyzékben szereplő — hatóságok írtak elő. A Magyar Köztársaság összeállít egy ilyen jegyzéket és eljuttatja az Európai Bizottságnak ezen Megállapodás hatálybalépését követő első hónap első napján.

Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni a jegyzék módosítása esetén is;

7. „műszaki szabálytervezet”: a műszaki leírás vagy más követelmény, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabály szövege, beleértve a közigazgatási rendelkezéseket is, amelyet azzal a céllal fogalmaztak meg, hogy műszaki szabályként hatályba lépjen vagy végül akként hatályba léptessék, és amely szöveg az előkészítés olyan fokán áll, amikor azon még lényeges módosítások hajthatók végre.

2. cikk

E Megállapodás nem vonatkozik olyan intézkedésekre, amelyeket a Magyar Köztársaság szükségesnek tart, vagy a Közösség tagállamai az Európai Közösséget létrehozó Szerződés alapján szükségesnek tartanak a termékek használata során a személyek, különösképpen a munkavállalók védelme érdekében, feltéve, hogy ezen intézkedések nem befolyásolják a termékeket.

3. cikk

1. A 12. cikknek megfelelően a Közösség értesíti a Magyar Köztársaságot a tagállamai által bejelentett műszaki szabálytervezetéről. Amennyiben e műszaki szabályok pusztán egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét veszik át, az érintett szabványra való hivatkozás elegendő. Emellett a Közösség tájékoztatja a Magyar Köztársaságot azon okokról, amelyek az említett műszaki szabály elfogadását szükségessé teszik, amennyiben azokat nem tartalmazza világosan a tervezet.

2. A 12. cikknek megfelelően a Magyar Köztársaság hasonlóképpen értesíti az Európai Közösséget a saját műszaki szabálytervezeteiről. Amennyiben ezen műszaki szabályok pusztán egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét veszik át, az érintett szabványra való hivatkozás elegendő. Emellett a Magyar Köztársaság tájékoztatja az Európai Közösséget azon okokról, amelyek az említett műszaki szabály elfogadását szükségessé teszik, amennyiben azokat nem tartalmazza világosan a tervezet.

4. cikk

A bejelentett műszaki szabálytervezet teljes szövegét elérhetővé kell tenni az eredeti nyelven, valamint a Közösség egyik hivatalos nyelvén teljes fordításban.

5. cikk

1. Szükség esetén, illetve amennyiben még nem küldték meg egy korábbi üzenetben, egyidejűleg el kell küldeni az elsősorban és közvetlenül érintett alapvető törvényhozási vagy szabályozási előírások teljes szövegét eredeti nyelven, amennyiben azok ismerete szükséges lehet a bejelentett műszaki szabálytervezet jelentőségének megítélésére érdekében.

2. Amennyiben a tervezet különös célja, hogy egy vegyi anyag, készítmény vagy termék forgalomba hozatalát vagy használatát korlátozza a közegészségre, illetve a fogyasztók vagy a környezet védelmére hivatkozva, a Magyar Köztársaságnak és az Európai Közösség tagállamainak továbbítani kell a vegyi anyaggal, készítménnyel vagy termékkel kapcsolatos, illetve az ismert és rendelkezésre álló helyettesítő anyagokkal kapcsolatos minden releváns adat rövid tartalmi ismertetését vagy az azokra való hivatkozást is, amennyiben ilyen információ rendelkezésre áll, és tájékoztatnia kell az intézkedés közegészségre, a fogyasztók és a környezet védelmére gyakorolt várható hatásairól a vegyi anyagok kockázatértékelésének általános elveivel összhangban elvégzett kockázatelemzéssel együtt, ismert anyag esetében a 793/93⁹ számú (EGK) rendelet 10. cikk (4) bekezdésében foglaltaknak, illetve új anyag esetében a 67/548/EGK¹⁰ irányelv 3. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

6. cikk

A Magyar Köztársaság és a Közösség tagállamai az előbbi feltételeknek megfelelően újra közlik a műszaki szabálytervezetet, amennyiben olyan változtatásokat hajtanak végre rajta, amelyek hatására lényegesen megváltozik a hatálya, rövidülnek a végrehajtására eredetileg előírt határidők, további részletes leírásokkal vagy követelményekkel egészül ki, illetve az utóbbiakat szigorítják. Ezen bejelentések továbbítása a 3. cikkben foglaltaknak megfelelően történik.

7. cikk

Bármelyik Szerződő Fél további információkat kérhet az e Megállapodással összhangban bejelentett műszaki szabálytervezettel kapcsolatban.

⁹ A Tanács 1993. március 23-i 793/93 számú (EGK) rendelete a létező vegyi anyagok emberekre és környezetre való veszélyességének értékeléséről és ellenőrzéséről (HL L 84. szám, 1993. 04. 05. 1. o.).

¹⁰ A Tanács 1967. június 27-i 67/548/EGK irányelve a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására, címkézésére vonatkozó törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 196. szám, 1967. 08. 16., 1. o.). Az irányelv utolsó módosítása a 87/2003/EK rendelet (HL L 122. szám, 2003. 05. 16., 36. o.).

8. cikk

1. A Magyar Köztársaság és a Közösség észrevételeket tehet a bejelentett műszaki szabálytervezetekkel kapcsolatban. A Magyar Köztársaság észrevételeit az Európai Bizottsághoz kell eljuttatni, a Közösség észrevételeit pedig az Európai Bizottság továbbítja a Magyar Köztársaságnak.

2. A Magyar Köztársaságnak és a Közösség tagállamainak az ilyen észrevételeket a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük a műszaki szabály további előkészítése során.

3. Az 1. cikk 6. bekezdése második albekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti műszaki leírásokkal vagy egyéb követelményekkel, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban a Szerződő Felek észrevételei kizárólag olyan szempontokra vonatkozhatnak, amelyek akadályozhatják a kereskedelmet, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok esetében a szolgáltatások szabad áramlását vagy a szolgáltatást nyújtó vállalkozás letelepedési szabadságát, és nem érinthetik az intézkedés adó- vagy pénzügyi vonatkozásait.

4. Amennyiben a 98/34/EK irányelvben meghatározott szabályok alapján a hat hónapos kötelező várakozási idő lép életbe, az Európai Bizottság erről értesíti a Magyar Köztársaságot.

9. cikk

A Magyar Köztársaság és a Közösség tagállamainak illetékes hatóságai az Európai Bizottság általi kézhezvétel napjától számított három hónapig elhalasztják a bejelentett műszaki szabálytervezet elfogadását.

10. cikk

A 9. cikk szerinti kötelező várakozási idő nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor:

— a közegészség vagy közbiztonság védelmével, az állatok védelmével vagy a növények megőrzésével, a szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályokkal, valamint a közérdekkel, különösen a kiskorúak védelmével kapcsolatos súlyos és előre nem látható körülmények által kiváltott sürgős okok miatt az illetékes hatóságok kénytelenek igen rövid idő alatt műszaki szabályokat kidolgozni a haladéktalan elfogadás és bevezetés céljából, bármilyen előzetes egyeztetés lehetősége nélkül, vagy

— a pénzügyi rendszer biztonságának és egységének védelmével, különösen a betétesek, a befektetők, valamint a biztosítottak védelmével kapcsolatos, súlyos körülmények által kiváltott sürgős okok miatt az illetékes hatóságok kénytelenek pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat haladéktalanul elfogadni és alkalmazni.

A bevezetett intézkedések sürgősségét igazoló okokat meg kell nevezni. A sürgős intézkedések indoklását részletezni kell, valamint világosan meg kell magyarázni, különös hangsúlyt fektetve annak a veszélynek az előreláthatatlanságára és súlyosságára, amellyel az érintett hatóságok szembesültek, valamint a veszély azonnali elhárításának feltétlen szükségességére.

11. cikk

1. A műszaki jogszabály végleges szövegét az eredeti nyelven szintén közölni kell.

2. A fent említett bejelentésekre vonatkozó adminisztratív rendelkezéseket a Megállapodás III. Melléklet tartalmazza. A kommunikációt érintő adminisztratív rendelkezéseket a Szerződő Felek közös megegyezéssel hozzák meg.

12. cikk

1. A 3—10. cikkek nem vonatkoznak a Magyar Köztársaság és a Közösségek tagállamai olyan törvényeire, rendeleteire és közigazgatási rendelkezéseire, vagy olyan önkéntes megállapodásokra, amelyek által a Magyar Köztársaság, illetve a Közösségek tagállamai:

— a tagállamok esetében eleget tesznek a kötelező európai közösségi jogszabályoknak, aminek eredményeként műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadására kerül sor, illetve a Magyar Köztársaság európai közösségi jogszabályokat ültet át a nemzeti jogba, aminek eredményeként műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadására kerül sor,

— a tagállamok esetében eleget tesznek nemzetközi egyezményekből eredő kötelezettségeknek, aminek eredményeként a Közösségen belül közösségi műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadására kerül sor,

— a Magyar Köztársaság esetében eleget tesz nemzetközi egyezményekből eredő kötelezettségeknek, aminek eredményeként a Magyar Köztársaságban és a Közösségben azonos tartalmú műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadására kerül sor,

— kötelező közösségi jogszabályokban biztosított védzáradékokkal élnek,

— a 92/59/EGK¹¹ irányelv 8. cikkének (1) bekezdését alkalmazzák,

— kizárólag arra szorítkoznak, hogy az Európai Közösségek Bíróságának valamely ítéletét végrehajtsák,

— kizárólag arra szorítkoznak, hogy az Európai Bizottság kérésével összhangban az 1. cikk 6. bekezdése szerinti valamely műszaki szabályt módosítsák, abból a célból, hogy megszüntessék a kereskedelem, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében a szolgáltatások szabad áramlásának, vagy a szolgáltatást nyújtó vállalkozás letelepedési szabadságának útjában álló akadályt.

¹¹ A Tanács 1992. június 29-i 92/59/EGK irányelve az általános termékbiztonságról (HL L 228. szám, 1992. 08. 11., 24. o.).

2. A 9. és 10. cikkek nem vonatkoznak a Magyar Köztársaságnak és a tagállamoknak a gyártást tiltó törvényeire, rendeleteire és közigazgatási rendelkezéseire, amennyiben azok nem akadályozzák a termékek szabad áramlását.

3. A 9. és 10. cikkek nem vonatkoznak az 1. cikk 6. bekezdése második albekezdésének harmadik francia bekezdésében hivatkozott műszaki leírásokra, egyéb követelményekre vagy a szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra.

13. cikk

E Megállapodás hatálya alatt szolgáltatott információt kérésre bizalmasnak kell tekinteni. Ugyanakkor, feltéve, hogy a szükséges óvintézkedéseket megtették, mind a Magyar Köztársaság, mind a Közösség élhet azzal a lehetőséggel, hogy szakértői véleményt kérjen természetes vagy jogi személytől, beleértve a magánszféra szereplőit.

14. cikk

1. A Magyar Köztársaság és a Közösség szakértői között a kereskedelem útjában álló technikai akadályok területén létrejött együttműködés keretében a Szerződő Felek rendszeres megbeszéléseket tartanak egyrészt az e Megállapodás által meghatározott eljárás megfelelő működésének biztosítása érdekében, másrészt azért, hogy véleményt cseréljenek bármely Szerződő Fél által az e Megállapodással összhangban bejelentett műszaki jogszabálytervezetre tett észrevételeket illetően. Emellett, közös megegyezéssel, a Szerződő Felek tarthatnak kiegészítő, ad hoc jellegű üléseket bármely Szerződő Fél számára különös jelentőséggel bíró ügyek kezelése érdekében.

2. A Magyar Köztársaság kinevez egy szakértőt, aki a 98/34/EK irányelv 5. cikke szerint létrehozott bizottság ülésein az „információs társadalom szolgáltatásai” és „műszaki szabályok” terén képviseli a Magyar Köztársaságot. A szakértő a Magyar Köztársaság valamely kormányhivatalának tagja kell, hogy legyen. A szakértőnek nincs szavazati joga.

3. Az Európai Bizottság megfelelő időben értesíti a szakértőt a bizottság üléseinek időpontjairól, illetve a bizottsági ülés napirendjén szereplő pontokról. Az Európai Bizottság a szükséges információkat eljuttatja a szakértőnek.

4. A bizottság a Magyar Köztársaságot képviselő szakértő jelenléte nélkül is ülésezhet, ha ezt a bizottság elnöke kezdeményezi. Ebben az esetben a Magyar Köztársaságot erről tájékoztatni kell.

15. cikk

E Megállapodás hatálya kiterjed egyrészt a Magyar Köztársaság területére, valamint másrészt az Európai

Közösséget létrehozó Szerződés hatálya alá tartozó területekre, a Szerződésben meghatározott feltételeknek megfelelően.

16. cikk

E Megállapodás azt a napot követő első hónap első napján lép hatályba, amelyen a Szerződő Felek az e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges eljárásaik befejezését igazoló diplomáciai jegyzékeket kicserélték.

17. cikk

E Megállapodás hatályát veszti a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása napján.

18. Cikk

E Megállapodás két eredeti példányban készült angol, dán, finn, francia, görög, holland, magyar, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.

Kelt Brüsszelben, 2003. december 11-én.

(Aláírások)

I. Melléklet

Azon szolgáltatások tájékoztató jellegű jegyzéke, amelyekre nem terjed ki az 1. cikk 2. bekezdése második albekezdésének hatálya

1. Nem „távolról” nyújtott szolgáltatások

Olyan szolgáltatások, amelyeket a szolgáltató és a szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenlétében nyújtanak, még akkor is, ha a szolgáltatáshoz elektronikus eszközöket használnak:

a) orvosi vizsgálatok vagy kezelés orvosi rendelőben elektronikus berendezések használatával, amelynek során a beteg fizikailag jelen van;

b) elektronikus katalógus megtekintése valamely üzletben a vevő jelenlétében;

c) repülőgépjegy foglalása utazási irodában számítógépes hálózaton keresztül a vevő jelenlétében;

d) játékkeremben használható elektronikus játékok, ahol a vevő fizikailag jelen van.

2. Nem „elektronikus úton” nyújtott szolgáltatások

— Anyagi tartalommal rendelkező szolgáltatások, még akkor is, ha azokat elektronikus berendezések útján nyújtják:

a) készpénz- vagy jegykiadó automaták (bankjegyek, vonatjegyek);

- b) belépés fizetésköteles úthálózatokra, autóparkolókba stb., abban az esetben is, ha a bejáratnál vagy kijáratnál, a bejutás ellenőrzésére, és/vagy a megfelelő térítési díj kifizetésének biztosítására elektronikus eszközöket alkalmaznak.

— Off-line szolgáltatások: CD-romok és hajlékonylemezen tárolt szoftverek terjesztése.

— Szolgáltatások, amelyeket nem elektronikus adatfeldolgozó, illetve leltározó rendszerek útján nyújtanak:

- a) telefonos szolgáltatások;
- b) telefax, illetve telex szolgáltatások;
- c) telefon vagy fax útján nyújtott szolgáltatások;
- d) orvosi tanácsadás telefonon, illetve telefaxon;
- e) jogi tanácsadás telefonon, illetve telefaxon;
- f) „direkt marketing” telefonon, illetve telefaxon.

3. Szolgáltatások, amelyeket nem a „szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére nyújtanak”

Egyéni kérés nélkül történő adatátvitellel, korlátlan számú egyedi címzetthez történő egyidejű eljuttatás céljával nyújtott szolgáltatások (egy pontból több pontba történő adatátvitel):

- a) a 89/552/EGK irányelv 1. cikke a) pontjának hatálya alá tartozó televíziós műsorszolgáltatások (beleértve a kérésre történő „video-szerű” szolgáltatásokat is),
- b) rádiós műsorszolgáltatások,
- c) (televízióon keresztül sugárzott) teletext.

II. Melléklet

Az 1. cikk 5. bekezdése harmadik albekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi szolgáltatások tájékoztató jellegű jegyzéke

- Befektetési szolgáltatások
- Biztosítási és viszontbiztosítási műveletek
- Banki szolgáltatások
- A nyugdíjalapokkal kapcsolatos szolgáltatások
- Határidős vagy opciós ügyletekkel kapcsolatos műveletek

Az ilyen szolgáltatások különösen a következőkre terjednek ki:

a) a 93/22/EGK irányelv melléklete szerinti befektetési szolgáltatások; kollektív befektetésekkel kapcsolatos szolgáltatások,

b) a 2000/12/EK irányelv¹² I. melléklete szerinti, kölcsönös elismerés alá eső tevékenységek körébe tartozó szolgáltatások,

c) biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek körébe tartozó műveletek

- a 73/239/EGK irányelv¹³ 1. cikkében,
- a 79/267/EGK irányelv¹⁴ mellékletében,
- a 64/225/EGK irányelvben¹⁵,
- a 92/49/EGK¹⁶ és a 92/96/EGK¹⁷ irányelvben

meghatározottak szerint.

III. Melléklet

A Megállapodás 11. cikkének 2. bekezdése értelmében az elektronikus úton történő kommunikációhoz a következők szükségesek:

1. bejelentő adatlapok. A teljes szöveg továbbítása előtt vagy azzal egyidejűleg is küldhetők;
 2. a bejelentett műszaki szabálytervezet teljes szövege;
 3. visszaigazolás a tervezet kézhezvételéről, amely tartalmazza — egyebek mellett — a kötelező várakozási idő lejáratának dátumát;
 4. kiegészítő információt kérő üzenetek;
 5. válaszok a kiegészítő információt kérő üzenetekre;
 6. észrevételek;
 7. ad hoc jellegű ülésekre irányuló kérelmek;
 8. válaszok az ad hoc jellegű ülésekre irányuló kérelmekre;
 9. a bejelentett tervezet végleges szövegére irányuló kérelmek;
 10. értesítés arról, hogy a 8. cikk 4. pontja szerinti 6 hónapos kötelező várakozási idő életbe lépett.
- A következő üzenetek jelenleg faxon is továbbíthatók, mindamellett az elektronikus eszközök előnyben részesítendőek:
11. alapvető jogi szövegek vagy szabályozási előírások;
 12. a végleges szöveg.

¹³ A Tanács 1973. július 24-i 73/239/EGK első irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 228. szám, 1973. 08. 16., 3. o.). Az irányelv utolsó módosítása a 2002/87/EK irányelv.

¹⁴ A Tanács 1979. március 5-i 79/267/EGK első irányelve a közvetlen életbiztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 63. szám, 1979. 03. 13., 1. o.). Az irányelv utolsó módosítása a 2002/87/EK irányelv.

¹⁵ A Tanács 1964. február 25-i 64/225/EGK irányelve a viszontbiztosítás és a visszaengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások megszüntetéséről (HL L 56. szám, 1964. 04. 04., 878. o.). Az irányelv utolsó módosítása az 1973. évi Csatlakozási Szerződés.

¹⁶ A Tanács 1992. június 18-i 92/49/EGK irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 228. szám, 1992. 08. 11., 1. o.). Az irányelv utolsó módosítása a 2002/87/EK irányelv.

¹⁷ A Tanács 1992. november 10-i 92/96/EGK irányelve a közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 360. szám, 1992. 12. 09., 1. o.). Az irányelv utolsó módosítása a 2002/87/EK irányelv.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2000. március 20-i 2000/12/EK irányelve a hitelintézeti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (HL L 126, 2000. 05. 26., 1. o.). Az irányelv utolsó módosítása a 2002/87/EK irányelv.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) A rendelet végrehajtásáról a gazdasági és közlekedési miniszter gondoskodik.

(3) Ez a rendelet a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján hatályát veszti.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 44/2004. (III. 16.) Korm. rendelete

a kereskedelem, illetve az áruk szabad áramlása akadályaival kapcsolatos egyes értesítési és bejelentési eljárások végrehajtásáról

A Kormány az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) keretében kialakított, a Kereskedelmi Világszervezetet (a továbbiakban: WTO) létrehozó Marrakesh-i Egyezmény és mellékleteinek kihirdetéséről szóló 1998. évi IX. törvény 3. §-ában kapott felhatalmazás alapján, illetőleg az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében foglalt jogkörében a következőket rendeli el:

Általános rendelkezések

1. §

(1) *a)* A Magyar Köztársaság Kormánya és az Európai Közösség között a műszaki szabályok és az információs társadalom szolgáltatásai terén követendő információszolgáltatási eljárásról szóló Megállapodást (a továbbiakban: Notifikációs Megállapodás) kihirdető 43/2004. (III. 16.) Korm. rendeletben,

b) Az 1998. évi IX. törvénnyel kihirdetett Marrakesh-i Egyezmény A) Mellékletében szereplő, a Kereskedelem Technikai Akadályairól szóló Megállapodásban (a továbbiakban: TBT Megállapodás),

c) a Tanács a belső piac tagállamok közötti működésének az áruk szabad áramlása tekintetében történő biztosításáról szóló 2679/98/EK rendeletében (a továbbiakban: 2679/98/EK rendelet), valamint

d) az Európai Parlament és a Tanács az áruk Közösségen belüli mozgásának elvétől eltérő nemzeti intézkedésekre vonatkozó információ cseréjét biztosító eljárás létre-

hozásáról szóló 3052/95/EK határozatában (a továbbiakban: 3052/95/EK határozat)

meghatározott eljárások végrehajtása során e rendelet szerint kell eljárni.

(2) A gazdasági és közlekedési miniszter a feladat- és hatáskörébe tartozó, e rendeletben meghatározott feladatokat a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium szervezeti egységeként működő Notifikációs Központon keresztül (a továbbiakban: Notifikációs Központ) látja el.

2. §

(1) A Notifikációs Központ az 1. § (1) bekezdésében meghatározott eljárások végrehajtása érdekében

a) a WTO-tól, az Európai Bizottságtól (a továbbiakban: Bizottság), illetve az Európai Unió tagállamaitól érkező bejelentést, értesítést, észrevételt, véleményt továbbítja a hatáskörrel rendelkező központi közigazgatási szervhez, hatósághoz, a rendőrséghez, a határőrséghez, illetve a közúti, vasúti, légi és vízi közlekedési tájékoztatás országos szolgálatát ellátó szervhez (a továbbiakban: eljáró szervek), és

b) az eljáró szervek által megküldött bejelentést, értesítést, észrevételt, véleményt, valamint a Bizottságnak, illetve az Európai Unió tagállamainak a megkeresésére adott választ továbbítja a WTO-hoz, a Bizottsághoz, illetve a tagállamoknak.

(2) E rendelet alkalmazásában

a) *központi közigazgatási szerv:* a Miniszterelnöki Hivatal, a minisztériumok és országos hatáskörű szervek, központi hivatalok, minisztériumi hivatalok;

b) *hatóság:* az *a)* pont alá nem tartozó szerv, amely az áruk forgalmazására vonatkozó egyedi határozatot hozhat.

(3) Az 1. § (1) bekezdésében meghatározott jogszabályokban és közösségi jogforrásokban előírt értesítések és bejelentések megtételéhez szükséges információt az eljáró szervek — azok tartalmáért való felelősséggel — kötelesek a Notifikációs Központnak az említett jogszabályokban és közösségi jogforrásokban meghatározott határidőn belül megküldeni, illetve a hatáskörükbe tartozó területen észrevételeiket megtenni.

(4) Ha az eljárás több központi közigazgatási szerv hatáskörét érinti, az érintett szervek az egységes álláspont kialakítása érdekében egymással egyeztetnek; egységes álláspont hiányában a Notifikációs Központ nem továbbítja magyar észrevételt.

3. §

(1) A Notifikációs Központ a beérkezett értesítéseket, bejelentéseket, valamint az azokra vonatkozó észrevételeket, véleményeket azok továbbítása előtt az egyes eljárások szerint elkülönített adatbázisban nyilvántartásba veszi.

(2) A nyilvántartásba vett adatok — az 1. § (1) bekezdése szerinti jogszabályokban és közösségi jogforrásokban, valamint a külön jogszabályokban meghatározottak kivételével — nyilvánosak.

(3) Az 1. § (1) bekezdésében felsorolt jogszabályokban és közösségi jogforrásokban meghatározott eljárásokban érintett központi közigazgatási szervek, a rendőrség, a határőrség, valamint a közúti, vasúti, légi és vízi közlekedési tájékoztatás országos szolgálatát ellátó szervek a végrehajtás megkönnyítése érdekében kapcsolattartó személyt vagy szervezeti egységet jelölnek ki, amelyről értesítik a Notifikációs Központot. A hatóságok a felügyeletüket ellátó országos hatáskörű szerven keresztül tesznek bejelentést.

A Notifikációs Megállapodás szerinti eljárás

4. §

(1) A központi közigazgatási szervek megküldik a Notifikációs Központnak a Notifikációs Megállapodás 1. cikkének (7) bekezdésében meghatározott műszaki szabálytervezeteket.

(2) A műszaki szabálytervezeteket a közigazgatási egyeztetést követően, miniszteri rendelet tervezete esetében a miniszter általi aláírást, kormányrendelet vagy törvény tervezete esetében a Kormány döntését megelőzően kell a Notifikációs Központnak megküldeni.

(3) A Notifikációs Megállapodás szerinti eljárás elektronikus úton történik.

(4) A központi közigazgatási szervek a bejelentés megtétele érdekében megküldik a Notifikációs Központnak

a) az e rendelet 1. számú melléklete szerinti, az Európai Közösség valamely hivatalos nyelvén kitöltött bejelentő adatlapot,

b) a műszaki szabálytervezet szövegét teljes terjedelemben az Európai Közösség valamelyik hivatalos nyelvére lefordítva, valamint

c) a műszaki szabálytervezet által közvetlenül érintett egyéb szabályozás szövegét magyar nyelven.

(5) A Notifikációs Központ a nyilvántartásba vételt követően a bejelentő adatlapot, a műszaki szabálytervezetet, valamint az érintett egyéb szabályozás szövegét továbbítja a Bizottságnak.

A TBT Megállapodás szerinti eljárás

5. §

(1) A központi közigazgatási szervek — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — megküldik a Notifikációs Központnak a TBT Megállapodás 2. és 5. Cikkében, valamint

1. számú mellékletében meghatározott technikai szabályzatok és megfelelőség-értékelési eljárást meghatározó jogszabályok tervezeteit.

(2) Nem érinti az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség azokat a tervezeteket, amelyek az európai közösségi jogszabályokkal összeegyeztethető szabályozást valósítanak meg, feltéve, hogy nem tartalmaznak azoknál szigorúbb rendelkezéseket.

(3) Az (1) bekezdés szerinti tervezeteket a központi közigazgatási szervek olyan időben küldik meg a Notifikációs Központnak, hogy a bejelentéstől azok elfogadásáig a WTO tagországoknak legalább hatvan napot biztosítsanak írásbeli észrevételek megtételére.

(4) A TBT Megállapodás szerinti eljárás elektronikus úton történik.

(5) A központi közigazgatási szervek a bejelentés megtétele érdekében megküldik a Notifikációs Központnak

a) az e rendelet 2. számú melléklete szerinti, magyar és angol nyelven kitöltött bejelentő adatlapot, és

b) a tervezet szövegét.

(6) A Notifikációs Központ a nyilvántartásba vételt követően a bejelentő adatlapot megküldi a Magyar Köztársaság WTO Mellett Működő Állandó Képviselőének, amely továbbítja azt a WTO Titkársághoz.

(7) Az (1) bekezdés szerinti tervezetekre vonatkozó WTO-tagországi észrevételekkel, illetve más WTO-tagország által javasolt technikai szabályzatokra és megfelelőség-értékelési eljárásokra vonatkozó magyar észrevétellel kapcsolatos összehangolt álláspont kialakítása érdekében a Külügyminisztérium vagy az eljáró központi közigazgatási szerv kezdeményezésére eseti szakértői bizottság hozható létre.

(8) Az eljáró központi közigazgatási szerv kezdeményezésére eseti szakértői bizottság hívható össze a tervezet jelentős kereskedelmi hatásának megítélésével kapcsolatban is.

(9) A Notifikációs Központ elektronikus úton közzéteszi az e § szerint bejelentett tervezetek címjegyzékét, és az azokkal kapcsolatban folyamatban lévő eljárásra vonatkozó tájékoztatást.

A 2679/98/EK rendelet szerinti eljárás

6. §

(1) A központi közigazgatási szervek, a rendőrség, a határőrség, valamint a közúti, vasúti, légi és vízi közlekedési tájékoztatás országos szolgálatát ellátó szervek haladéktalanul értesítik a Notifikációs Központot a tudomásukra jutott, az áruk szabad áramlásának a 2679/98/EK rendelet 1. cikke szerinti akadályairól.

(2) A 2679/98/EK rendelet szerinti eljárás elektronikus úton, kivételesen sürgős esetben telefonon vagy telefaxon történik.

(3) Az (1) bekezdés szerinti szervek az értesítésben az e rendelet 3. számú mellékletében foglalt adatlapon tájékoztatást adnak

- a) az akadály mibenlétéről,
- b) az akadály fennállásának időtartamáról, amennyiben az ismert, és
- c) az akadályelhárítása érdekében tett intézkedésekről.

(4) A gyülekezési jog és a sztrájkjog gyakorlásával összefüggő akadályok tekintetében a (3) bekezdés c) pontja szerinti intézkedések alatt az e jogok tiszteletben tartásával megtehető intézkedéseket kell érteni.

(5) A Notifikációs Központ a (3) bekezdés szerinti értesítést a nyilvántartásba vételt követően haladéktalanul továbbítja a Bizottságnak.

(6) A Notifikációs Központ a Bizottságtól érkező, más tagállam területén lévő akadályról szóló értesítést — amennyiben az akadály az értesítés szerint még fennáll — a gazdasági élet szereplőinek tájékoztatása érdekében haladéktalanul továbbítja a közúti, vasúti, légi, illetve vízi közlekedési tájékoztatás országos szolgálatát ellátó szervhez, és közzéteszi a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium honlapján.

(7) A Notifikációs Központ a Bizottságtól érkező, be nem jelentett magyarországi akadályról szóló értesítést továbbítja az eljáró szervnek a 2679/98/EK rendelet 5. cikkének (4)—(5) bekezdése szerinti határidő figyelembevételével történő intézkedésre.

A 3052/95/EK határozat szerinti eljárás

7. §

(1) A hatóságok értesítik a Notifikációs Központot a 3052/95/EK határozat 1—3. cikke szerinti közigazgatási határozatokról.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítést a 3052/95/EK határozat 4. cikke (2) bekezdésében meghatározott határidő lejárta előtt, a Notifikációs Központ számára a továbbításához szükséges időt — legalább öt munkanapot — biztosítva kell megtenni.

(3) A 3052/95/EK határozat szerinti eljárás részben elektronikus úton, a 3052/95/EK határozat mellékletében foglalt adatlap kitöltésével, részben postai úton történik.

(4) A hatóságok az értesítésben megküldik a Notifikációs Központnak

a) a 3052/95/EK határozat melléklete szerinti, megfelelően kitöltött adatlapot,

b) a közigazgatási határozat másolatát, valamint

c) a közigazgatási határozat mellékleteinek tartalmát megjelölő rövid listát.

(5) A Notifikációs Központ a (4) bekezdés szerinti értesítést a nyilvántartásba vételt követően továbbítja a Bizottságnak.

Záró rendelkezések

8. §

A gazdasági és közlekedési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 171/2002. (VIII. 9.) Korm. rendelet 4. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A miniszter]

„i) ellátja a kereskedelem, illetve az áruk szabad áramlása akadályait kapcsolatban külön jogszabályban meghatározott értesítési és bejelentési eljárásokban az egyes nemzetközi szervezetek, az Európai Unió intézményei és tagállamai felé megteendő, illetve ezektől érkező értesítések és bejelentések továbbításával összefüggő feladatokat;”

9. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba; egyidejűleg hatályát veszti a technikai szabályzatok, műszaki tartalmú jogszabályok és megfeleltetés-értékelési eljárást tartalmazó szabályozások tervezeteire vonatkozó információszolgáltatásról, valamint a Notifikációs Központ feladat- és hatásköréről szóló 46/2002. (III. 21.) Korm. rendelet.

(2) A rendelet 1. §-a (1) bekezdésének c) és d) pontja, 5. §-ának (2) bekezdése, 6—7. §-ai, valamint 3. számú melléklete a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(3) A rendelet 1. §-a (1) bekezdésének a) pontja, 4. §-a és az azt megelőző alcím, valamint 1. számú melléklete a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján hatályát veszti.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 44/2004. (III. 16.) Korm. rendelethez

A) Angol nyelvű adatlap¹ a 4. § (1) bekezdése szerinti műszaki szabálytervezetek bejelentéséhez:

Message 000

1. Special Code²
2. Member State
- 3A. Department Responsible³
- 3B. Originating Department
4. Notification Number⁴
5. Title
6. Products and/or Services Concerned
7. Notification Under Another Community Act
 - a) ☐ Directive 2000/13/EC on the Labelling, Presentation and Advertising of Foodstuffs (OJ L 105 of 6.05.2002, p.29).
 - b) ☐ Directive 93/43/EEC on Hygiene of Foodstuffs (OJ L 175 of 19.07.1993, p.1).
 - c) ☐ Regulation 315/93 on Contaminants in Food (OJ L 37 of 13.02.2002, p.1)
 - d) ☐ Other please specify
8. Main Content
9. Brief Statement of Grounds
10. Reference Documents — Basic Texts
11. Invocation of the Emergency Procedure
12. Grounds for the Emergency
13. Confidentiality
14. Fiscal Measures
 - a) Yes
 - b) No

¹ Az adatlap kitöltési útmutatót tartalmazó elektronikus változata letölthető a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium internetes oldaláról.

² A Bizottság tölti ki a tagállamoknak történő továbbítás előtt.

³ A Notifikációs Központ tölti ki.

⁴ A Bizottság tölti ki a tagállamoknak történő továbbítás előtt.

15. Impact Assessment

a) ☐b) ☐

16. TBT and SPS Aspects

TBT Aspect

a)

b)

(i) ☐(ii) ☐(iii) ☐

SPS Aspect

a)

b)

(i) ☐(ii) ☐(iii) ☐(iv) ☐

B) *Angol nyelvű adatlap⁵ a Notifikációs Megállapodás szerinti további üzenetekhez:*

Message1. Special Code⁶

2. Member State

3A. Department Responsible⁷

3B. Originating Department

4. Notification Number

5. Article of the Directive concerned

6. Explanation

⁵ Az adatlap kitöltési útmutatót tartalmazó elektronikus változata letölthető a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium internetes oldaláról.

⁶ A Bizottság tölti ki a tagállamoknak történő továbbítás előtt.

⁷ A Notifikációs Központ tölti ki.

2. számú melléklet a 44/2004. (III. 16.) Korm. rendelethez

A) Magyar nyelvű adatlap⁸ az 5. § (1) bekezdése szerinti technikai szabályzatok és megfelelőség-értékelési eljárást meghatározó jogszabályok tervezeteinek bejelentéséhez:

1.1.1. BEJELENTŐ ADATLAP

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

Notifikációs Központ részére

Budapest

Honvéd u. 13—15.

1880

Tel.: 374-2873, fax: 473-1622

1. A TBT Megállapodás részes állama ⁹ :
2. A bejelentő minisztérium és főosztály: cím, tel., fax és e-mail: Az adatlapot kitöltő és azt bejelentő neve: tel., fax és e-mail: A tervezetet elkészítő felelős ügyintéző: tel., fax és e-mail:
3. A bejelentés a TBT Megállapodás mely cikke(i) alapján történik? 2.9.2 cikk ☐ 2.10.1 cikk ☐ 5.6.2 cikk ☐ 5.7.1 cikk ☐ egyéb cikk alapján ☐ :
4. A tervezet által érintett termékek meghatározása és a termék nemzeti vámtarifaszáma:
5. A tervezet címe, oldalak száma, nyelvi változata:
6. A tervezet rövid tartalmi összefoglalója:
7. A tervezet szükségességének indokolása:
8. A tervezethez kapcsolódó egyéb dokumentumok:
9. A tervezet elfogadásának javasolt időpontja: A tervezet hatálybalépésének javasolt időpontja:
10. Az észrevételek megtételének végső határideje:
11. A tervezet anyaga elérhető ¹⁰ : tel., fax és e-mail:

⁸ Az adatlap elektronikus változata letölthető a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium internetes oldaláról.

⁹ A Notifikációs Központ tölti ki.

¹⁰ A Notifikációs Központ tölti ki.

B) Angol nyelvű adatlap¹¹ az 5. § (1) bekezdése szerinti technikai szabályzatok és megfelelőség-értékelési eljárást meghatározó jogszabályok tervezeteinek bejelentéséhez:

Agreement on Technical Barriers to Trade

NOTIFICATION

1. Member to Agreement notifying ¹² :
If applicable, name of local government involved (Articles 3.2 and 7.2):
2. Agency responsible:
Name and address (including telephone and fax numbers, e-mail and web-site addresses, if available) of agency or authority designated to handle comments regarding the notification shall be indicated if different from above:
3. Notified under Article 2.9.2 [], 2.10.1 [], 5.6.2 [], 5.7.1 [], other:
4. Products covered (HS or CCCN where applicable, otherwise national tariff heading. ICS numbers may be provided in addition, where applicable):
5. Title, number of pages and language(s) of the notified document:
6. Description of content:
7. Objective and rationale, including the nature of urgent problems where applicable:
8. Relevant documents:
9. Proposed date of adoption: Proposed date of entry into force:
10. Final date for comments:
11. Texts available from ¹³ :
National enquiry point [] or address, telephone and fax numbers, e-mail and web-site addresses, if available of the other body:

¹¹ Az adatlap elektronikus változata letölthető a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium internetes oldaláról.

¹² A Notifikációs Központ tölti ki.

¹³ A Notifikációs Központ tölti ki.

3. számú melléklet a 44/2004. (III. 16.) Korm. rendelethez

Adatlap¹⁴ a 6. § (1) bekezdése szerinti akadályokról történő értesítéshez:

1. Értesítő tagállam és bejelentő szerv

A további információért megkeresendő személy neve, telefon-, faxszáma és e-mail címe

2. Az áruk szabad áramlását korlátozó akadály leírása

3. Az áruk szabad áramlását korlátozó akadály keletkezésének időpontja és — amennyiben ismert — fennállásának várható időtartama

4. Az akadály elhárítása érdekében tett intézkedések

5. Részletes magyarázat arra vonatkozóan, hogy a Bizottság által a 2679/98/EK rendelet 5. cikkének megfelelően jelzett, feltételezett magyarországi akadályok nem állnak fenn¹⁵

6. Az értesítések továbbításáért felelős¹⁶

¹⁴ Az adatlap elektronikus változata letölthető a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium internetes oldaláról.

¹⁵ Kizárólag a 2679/98/EK rendelet 5. cikkének alkalmazása esetén töltendő ki.

¹⁶ A Notifikációs Központ tölti ki.

**A Kormány
45/2004. (III. 16.) Korm.
rendelete**

**a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh
Köztársaság Kormánya közötti,
a megfelelőség-értékelésről és az ipari termékek
elfogadásáról szóló, 2003. október 10-én, Budapesten
aláírt Megállapodás kihirdetéséről**

(A diplomáciai jegyzékváltás 2004. február 27-én megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya közötti, a megfelelőség-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról szóló, 2003. október 10-én, Budapesten aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

**„Agreement between the Government of the Republic
of Hungary and the Government of the Czech Republic
on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial
Products**

the Government of the Republic of Hungary and the Government of the Czech Republic, hereinafter referred to as the „Parties”,

considering their shared commitment to the principles of free movement of goods and to the promotion of product quality, in order to ensure the health and safety of their citizens and the protection of the environment, including thorough technical assistance and other forms of cooperation between them,

whereas the Parties have applied for membership of the European Union and such membership implies the effective implementation of the *acquis* of the European Community,

recognising the progressive adoption and implementation of the legislation of the European Community by the Parties,

considering that, in sectors covered by the Agreement between the Government of the Czech Republic and the Government of the Republic of Hungary on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Products (hereinafter referred to as „Agreement”), both the Czech and the Hungarian national laws substantially take over the legislation of the European Community,

noting the close relationship of both Parties with the European Community and the fact that both Parties have concluded Europe Agreement establishing an Association between the European Communities and their Member States on one side, and the respective State on the other side (hereinafter referred to as „Europe Agreement”) and Protocols to these Europe Agreements on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Products (hereinafter referred to as „PECAs”) covering number of sectors,

desiring to conclude this Agreement providing for the application of the mutual acceptance of industrial products which fulfil the requirements for being lawfully placed on the market in the territory of the State of the Party and of the mutual recognition of the results of conformity assessment of industrial products which are subject to national law, and based on the sectors of their PECAs to which this Agreement is parallel,

bearing in mind their obligations as Contracting Parties to the Agreement establishing the World Trade Organisation done at Marrakesh on 15 April 1994, and, in particular, to the Agreement on Technical Barriers to Trade,

have agreed as follows:

Article 1

Purpose

The purpose of this Agreement is to facilitate the elimination of technical barriers to trade between the Parties in respect to industrial products. The means to this end is the progressive adoption and implementation of the European Community law into national laws of the State of the Parties each equivalent to the law of the European Community.

This Agreement provides for:

(1) the mutual acceptance of industrial products, listed in the Annexes on mutual acceptance of industrial products, which fulfil the requirements to be lawfully placed on the market of one of the Parties;

(2) the mutual recognition of the results of conformity assessment of industrial products subject to national law equivalent to the law of the European Community, and both listed in the Annexes on mutual recognition of results of conformity assessment.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Agreement,

— „Industrial products” means products, as specified in Article 9 of the Europe Agreement between the Czech Republic on one side, and the European Communities and their Member States on the other side signed in Luxembourg on 4 October 1993 and in Protocol 3 thereto, and Article 8 of the Europe Agreement between the Republic of Hungary on one side, and the European Communities and their Member States on the other side signed in Brussels on 16 December 1991 and in Protocol 3 thereto, the provisions in both above mentioned Agreements being identical (hereinafter referred to as the „Europe Agreements”),

— „Law of the European Community” means any legal act and implementing practice of the European Community applicable to a particular situation, risk or category of industrial products,

— „National law” means any legal act and implementing practice by which a Party takes over the law of the European Community applicable to a particular situation, risk or category of industrial products,

— „PECAs” shall mean collectively the Protocol to the Europe Agreement establishing an Association between the European Communities and their Member States, of the one part, and the Czech Republic, of the other part, on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Products, signed in Brussels on 26 February 2001, and the Protocol to the Europe Agreement establishing an Association between the European Communities and their Member States, of the one part, and the Republic of Hungary, of the other part, on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Products, signed in Brussels on 26 February 2001.

The terms used in this Agreement shall have the meaning given in national law.

Article 3

Mutual acceptance of industrial products

The Parties agree that, for the purpose of mutual acceptance, industrial products listed in the Annexes on mutual acceptance of industrial products, which fulfil the requirements to be lawfully placed on the market of a Party, may be placed on the market of the other Party, without further restriction. This shall be without prejudice to prohibitions or restrictions on imports, exports or goods in transit justified on grounds of public morality, public policy or public security; the protection of health and life of humans, animals or plants; the protection of exhaustible national resources; the protection of national treasures of artistic, historic, or archaeological value or the protection of intellectual, industrial and commercial property or rules relating to gold and silver. Such prohibitions or restrictions shall not, however, constitute any means of arbitrary disc-

rimination or a disguised restriction on trade between the States of the Parties.

Article 4

Mutual recognition of the results of Conformity Assessment procedures

The Parties agree to recognise the results of conformity assessment procedures carried out in accordance with the national law listed in the Annexes on mutual recognition of the results of conformity assessment. The Parties shall not require procedures to be repeated, nor shall they impose additional requirements, for the purposes of accepting the conformity.

Article 5

Safeguard clause

Where a Party finds that an industrial product placed on the market in the territory of its State by virtue of this Agreement, and used in accordance with its intended use, may endanger the safety or health of users or other persons, or any other legitimate concern protected by legislation identified in the Annexes, it may take appropriate measures to withdraw such a product from the market, to prohibit its placing on the market, putting into service or use, or to restrict its free movement. The Annexes shall provide for the procedures to be applied in such cases.

Article 6

Extension of coverage

The Parties may amend the Annexes or add new Annexes as the coverage of PECAs is extended, in accordance with the procedure laid down in Article 13.

Article 7

Origin

The provisions of this Agreement shall apply to industrial products irrespective of their origin.

Article 8

Obligations of Parties as regards their authorities and bodies

1. The Parties shall ensure that the authorities under their jurisdiction that are responsible for the effective

implementation of national law shall continuously apply it. Further, they shall ensure that these authorities are able, where appropriate, to notify, suspend, remove suspension and withdraw notification of bodies, to ensure the conformity of industrial products with national law or to require their withdrawal from the market.

2. The Parties shall ensure that bodies, notified under their respective jurisdictions to assess conformity in relation to the requirements of the national law specified in the Annexes, continuously comply with the requirements of the national law. Further they shall take all necessary steps to ensure that these bodies maintain the necessary competence to carry out the tasks for which they are notified.

Article 9

Notified bodies

Initially, the bodies notified for the purpose of this Agreement shall be those included in the lists which the Parties have exchanged before the completion of the procedures for entry into force. Afterwards, the following procedure shall apply for the notification of bodies to assess conformity in relation to the requirements of national law specified in the Annexes:

a) a Party shall forward its notification to the other Party in writing;

b) on the acknowledgement of the other Party, given in writing, the body shall be considered as notified and as competent to assess conformity in relation to the requirements specified in the Annexes from that date.

If a Party decides to withdraw a notified body under its jurisdiction, it shall inform the other Party in writing. The body shall cease to assess conformity in relation to the requirements specified in the Annexes from the date of its withdrawal, at the latest. Nevertheless, conformity assessment carried out before that date shall remain valid, unless otherwise decided by the Joint Committee.

Only the bodies having been notified and accepted under the PECAs can act as a notified body in relation to this Agreement.

Article 10

Verification of notified bodies

1. Each Party may request the other Party to verify the technical competence and compliance of a notified body under its jurisdiction. Such request shall be justified in order to allow the Party responsible for the notification to carry out the requested verification and to report speedily

to the other Party. The Parties may also jointly examine the body, with the participation of the relevant authorities. To this end, the Parties shall ensure the full cooperation of bodies under their jurisdiction. The Parties shall take all appropriate steps, and use whatever available means may be necessary, with a view to resolving any problems that are detected.

2. If the problems cannot be resolved to the satisfaction of the both Parties, they may notify the chairman of the Joint Committee of their dissent, giving their reasons. The Joint Committee may decide on appropriate action.

3. Unless and until decided otherwise by the Joint Committee, the notification of the body and the recognition of its competence to assess conformity in relation to the requirements of national law specified in the Annexes shall be suspended in part or totally from the date on which the disagreement of the Parties has been notified to the chairman of the Joint Committee.

Article 11

Exchange of information and cooperation

In order to ensure a correct and uniform application and interpretation of this Agreement, the Parties, their authorities and their notified bodies shall:

a) exchange all relevant information concerning implementation and application of law and practice including, in particular, on procedure to ensure compliance of notified bodies;

b) take part, as appropriate, in the relevant mechanisms of information, coordination and other related activities of the Parties;

c) encourage their bodies to cooperate with a view to establishing mutual recognition arrangements in the voluntary sphere.

The Parties may provide each other with technical cooperation and advice, where necessary, to support the cooperation between their notified bodies.

Article 12

Confidentiality

Representatives, experts and other agents of the Parties shall be required, even after their duties have ceased, not to disclose information acquired under this Agreement which is of the kind covered by the obligation of professional secrecy. This information may not be used for purposes other than those envisaged by this Agreement.

*Article 13**Management of the Agreement*

1. A Joint Committee composed of representatives of the Parties is hereby established. It is responsible for the effective functioning of the Agreement.

2. The Joint Committee shall take its decisions and adopt its recommendations by consensus.

3. The Joint Committee shall determine its own rules of procedure.

4. The Joint Committee may consider any matter related to the functioning of this Agreement. In particular, it shall have the power to take decisions related to:

- a) amending the Annexes, without prejudice to the relevant internal procedures;
- b) adding new Annexes, without prejudice to the relevant internal procedures;
- c) appointing a joint team or teams of experts to verify the technical competence of a notified body and its compliance with the requirements;
- d) exchanging information on proposed and actual modifications of the Czech and the Hungarian national laws referred to in the Annexes;
- e) considering new or additional conformity assessment procedures affecting a sector covered by an Annex;
- f) resolving any questions relating to the application of this Agreement;
- g) extending the scope of application of this Agreement to third jurisdictions.

*Article 14**Dispute settlement*

1. Any Party may refer any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement to the Joint Committee. The Joint Committee shall endeavour to settle the dispute and must be supplied with any information that may facilitate a thorough examination of the situation with a view to finding a mutually acceptable solution. For that purpose, the Joint Committee shall consider every possible means of maintaining the smooth functioning of this Agreement.

2. If a dispute cannot be settled in accordance with Paragraph 1 within six months from the reference to the Joint Committee, it may, at the request of any Party to such dispute, be submitted to arbitration. Either Party may

notify the other of the appointment of an arbitrator; the other Party must then appoint a second arbitrator within two months. The Joint Committee shall appoint a third arbitrator. The arbitrators' decisions shall be taken by majority vote. Each Party to the dispute must take the steps required to implement the decisions of the arbitrators.

*Article 15**Agreements with third jurisdictions*

Agreements on the mutual recognition of conformity assessment procedures concluded by either Party with a jurisdiction which is not a Party to this Agreement shall not entail any obligation upon the other Party to accept the results of conformity assessment procedures carried out in that third country, unless there is an explicit agreement between the Parties in the Joint Committee.

*Article 16**Annexes*

The Annexes to this Agreement shall form an integral part thereof.

*Article 17**Entry into force and duration*

1. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the date of receipt of the latest diplomatic note confirming the completion of respective internal procedures for entry into force of the Agreement.

2. Either Party may terminate this Agreement by a written notification to the other Party. The termination shall take effect on the first day of the third month following the date on which the notification was received by the other Party.

Should either Party become a Member State of the European Union, this Agreement shall be terminated on the date of the entry into force of the Act of Accession of either of the Parties.

Done at Budapest, on 10th of October 2003, in two originals in the English language.

(Signatures)

ANNEXES

*Annexes on mutual acceptance of industrial products
(for the record)**Annexes on mutual recognition of results of Conformity Assessment**Table of contents*

1. Machinery
2. Electrical Safety
3. Electromagnetic Compatibility
4. Hot Water Boilers
5. Gas Appliances

Annex on mutual recognition of results of Conformity Assessment**MACHINERY**

Section I

COMMUNITY AND NATIONAL LAW

Reference to relevant law of the European Community:

European Parliament and Council Directive 98/37/EC of 22 June 1998 on the approximation of the law of the Member States relating to machinery (OJ L 207, 23.7.1998, p. 1), as amended by European Parliament and Council Directive 98/79/EC of 27 October 1998 (OJ L 331, 07.12.1998, p. 1).

National law — Czech Republic:

Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997) on technical requirements for products and on amendments to some Acts, as amended by Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Act No. 64/1986 Coll. (part 22/03.11.1986) of the Czech National Council, on the Czech Trade Inspection, as amended by Act No. 240/1992 Coll. (part 49/29.5.1992), Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997), Act No. 110/1997 Coll. (part 38/19.5.1997), Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 145/2000 Coll. (part 46/12.6.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 321/2001 Coll. (part 122/7.9.2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Government Order No. 170/1997 Coll. (part 60/31.7.1997), that lays down the technical requirements for machinery, as amended by Government Order No. 15/1999 Coll. (part 6/25.1.1999), Government Order No. 283/2000 Coll. (part 82/29.8.2000) and Government Order No. 251/2003 Coll. (part 85/6.8.2003)

National law — Republic of Hungary:

Decree 21/1998. (IV. 17.) IKIM of the Minister of Industry, Trade and Tourism on the safety requirements of machinery and assessment of their conformity (Magyar Közlöny 32, 17.4.1998, p. 2606) as last amended by Decree 29/2000. (IX. 13.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 93, 13.09.2000, p. 5712).

Decree 4/1999. (II. 24.) GM of Minister of Economic Affairs on the detailed rules on the designation of testing, inspection and certification bodies for conformity assessment of technical products (Magyar Közlöny 14, 24.2.1999, p. 1036), as last amended by Decree 26/2001. (X. 4.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 108, 4.10.2001, p. 7228).

Section II

NOTIFYING AUTHORITIES

Czech Republic:	Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Czech Office for Standards, Metrology and Testing)
Republic of Hungary:	Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (Ministry of Economy and Transport — MET)

Section III

NOTIFIED BODIES

Czech Republic:

Bodies which have been authorised by the Czech Republic in accordance with the Czech national law of Section I and notified to the European Community and to the Republic of Hungary in accordance with Article 9 of this Agreement.

Republic of Hungary:

Bodies which have been authorised by the Republic of Hungary in accordance with the Hungarian national law of Section I and notified to the European Community and to the Czech Republic in accordance with Article 9 of this Agreement.

Section IV

SPECIFIC ARRANGEMENTS

A) Safeguard clause relating to industrial products

1. Where a Party has taken a measure to deny free access to its market for industrial products bearing the CE marking, subject to this Annex, it shall immediately inform the other Party, indicating the reasons for its decision and how non compliance has been assessed.
2. The Parties shall consider the matter and the evidence brought to their knowledge, and shall report to each other the results of their investigations.
3. In case of agreement, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.
4. In case of disagreement on the outcome of such investigations the matter shall be forwarded to the Joint Committee that may decide to have an expertise carried out.
5. Where the Joint Committee finds that the measure is:
 - a) unjustified, the national authority of the Party which has taken the measure shall withdraw it;
 - b) justified, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

B) Exchange of information relating to harmonised standards

Where any Party considers that a harmonised standard referred to in the legislation defined in this Annex does not meet the essential requirements of such legislation, it shall inform the Joint Committee giving the reasons thereof.

Annex on mutual recognition of results of Conformity Assessment

ELECTRICAI SAFETY

Section I

COMMUNITY AND NATIONAL LAW

Reference to relevant law of the European Community:

Council Directive 73/23/EEC of 19 February 1973 on the approximation of the law of the Member States relating to electrical equipment designed for use within certain voltage limits (OJ L 77, 26.3.1973, p. 29), as last amended by Directive 93/68/EEC of 22 July 1993 (OJ L 220, 30.8.1993, p. 1).

National law — Czech Republic:

Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997) on technical requirements for products and on amendments to some Acts, as amended by Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Act No. 64/1986 Coll. (part 22/03.11.1986) of the Czech National Council, on the Czech Trade Inspection, as amended by Act No. 240/1992 Coll. (part 49/29.5.1992), Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997), Act No. 110/1997 Coll. (part 38/19.5.1997), Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 145/2000 Coll. (part 46/12.6.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 321/2001 Coll. (part 122/7.9. 2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Government Order No. 168/1997 Coll. (part 60/31.7.1997), that lays down the technical requirements for low voltage electrical equipment, as amended by Government Order No. 281/2000 Coll. (part 82/29.8.2000) and Government Order No. 251/2003 Coll. (part 85/6.8.2003)

National law — Republic of Hungary:

Decree 79/1997. (XII. 31.) IKIM of the Minister of Industry, Trade and Tourism on safety requirements of certain electrical equipment and assessment of conformity with those requirements (Magyar Közlöny 122, 31.12.1997, p. 10100), as last amended by Decree 3/2001. (I. 31.) MeHVM of Minister of Prime Minister's Office (Magyar Közlöny 11, 31.1.2001, p. 616).

Decree 4/1999. (II. 24.) GM of Minister of Economic Affairs on the detailed rules on the designation of testing, inspection and certification bodies for conformity assessment of technical products (Magyar Közlöny 14, 24.2.1999, p. 1036), as last amended by Decree 26/2001. (X. 4.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 108, 4.10.2001, p. 7228).

Section II

NOTIFYING AUTHORITIES

Czech Republic:	Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Czech Office for Standards, Metrology and Testing)
Republic of Hungary:	Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (Ministry of Economy and Transport — MET)

Section III

NOTIFIED BODIES

Czech Republic:

Bodies which have been authorised by the Czech Republic in accordance with the Czech national law of Section I and notified to the European Community and to the Republic of Hungary in accordance with Article 9 of this Agreement.

Republic of Hungary:

Bodies which have been authorised by the Republic of Hungary in accordance with the Hungarian national law of Section I and notified to the European Community and to the Czech Republic in accordance with Article 9 of this Agreement.

Section IV

*SPECIFIC ARRANGEMENTS**A) Safeguard clause relating to industrial products.*

1. Where a Party has taken a measure to deny free access to its market for industrial products bearing the CE marking, subject to this Annex, it shall immediately inform the other Party, indicating the reasons for its decision and how non compliance has been assessed.

2. The Parties shall consider the matter and the evidence brought to their knowledge, and shall report to each other the results of their investigations.

3. In case of agreement, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

4. In case of disagreement on the outcome of such investigations the matter shall be forwarded to the Association Council that may decide to have an expertise carried out.

5. Where the Association Council finds that the measure is:

- a) unjustified, the national authority of the Party which has taken the measure shall withdraw it;
- b) justified, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

B) Exchange of information relating to harmonised standards

Where any Party considers that a harmonised standard referred to in the legislation defined in this Annex does not meet the essential requirements of such legislation, it shall inform the Joint Committee giving the reasons thereof.

Annex on mutual recognition of results of Conformity Assessment**ELECTROMAGNETIC COMPATIBILITY**

Section I

COMMUNITY AND NATIONAL LAW

Reference to relevant law of the European Community:

Council Directive 89/336/EEC of 3 May 1989 on the approximation of the law of the Member States relating to electromagnetic compatibility (OJ L 139, 23.5.1989, p. 19), as last amended by Directive 93/68/EEC of 22 July 1993 (OJ L 220, 30.8.1993, p. 1).

National law — Czech Republic:

Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997) on technical requirements for products and on amendments to some Acts, as amended by Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Act No. 64/1986 Coll. (part 22/03.11.1986) of the Czech National Council, on the Czech Trade Inspection, as amended by Act No. 240/1992 Coll. (part 49/29.5.1992), Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997), Act No. 110/1997 Coll. (part 38/19.5.1997), Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 145/2000 Coll. (part 46/12.6.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 321/2001 Coll. (part 122/7.9. 2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Government Order No. 169/1997 Coll. (part 60/31.7.1997), that lays down the technical requirements for products relating to their electromagnetic compatibility, as amended by Government Order No. 282/2000 Coll. (part 82/29.8.2000) and Government Order No. 251/2003 Coll. (part 85/6.8.2003)

National law — Republic of Hungary:

Joint Decree 31/1999. (VI. 11.) GM—KHVM of the Ministers of Economic Affairs and Transport, Communications and Water Management on electromagnetic compatibility (Magyar Közlöny 51,11.6. 1999, p. 3302), as amended by Joint Decree 58/1999. (X. 27.) GM—KHVM (Magyar Közlöny 93, 27.10.1999, p. 5840).

Decree 4/1999. (II. 24.) GM of Minister of Economic Affairs on the detailed rules on the designation of testing, inspection and certification bodies for conformity assessment of technical products (Magyar Közlöny 14, 24.2.1999, p. 1036), as last amended by Decree 26/2001. (X. 4.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 108, 4.10.2001, p. 7228).

Decree 22/1999. (VIII. 4.) KHVM of Minister of Transport, Communications and Water Management on the detailed rules on the designation of testing, inspection and certification bodies for conformity assessment of certain communications and information technology products (Magyar Közlöny 69, 4.8.1999, p. 4466).

Section II

NOTIFYING AUTHORITIES

Czech Republic:	Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Czech Office for Standards, Metrology and Testing)
Republic of Hungary:	Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (Ministry of Economy and Transport — MET) Informatikai és Hírközlési Minisztérium (Ministry of Informatics and Communications — MIC)

Section III

NOTIFIED AND COMPETENT BODIES

Czech Republic:

Bodies which have been authorised by the Czech Republic in accordance with the Czech national law of Section I and notified to the European Community and to the Republic of Hungary in accordance with Article 9 of this Agreement.

Republic of Hungary:

Bodies which have been authorised by the Republic of Hungary in accordance with the Hungarian national law of Section I and notified to the European Community and to the Czech Republic in accordance with Article 9 of this Agreement.

Section IV

*SPECIFIC ARRANGEMENTS**A) Safeguard clause relating to industrial products.*

1. Where a Party has taken a measure to deny free access to its market for industrial products bearing the CE marking, subject to this Annex, it shall immediately inform the other Party, indicating the reasons for its decision and how non compliance has been assessed.

2. The Parties shall consider the matter and the evidence brought to their knowledge, and shall report to each other the results of their investigations.

3. In case of agreement, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

4. In case of disagreement on the outcome of such investigations the matter shall be forwarded to the Association Council that may decide to have an expertise carried out.

5. Where the Association Council finds that the measure is:

- a) unjustified, the national authority of the Party which has taken the measure shall withdraw it;
- b) justified, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

B) Exchange of information relating to harmonised standards

Where any Party considers that a harmonised standard referred to in the legislation defined in this Annex does not meet the essential requirements of such legislation, it shall inform the Joint Committee giving the reasons thereof.

Annex on mutual recognition of results of Conformity Assessment**HOTWATERBOILERS**

Section I

COMMUNITY AND NATIONAL LAW

Reference to relevant law of the European Community:

Council Directive 92/42/EEC of 21 May 1992 on efficiency requirements for new hot-water boilers fired with liquid or gaseous fuels (OJ L 167, 22.6.1992 p. 17), as amended by Council Directive 93/68/EEC of 22 July 1993 (OJ L 220, 30.8.1993, p. 1).

National law — Czech Republic:

Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997) on technical requirements for products and on amendments to some Acts, as amended by Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Act No. 64/1986 Coll. (part 22/03.11.1986) of the Czech National Council, on the Czech Trade Inspection, as amended by Act No. 240/1992 Coll. (part 49/29.5.1992), Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997), Act No. 110/1997 Coll. (part 38/19.5.1997), Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 145/2000 Coll. (part 46/12.6.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 321/2001 Coll. (part 122/7.9. 2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Government Order No. 180/1999 Coll. (part 61/17.8.1999), that lays down the technical requirements for new hot-water boilers fired with liquid or gaseous fuels, as amended by Government Order No. 289/2000 Coll. (part 89/29.8.2000) and Government Order No. 251/2003 Coll. (part 85/6.8.2003)

National law — Republic of Hungary:

Decree 20/1998. (IV. 17.) IKIM of the Minister of Industry, Trade and Tourism on efficiency requirements for hot water boilers fired with liquid or gaseous fuels and assessment of their conformity (Magyar Közlöny 32, 17.4.1998, p. 2603), as last amended by Decree 3/2000 (I. 31.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 9, 31.1.2000, p. 273).

Decree 4/1999. (II. 24.) GM of Minister of Economic Affairs on the detailed rules on the designation of testing, inspection and certification bodies for conformity assessment of technical products (Magyar Közlöny 14, 24.2.1999, p. 1036), as last amended by Decree 26/2001. (X. 4.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 108, 4.10.2001, p. 7228).

Section II

NOTIFYING AUTHORITIES

Czech Republic:

Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Czech Office for Standards, Metrology and Testing)

Republic of Hungary:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (Ministry of Economy and Transport — MET)

Section III

NOTIFIED BODIES

Czech Republic:

Bodies which have been authorised by the Czech Republic in accordance with the Czech national law of Section I and notified to the European Community and to the Republic of Hungary in accordance with Article 9 of this Agreement.

Republic of Hungary:

Bodies which have been authorised by the Republic of Hungary in accordance with the Hungarian national law of Section I and notified to the European Community and to the Czech Republic in accordance with Article 9 of this Agreement.

Section IV

*SPECIFIC ARRANGEMENTS**A) Safeguard clause relating to industrial products.*

1. Where a Party has taken a measure to deny free access to its market for industrial products bearing the CE marking, subject to this Annex, it shall immediately inform the other Party, indicating the reasons for its decision and how non compliance has been assessed.

2. The Parties shall consider the matter and the evidence brought to their knowledge, and shall report to each other the results of their investigations.

3. In case of agreement, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

4. In case of disagreement on the outcome of such investigations the matter shall be forwarded to the Association Council which may decide to have an expertise carried out.

5. Where the Association Council finds that the measure is:

- a) unjustified, the national authority of the Party which has taken the measure shall withdraw it;
- b) justified, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

B) Exchange of information relating to harmonised standards

Where any Party considers that a harmonised standard referred to in the legislation defined in this Annex, does not meet the essential requirements of such legislation, it shall inform the Joint Committee giving the reasons thereof.

Annex on mutual recognition of results of Conformity Assessment**GASAPPLIANCES**

Section I

COMMUNITY AND NATIONAL LAW

Reference to relevant law of the European Community:

Council Directive 90/396/EEC of 29 June 1990 on the approximation of the law of the Member States relating to appliances burning gaseous fuels (OJ L 196, 26.7.1990, p. 15) as last amended by Council Directive 93/68/EEC of 22 July 1993 (OJ L 220, 30.8.1993, p. 1).

National law — Czech Republic:

Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997) on technical requirements for products and on amendments to some Acts, as amended by Act No. 71/2000 Coll. (part 24/03.4.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Act No. 64/1986 Coll. (part 22/03.11.1986), of the Czech National Council, on the Czech Trade Inspection, as amended by Act No. 240/1992 Coll. (part 49/29.5.1992), Act No. 22/1997 Coll. (part 6/27.2.1997), Act No. 110/1997 Coll. (part 38/19.5.1997), Act No. 71/2000 Coll. (part 24/3.4.2000), Act No. 145/2000 Coll. (part 46/12.6.2000), Act No. 102/2001 Coll. (part 41/21.3.2001), Act No. 321/2001 Coll. (part 122/7.9. 2001), Act No. 205/2002 Coll. (part 82/24.5.2002) and Act No. 226/2003 Coll. (part 79/31.7.2003)

Government Order No. 177/1997 Coll. (part 64/12.8.1997), that lays down the technical requirements for appliances burning gaseous fuels, as amended by Government Order No. 287/2000 Coll. (part 82/29.8.2000) and Government Order No. 251/2003 Coll. (part 85/6.8.2003)

National law — Republic of Hungary:

Decree 22/1998. (IV. 17.) IKIM of the Minister of Industry, Trade and Tourism on the design of certain appliances burning gaseous fuels and the assessment of their conformity (Magyar Közlöny 32, 17.4.1998, p. 2629), as last amended by Decree 28/2000. (VIII. 29.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 89, 29.08.2000, p. 5527).

Decree 4/1999. (II. 24.) GM of Minister of Economic Affairs on the detailed rules on the designation of testing, inspection and certification bodies for conformity assessment of technical products (Magyar Közlöny 14, 24.2.1999, p. 1036), as last amended by Decree 26/2001. (X. 4.) GM of Minister of Economic Affairs (Magyar Közlöny 108, 4.10.2001, p. 7228).

Section II

NOTIFYING AUTHORITIES

Czech Republic:

Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Czech Office for Standards, Metrology and Testing)

Republic of Hungary:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (Ministry of Economy and Transport — MET)

Section III

NOTIFIED BODIES

Czech Republic:

Bodies which have been authorised by the Czech Republic in accordance with the Czech national law of Section I and notified to the European Community and to the Republic of Hungary in accordance with Article 9 of this Agreement.

Republic of Hungary:

Bodies which have been authorised by the Republic of Hungary in accordance with the Hungarian national law of Section I and notified to the European Community and to the Czech Republic in accordance with Article 9 of this Agreement.

Section IV

SPECIFIC ARRANGEMENTS

A) Safeguard clause relating to industrial products.

1. Where a Party has taken a measure to deny free access to its market for industrial products bearing the CE marking, subject to this Annex, it shall immediately inform the other Party, indicating the reasons for its decision and how non compliance has been assessed.

2. The Parties shall consider the matter and the evidence brought to their knowledge, and shall report to each other the results of their investigations.

3. In case of agreement, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

4. In case of disagreement on the outcome of such investigations the matter shall be forwarded to the Association Council that may decide to have an expertise carried out.

5. Where the Association Council finds that the measure is:

- a) unjustified, the national authority of the Party which has taken the measure shall withdraw it;
- b) justified, the Parties shall take appropriate measures to ensure that such products are not placed on the market.

B) Exchange of information relating to harmonised standards

Where any Party considers that a harmonised standard referred to in the legislation defined in this Annex, does not meet the essential requirements of such legislation, it shall inform the Joint Committee giving the reasons thereof."

„Megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya között a megfelelés-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: „Felek”),

tekintettel arra a közös kötelezettségükre, amit az áruk szabad áramlásának alapelvét illetően, és a termékminőség javítására, az állampolgáraik egészségének és biztonságának, valamint a környezet védelmének szavatolása érdekében vállaltak, ideértve a széles körű technikai segítségnyújtást és a Felek közötti együttműködés más formáit is,

mivel a Felek folyamodtak az Európai Unióba történő felvételükért, a tagsági viszony pedig megkívánja az európai közösségi joganyag (*aquis*) átvételének hatékony megvalósítását,

figyelembe véve, hogy a Felek az Európai Közösség jogi szabályozását folyamatosan átveszik és végrehajtják,

tekintetbe véve, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya között a megfelelés-értékelés és az ipari termékek elfogadása tárgyában született Megállapodás (a továbbiakban: „Megállapodás”) hatálya alá tartozó ágazatokban mind a magyar, mind pedig a cseh nemzeti jog alapján véve az Európai Közösség jogi szabályozását veszi át,

figyelembe véve mindkét Félnek az Európai Közösséggel fenntartott szoros kapcsolatát, valamint azt a tényt, hogy mindkét Fél aláírt egy-egy olyan Európai Megállapodást, amely társulást létesít egyfelől az Európai Közösség és tagállamai, másfelől az illető állam között (a továbbiakban: „Európai Megállapodás”), valamint aláírta az ilyen Európai Megállapodásokhoz tartozó Jegyzőkönyveket a megfelelés-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról (a továbbiakban: „PECA-k”), amelyek több ágazatot is felölelnek,

kívánatosnak tartva a jelen Megállapodás aláírását, amely egyfelől rendelkezik az ipari termékek kölcsönös elfogadására vonatkozó elv alkalmazásáról abban az esetben, ha az érintett ipari termékek megfelelnek azoknak a

követelményeknek, amelyek alapján az adott Fél államának területén jogszerűen forgalomba hozhatók; másfelől pedig az ipari termékekre vonatkozóan végzett megfelelés-értékelés eredményének kölcsönös elfogadásáról, ha az érintett ipari termékek a nemzeti jogi szabályozás hatálya alá esnek, és e Megállapodással párhuzamos „PECA-k” által érintett ágazatokhoz tartozó ipari termékek,

szem előtt tartva azokat a kötelezettségeiket, amelyeket a Felek a Világkereskedelmi Szervezetet (World Trade Organisation) megalapító, 1994. április 15-én, Marrakeshben aláírt Megállapodásban, és különösen a Kereskedelem Technikai Akadályairól szóló Megállapodásban („Agreement on Technical Barriers to Trade”) vállaltak, a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Cél

E Megállapodás célja az, hogy megkönnyítse a Felek között az ipari termékek kereskedelmének útjában álló technikai akadályok megszüntetését. Ezt a célt a Felek úgy kívánják elérni, hogy a közösségi jogot azzal egyenértékűen a nemzeti jogba fokozatosan átveszik és alkalmazzák.

E Megállapodás rendelkezik:

1. azoknak az ipari termékeknek a kölcsönös elfogadásáról, amelyeket az ipari termékek kölcsönös elfogadásáról szóló mellékletek felsorolnak, és amelyek megfelelnek azoknak a követelményeknek, amelyek alapján az adott Fél területén jogszerűen forgalomba hozhatók;

2. az Európai Közösség szabályozásának megfelelő nemzeti jogi szabályozás hatálya alá eső olyan ipari termékekkel kapcsolatban végzett megfelelés-értékelés eredményeinek kölcsönös elfogadásáról, amelyeket az ipari termékekre vonatkozóan végzett megfelelés-értékelés eredményeinek kölcsönös elfogadásáról szóló mellékletek sorolnak fel.

2. Cikk

Meghatározások

E Megállapodásban,

az „ipari termékek” alatt mindazok a termékek értendők, amelyeket az egyfelől az Európai Közösség és tagállamai, másfelől a Magyar Köztársaság között 1991. december 16-án, Brüsszelben aláírt Európai Megállapodás 8. Cikkében, valamint a hozzá tartozó 3. Jegyzőkönyvben szerepelnek, illetve azok a termékek, amelyek egyfelől az Európai Közösség és tagállamai, másfelől a Cseh Köztársaság között 1993. október 4-én, Luxemburgban aláírt Európai

Megállapodás 9. Cikke, valamint a hozzá tartozó 3. Jegyzőkönyv sorol fel. A két említett megállapodás rendelkezései egybehangzóak (a továbbiakban: „Európai Megállapodások”);

a „közösségi jog” az Európai Közösségek minden jogszabályát és az azokat végrehajtó gyakorlatot jelenti, amely egy adott helyzetre vagy ipari termékek csoportjára, kockázatára alkalmazható;

a „nemzeti jog” minden jogszabályt és az azokat végrehajtó gyakorlatot jelenti, amellyel valamelyik Fél átveszi az Európai Közösségnek egy adott helyzetre vagy ipari termékek csoportjára, kockázatára alkalmazható jogát és gyakorlatát;

a „PECA-k” a következő Jegyzőkönyvek összefoglaló megnevezése: egyfelől az Európai Közösség és tagállamai, valamint a Magyar Köztársaság között társulást létrehozó Európai Megállapodás részét képező, a megfelelés-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról 2001. február 26-án, Brüsszelben aláírt Jegyzőkönyv, másfelől az Európai Közösség és tagállamai, valamint a Cseh Köztársaság között társulást létesítő Európai Megállapodás részét képező, a megfelelés-értékelésről és az ipari termékek elfogadásáról 2001. február 26-án, Brüsszelben aláírt Jegyzőkönyv.

E Megállapodásban használt kifejezések jelentése megfelel a nemzeti jogban foglaltaknak.

3. Cikk

Az ipari termékek kölcsönös elfogadása

A Felek megállapodnak abban, hogy a kölcsönös elfogadás elvének megvalósítása céljából, az ipari termékek kölcsönös elfogadásáról szóló mellékletben felsorolt minden olyan ipari terméket, amely megfelel azoknak a követelményeknek, amelyek alapján az adott Fél területén jogszerűen forgalomba hozhatók; a másik Fél területén is minden további korlátozás nélkül forgalomba hozhatók. Ez azonban kizárólag a közérkölc, a közérdek és a közbiztonság, az emberek, állatok és növények egészségének és életének, a nem megújuló nemzeti erőforrások, a művészeti, történelmi és régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek, a szellemi, ipari és kereskedelmi tulajdon, vagy az aranyra és ezüstre vonatkozó szabályok védelmében az importra, az exportra és a tranzit árukra vonatkozóan hozott tilalmak és korlátozások megsértése nélkül történhet. Ilyen tilalmak és korlátozások azonban nem szolgálhatnak sem önkényes megkülönböztetés, sem pedig a Felek közötti kereskedelem rejtett korlátozásának alapjául.

4. Cikk

A megfelelőség-értékelési eljárások eredményeinek kölcsönös elismerése

A Felek megegyeznek abban, hogy kölcsönösen elismerik a megfelelőség-értékelési eljárások eredményeinek kölcsönös elismeréséről szóló mellékletben felsorolt nemzeti jogi szabályoknak megfelelően elvégzett megfelelőség-értékelési eljárások eredményét. A Felek sem az eljárás megismétlését nem kérik, sem pedig a megfelelőség elfogadását célzó további követelményeket nem támasztanak.

5. Cikk

Biztonsági záradék

Amennyiben bármelyik Fél megállapítja, hogy e Megállapodás jogszerű alkalmazásával a területén forgalomba hozott és rendeltetésének megfelelően használt valamely ipari termék veszélyeztetheti használója vagy más személy biztonságát vagy egészségét, vagy a mellékletekben meghatározott jogszabályokkal védett bármilyen más jogos érdek, akkor megfelelő intézkedéseket tehet az ilyen terméknek a piacról történő kivonására, a forgalomba hozatal betiltására, az üzembe helyezés vagy használat betiltására, vagy a szabad mozgásának korlátozására. A mellékletek rendelkeznek az ilyen esetekben alkalmazandó eljárásról.

6. Cikk

A Megállapodás hatályának kiterjesztése

A Felek kiegészíthetik a mellékleteket, illetve új mellékleteket csatolhatnak a megállapodáshoz a 13. Cikkbe foglalt eljárás szerint, a PECÁ-k hatályának kiterjesztésével.

7. Cikk

Származás

E Megállapodás rendelkezései az ipari termékekre vonatkoznak, tekintet nélkül azok származási helyére.

8. Cikk

A Felek kötelezettségei hatóságaik és szerveik tekintetében

A Felek kötelesek biztosítani, hogy a joghatóságuk alá tartozó és a nemzeti jogi szabályozás hatékony végrehajtásáért felelős hatóságaik folyamatosan alkalmazzák a nemzeti jogot. Biztosítják továbbá, hogy ezeknek a hatóságok-

nak módjában álljon szükség esetén szerveket bejelenteni, a bejelentett szerveket felfüggeszteni, a felfüggesztést megszüntetni és a bejelentést visszavonni annak érdekében, hogy az ipari termékek nemzeti jogi szabályozásnak történő megfelelése biztosítható legyen, vagy kivonathassák őket a forgalomból.

A Felek kötelesek biztosítani, hogy a joghatóságuk alá tartozó, a mellékletekben megjelölt nemzeti jogi szabályozásnak való megfelelés értékelésére bejelentett szervek folyamatosan teljesítik a nemzeti jog által támasztott követelményeket. Továbbá megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy ezek a szervek továbbra is megőrizzék azon feladatok ellátására való alkalmasságukat, amelyekre bejelentették őket.

9. Cikk

A bejelentett szervek

Kezdetben azon szervek a Megállapodás végrehajtásának céljára bejelentett szervek, amelyek szerepelnek a Felek által egymásnak a hatályba léptetési eljárások befejezése előtt átadott listákon. A későbbiekben az alábbi eljárás követendő a mellékletekbe foglalt nemzeti jogi szabályozás követelményeire vonatkozó megfelelőség-értékelést végző szervek bejelentésére:

a) az egyik Fél írásban elküldi a bejelentést a másik Fél számára;

b) a másik Fél írásbeli visszaigazolásával a szerv bejelentettnek minősül és ekkortól illetékesnek tekintendő a mellékletekbe foglalt követelményekre vonatkozó megfelelőség-értékelés elvégzésére.

Ha az egyik Fél úgy dönt, hogy visszavonja valamely joghatósága alá tartozó szerv megbízatását, e döntéséről a másik Felet írásban értesíti. A szerv a visszavonás időpontjától kezdve nem végezheti a mellékletekben felsorolt követelmények szerinti megfelelőség-értékelést. Mindazonáltal, a visszavonás időpontja előtt elvégzett megfelelőség-értékelés eredményei érvényben maradnak, hacsak a Közös Bizottság ellenkező értelmű döntést nem hoz.

E Megállapodás tekintetében kizárólag a PECÁ-k hatálya alatt bejelentett és elfogadott szervek járhatnak el bejelentett szervekként.

10. Cikk

Bejelentett szervek vizsgálata

Mindkét Fél kérheti a másik Félől a saját joghatósága alá tartozó bejelentett szerv műszaki szakértelmének és illetékességének vizsgálatát. Az ilyen kérést indokolni kell, hogy a bejelentésért felelős Fél a vizsgálatot lefolytathassa, és annak eredményéről a másik Felet rövid időn belül értesíteni tudja. A Felek közösen is elvégezhetik a szerv

vizsgálatát az illetékes hatóságok részvételével. E célból a Felek kötelesek biztosítani a saját joghatóságuk alá tartozó szerveik teljes körű együttműködését. A Felek kötelesek megtenni minden szükséges intézkedést és minden elérhető eszközt igénybe venni a feltárt problémák megoldása érdekében.

Amennyiben a problémák nem oldhatók meg a Felek kölcsönös megegyezésére, a Felek értesíthetik eltérő véleményükről a Közös Bizottság elnökét, az eltérés okainak megjelölésével. A Közös Bizottság dönthet a követendő eljárás tekintetében.

Amíg a Közös Bizottság másképp nem dönt, az érintett szerv bejelentett voltát és arra vonatkozó illetékességének elismerését, hogy a mellékletekben meghatározott nemzeti jogi szabályozás követelményeinek megfelelően megállapítsa a megfelelőséget, részben vagy teljes mértékben felfüggesztik attól az időponttól számítva, amikor a Felek egyet nem értésükről értesítették a Közös Bizottság elnökét.

11. Cikk

Információcsere és együttműködés

Annak érdekében, hogy e Megállapodást helyesen és egységesen alkalmazzák, illetve értelmezzék, a Felek, hatóságaik és bejelentett szerveik:

a) átadnak egymásnak minden vonatkozó információt a jogszabályok alkalmazásáról és a gyakorlatról, különösen a bejelentett szervek megfelelésének biztosítását célzó eljárásról;

b) ahol lehet, részt vesznek a vonatkozó tájékoztatási és egyeztetési mechanizmusokban, illetve a Felek egyéb kapcsolódó tevékenységeiben;

c) együttműködésre ösztönzik szerveiket, hogy önkéntes kölcsönös elismerési megállapodásokat kössenek.

Szükség esetén a Felek műszakilag együttműködnek, és tanácsadási szolgáltatást biztosítanak egymás számára annak érdekében, hogy elősegítsék bejelentett szerveik együttműködését.

12. Cikk

Bizalom

A Felek képviselői, szakértői és egyéb megbízottai még kötelezettségeik megszűnése után sem hozhatnak nyilvánosságra e Megállapodással kapcsolatban olyan információt, amelyet szakmai titoktartási kötelezettség terhel. Az ilyen információ kizárólag e megállapodás céljaival összhangban használható fel.

13. Cikk

A Megállapodás kezelése

1. A Felek képviselőiből Közös Bizottság alakul, amely a megállapodás hatékony működéséért felel.

2. A Közös Bizottság konszenzussal hoz döntéseket és fogad el ajánlásokat.

3. A Közös Bizottság maga határozza meg saját működési szabályait.

4. A Közös Bizottság megvizsgálhat minden olyan ügyet, ami e Megállapodás működésével kapcsolatos. Jogában áll döntéseket hozni különösen a következőkkel kapcsolatban:

a) a mellékletek módosítása, a vonatkozó belső eljárási szabályok fenntartása mellett;

b) új mellékletek létrehozása, a vonatkozó belső eljárási szabályok fenntartása mellett;

c) közös szakértői csoport vagy csoportok kijelölése a bejelentett szerv műszaki szakértelmének és a vele szemben támasztott követelmények teljesítésének ellenőrzésére;

d) információcsere a mellékletekben hivatkozott magyar és cseh nemzeti jogi szabályozás tervezett és tényleges módosításairól;

e) a melléklet valamely szektorát érintő új vagy kiegészítő megfelelőség-értékelési eljárások vizsgálata;

f) e Megállapodás alkalmazásával kapcsolatos valamennyi kérdés megoldása;

g) e Megállapodás alkalmazási területének kiterjesztése harmadik felek joghatóságaira.

14. Cikk

Viták kérdések rendezése

1. Bármelyik Fél a Közös Bizottság elé terjeszthet e Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos bármely kérdést. A Közös Bizottság törekszik a vita rendezésére, és ehhez meg kell kapnia minden olyan tájékoztatást, amely elősegítheti a helyzet alapos vizsgálatát a kölcsönösen elfogadható megoldás elérése érdekében. E célból a Közös Bizottság e Megállapodás zökkenőmentes működésének fenntartását szolgáló valamennyi lehetséges eszköz igénybevételét fontolóra veszi.

2. Amennyiben valamely vitás kérdést a Közös Bizottság elé terjesztéstől számított hat hónapon belül nem sikerül az első bekezdésnek megfelelően rendezni, akkor bármelyik Fél kérheti, hogy a vitát választott bíróság elé terjesszék. Bármelyik Fél értesítheti a másikat egy választott bíró kijelöléséről; a másik Fél ekkor köteles két hónapon

belül kijelölni a másik választott bírót. A Közös Bizottság jelöli ki a harmadik bírót. A választott bírák többségi szavazással hozzák meg döntésüket. A vitában résztvevő Felek kötelesek megtenni a választott bíróság határozatának végrehajtása érdekében szükséges intézkedéseket.

15. Cikk

Megállapodások más országokkal

Ha valamely Fél olyan országgal köt megfelelőség-értékelési megállapodást, amely nem részes Fele e Megállapodásnak, ez nem jelent kötelezettséget a másik Fél számára az e harmadik országban lefolytatott megfelelőség-értékelési eljárások eredményeinek elfogadására, hacsak a Felek erről kifejezetten meg nem állapodnak a Közös Bizottságban.

16. Cikk

Mellékletek

A Megállapodáshoz csatolt mellékletek a Megállapodás szerves részét alkotják.

17. Cikk

Hatálybalépés és időtartam

1. Ez a Megállapodás a Felek között másodikként átadott, a megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső eljárások befejeződését megerősítő diplomáciai jegyzék átvételének napját követő második hónap első napján lép hatályba.

2. Bármelyik Fél felmondhatja e Megállapodást, a másik Fél írásos értesítésével. A Megállapodás az ilyen értesítés kézhezvételét követő hetedik hónap első napján szűnik meg.

Amennyiben bármelyik Fél az Európai Unió tagállamává válik, a Fél csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján e Megállapodás hatályát veszti.

Készült Budapesten, 2003. október 10-én, két eredeti, angol nyelvű példányban.

(Aláírások)

MELLÉKLETEK

Mellékletek az ipartermékek kölcsönös elfogadásáról (a nyilvánartartás számára)

Mellékletek a megfelelőség-értékelés kölcsönös elismeréséről szóló megállapodáshoz

Tartalomjegyzék

1. Gépek
2. Villamos biztonság
3. Elektromágneses összeférhetőség
4. Melegvízkazánok
5. Gázkészülékek

Melléklet a megfelelőség-értékelés kölcsönös elismeréséről szóló megállapodáshoz

GÉPEK

I. Szakasz

KÖZÖSSÉGI ÉS NEMZETI JOG

Hivatkozás a közösségi jogra:

Az Európai Parlament és Tanács 98/37/EK számú Irányelve, 1998. június 22., a tagállamok gépekre vonatkozó jogszabályainak egymáshoz való közelítéséről (OJ L 207, 23.07.1998, p.1), módosítás: Európai Parlament és Tanács 98/79/EK sz. Irányelve, 1998. október 27. (OJ L 331, 07.12.1998, p.1).

Nemzeti jogszabályok — Cseh Köztársaság:

22/1997 Coll. számú Törvény (6/27.2.1997. rész) a termékekkel szemben támasztott műszaki követelményekről, és bizonyos törvények módosításáról, módosítva a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

A Cseh Nemzetgyűlés 64/1986 Coll. számú Törvénye (22/03.11.1986. rész) a kereskedelmi felügyeletről, módosítva a 240/1992 Coll. számú Törvénnyel (49/29.5.1992. rész), 22/1997 Coll. számú Törvénnyel (6/27.2.1997. rész), 110/1997 Coll. számú Törvénnyel (38/19.5.1997. rész), a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 145/2000 Coll. számú Törvénnyel (46/12.6.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 321/2001 Coll. számú Törvénnyel (122/07.9.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

170/1997 Coll. számú Kormányrendelet (60/31.7.1997. rész), amely gépi berendezésekre vonatkozóan fektet le követelményeket, módosítva a 15/1999 Coll. számú Kormányrendelettel (6/25.1.1999. rész), a 283/2000 Coll. számú Kormányrendelettel (82/29.8.2000. rész) és a 251/2003 Coll. számú Kormányrendelettel (85/6.8.2003. rész).

Nemzeti jogszabályok — Magyar Köztársaság:

21/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet a gépek biztonsági követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról (Magyar Közlöny 32, 1998.04.17., 2606. old.), melynek utolsó módosítása a 29/2000. (IX. 13.) GM rendelet (Magyar Közlöny 93, 2000.09.13., 5712. old.).

4/1999. (II. 24.) GM rendelet a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól (Magyar Közlöny 14, 1999.02.24., 1036. old.), amelynek utolsó módosítása a 26/2001. (X. 4.) GM rendelet (Magyar Közlöny 108, 2001.10.04., 7228. old.).

II. Szakasz

BEJELENTŐ HATÓSÁGOK

Magyar Köztársaság:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

Cseh Köztársaság:

Úrad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Cseh Szabványügyi, Mérésügyi és Vizsgáló Hivatal).

III. Szakasz

BEJELENTETT SZERVEK

Magyar Köztársaság:

Szervek, amelyeket a Magyar Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt magyar nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Cseh Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

Cseh Köztársaság:

Szervek, melyeket a Cseh Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt cseh nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Magyar Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

IV. Szakasz

KÜLÖNLEGES INTÉZKEDÉSEK

A) Az ipari termékekre vonatkozó biztonsági záradék

1. Ha az egyik Fél intézkedést tett arra, hogy megakadályozza a jelen Melléklet tárgyát képező, CE jelölést viselő ipari termékek szabad bejutását piacára, haladéktalanul tájékoztatnia kell a másik Felet, jelezve döntésének indokait és azt, hogyan állapította meg a meg nem felelést.

2. A Felek kötelesek megvizsgálni az ügyet és a tudomásukra jutott bizonyítékokat, és jelenteniük kell egymásnak vizsgálataik eredményeit.

3. Egyetértés esetén a Feleknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

4. Ha nincs egyetértés az ilyen vizsgálat eredményéről, az ügyet a Közös Bizottság elé kell terjeszteni, amely dönthet szakértői vizsgálat lefolytatásáról.

5. Ha a Közös Bizottság úgy találja, hogy az intézkedés

a) indokolatlan, akkor annak a Félnek a nemzeti hatósága, amely az intézkedést tette, köteles azt visszavonni;

b) indokolt, akkor a Felek kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

B) Információcsere a harmonizált szabványokkal kapcsolatban

Ha bármely Fél úgy véli, hogy e mellékletben meghatározott, jogszabályban hivatkozott harmonizált szabvány nem elégíti ki az ilyen jogszabály alapvető követelményeit, erről tájékoztatnia kell a Közös Bizottságot, mellékelve az indoklást.

Melléklet a megfelelésértékelés kölcsönös elismeréséről szóló megállapodáshoz

VILLAMOSBIZTONSÁG

I. Szakasz

KÖZÖSSÉGI ÉS NEMZETI JOGSZABÁLYOK

Hivatkozás a közösségi jogra:

A Tanács 73/23/EGK számú Irányelve, 1973. február 19., a tagállamok a bizonyos feszültség-határok között üzemelő villamossági berendezésekre vonatkozó törvények egymáshoz való közelítéséről (OJ L 77, 26.03.1973, 29. old.), utolsó módosítása: 93/68/EGK számú Irányelv, 1993. július 22. (OJ L 220, 30.08.1993, 1. old.).

Nemzeti jogszabály — Cseh Köztársaság:

22/1997 Coll. számú Törvény (6/27.2.1997. rész) a termékekkel szemben támasztott műszaki követelményekről és bizonyos törvények módosításáról, módosítva a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

A Cseh Nemzetgyűlés 64/1986 Coll. számú Törvénye (22/03.11.1986. rész) a kereskedelmi felügyeletről, módosítva a 240/1992 Coll. számú Törvénnyel (49/29.5.1992. rész), a 22/1997 Coll. számú Törvénnyel (6/27.2.1997. rész), a 110/1997 Coll. számú Törvénnyel (38/19.5.1997. rész), a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 145/2000 Coll. számú Törvénnyel (46/12.6.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 321/2001 Coll. számú Törvénnyel (122/7.9.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

168/1997 Coll. számú Kormányrendelet (60/31.7.1997. rész), amely a gyengeáramú villamos berendezésekkel szembeni követelményeket fekteti le, módosítva a 281/2000 Coll. számú Kormányrendelettel (82/29.8.2000. rész) és a 251/2003. Coll. számú Kormányrendelettel (85/6.8.2003. rész).

Nemzeti jogszabály — Magyar Köztársaság:

79/1997. (XII. 31.) IKIM rendelet Az egyes villamossági termékek biztonsági követelményeiről és az azoknak való megfeleléség értékeléséről (Magyar Közlöny 122, 1997.12.31., 10100. old.), amelynek utolsó módosítása a 3/2001. (I. 31.) MeHVM rendelet (Magyar Közlöny 11, 2001.01.31., 616. old.).

4/1999. (II. 24.) GM rendelet a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól (Magyar Közlöny 14, 1999.02.24., 1036. old.), amelynek utolsó módosítása a 26/2001. (X. 4.) GM rendelet (Magyar Közlöny 108, 2001.10.04., 7228. old.).

II. Szakasz

BEJELENTŐ HATÓSÁGOK

Magyar Köztársaság:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

Cseh Köztársaság:

Úrad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (Cseh Szabványügyi, Mérésügyi és Vizsgáló Hivatal)

III. Szakasz

BEJELENTETT SZERVEK

Magyar Köztársaság:

Szervek, amelyeket a Magyar Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt magyar nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Cseh Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

Cseh Köztársaság:

Szervek, melyeket a Cseh Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt cseh nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Magyar Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

IV. Szakasz

KÜLÖNLEGES INTÉZKEDÉSEK

A) Az ipari termékekre vonatkozó biztonsági záradék

1. Ha az egyik Fél intézkedést tett arra, hogy megakadályozza a jelen Melléklet tárgyát képező, CE jelölést viselő ipari termékek szabad bejutását piacára, haladéktalanul tájékoztatnia kell a másik Felet, jelezve döntésének indokait és azt, hogyan állapította meg a meg nem felelést.

2. A Felek kötelesek megvizsgálni az ügyet és a tudomásukra jutott bizonyítékokat, és jelenteniük kell egymásnak vizsgálataik eredményeit.

3. Egyetértés esetén a Feleknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

4. Ha nincs egyetértés az ilyen vizsgálat eredményéről, az ügyet a Közös Bizottság elé kell terjeszteni, amely dönthet szakértői vizsgálat lefolytatásáról.

5. Ha a Közös Bizottság úgy találja, hogy az intézkedés

a) indokolatlan, akkor annak a Félnek a nemzeti hatósága, amely az intézkedést tette, köteles azt visszavonni;

b) indokolt, akkor a Felek kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

B) Információcsere a harmonizált szabványokkal kapcsolatban

Ha bármely Fél úgy véli, hogy e mellékletben meghatározott, jogszabályban hivatkozott harmonizált szabvány nem elégíti ki az ilyen jogszabály alapvető követelményeit, erről tájékoztatnia kell a Közös Bizottságot, mellékelve az indoklást.

Melléklet a megfelelés-értékelés kölcsönös elismeréséről szóló megállapodáshoz

ELEKTROMÁGNESES ÖSSZEFÉRHETŐSÉG

I. Szakasz

KÖZÖSSÉGI ÉS NEMZETI JOGSZABÁLYOK

Hivatkozás a közösségi jogra:

A Tanács 89/336/EGK számú Irányelve, 1989. május 3., a Tagállamok elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó törvények egymáshoz való közelítéséről (OJ L 139, 23.05.1989, 19. old.), utolsó módosítása: a Tanács 93/68/EGK számú Irányelve, 1993. július 22. (OJ L 220, 30.08.1993, 1. old.).

Nemzeti jogszabály — Cseh Köztársaság:

22/1997 Coll. számú Törvény (6/27.2.1997. rész) a termékekkel szemben támasztott műszaki követelményekről és bizonyos törvények módosításáról, módosítva a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész) a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

A Cseh Nemzetgyűlés 64/1986 Coll. számú Törvénye (22/03.11.1986. rész) a kereskedelmi felügyeletről, módosítva a 240/1992 Coll. számú Törvénnyel (49/29.5.1992. rész), a 22/1997 Coll. számú Törvénnyel (6/27.2.1997. rész), a 110/1997 Coll. számú Törvénnyel (38/19.5.1997. rész), a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 145/2000 Coll. számú Törvénnyel (46/12.6.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 321/2001 Coll. számú Törvénnyel (122/7.9.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

169/1997 Coll. számú Kormányrendelet (60/31.7.1997. rész), amely a termékek elektromágneses összeférhetőségével szembeni követelményeket fekteti le, módosítva a 282/2000 Coll. számú Kormányrendelettel (82/29.8.2000. rész) és a 251/2003 Coll. számú Kormányrendelettel (85/6.8.2003. rész).

Nemzeti jogszabály — Magyar Köztársaság:

31/1999. (VI. 11.) GM—KHVM együttes rendelet az elektromágneses összeférhetőségről (Magyar Közlöny 51, 1999.06.11., 3302. old.), amelyet módosított az 58/1999. (X. 27.) GM—KHVM együttes rendelet (Magyar Közlöny 93, 1999.10.27., 5840. old.).

4/1999. (II. 24.) GM rendelet a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól (Magyar Közlöny 14, 1999.02.24., 1036. old.), amelynek utolsó módosítása a 26/2001. (X. 4.) GM rendelet (Magyar Közlöny 108, 2001.10.04., 7228. old.).

22/1999. (VIII. 4.) KHVM rendelet az egyes hírközlési és informatikai termékek megfelelőségét vizsgáló vagy ellenőrző, illetőleg tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól (Magyar Közlöny 69, 1999.08.04., 4466. old.).

II. Szakasz

BEJELENTŐ HATÓSÁGOK

Magyar Köztársaság:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium
Informatikai és Hírközlési Minisztérium

Cseh Köztársaság:

Úrad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví
(Cseh Szabványügyi, Mérésügyi és Vizsgáló Hivatal)

III. Szakasz

BEJELENTETT SZERVEK

Magyar Köztársaság:

Szervek, amelyeket a Magyar Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt magyar nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Cseh Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

Cseh Köztársaság:

Szervek, melyeket a Cseh Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt cseh nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Magyar Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

IV. Szakasz

*KÜLÖNLEGES INTÉZKEDÉSEK**A) Az ipari termékekre vonatkozó biztonsági záradék*

1. Ha az egyik Fél intézkedést tett arra, hogy megakadályozza a jelen Melléklet tárgyát képező, CE jelölést viselő ipari termékek szabad bejutását piacára, haladéktalanul tájékoztatnia kell a másik Felet, jelezve döntésének indokait és azt, hogyan állapította meg a meg nem felelést.

2. A Felek kötelesek megvizsgálni az ügyet és a tudomásukra jutott bizonyítékokat, és jelenteniük kell egymásnak vizsgálataik eredményeit.

3. Egyetértés esetén a Feleknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

4. Ha nincs egyetértés az ilyen vizsgálat eredményéről, az ügyet a Közös Bizottság elé kell terjesztetni, amely dönthet szakértői vizsgálat lefolytatásáról.

5. Ha a Közös Bizottság úgy találja, hogy az intézkedés

- a) indokolatlan, akkor annak a Félnek a nemzeti hatósága, amely az intézkedést tette, köteles azt visszavonni;
- b) indokolt, akkor a Felek kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

B) Információcsere a harmonizált szabványokkal kapcsolatban

Ha bármely Fél úgy véli, hogy e mellékletben meghatározott, jogszabályban hivatkozott harmonizált szabvány nem elégíti ki az ilyen jogszabály alapvető követelményeit, erről tájékoztatnia kell a Közös Bizottságot, mellékelve az indoklást.

Melléklet a megfelelés-értékelés kölcsönös elismeréséről szóló megállapodáshoz**MELEGVÍZKAZÁNYOK**

I. Szakasz

KÖZÖSSÉGI ÉS NEMZETI JOGSZABÁLYOK

Hivatkozás a közösségi jogra:

A Tanács 92/42/EGK számú Irányelve, 1992. május 21., a folyékony vagy gáznemű tüzelőanyagokkal új üzemelő melegvízkazánok hatékonysági követelményeiről (OJ L 167, 22.06.1992 p. 17) módosítva a Tanács 93/68/EGK számú Irányelvével, 1993. július 22. (OJ L 220, 30.08.1993, p.1).

Nemzeti jogszabály — Cseh Köztársaság:

22/1997 Coll. számú Törvény (6/27.2.1997. rész) a termékekkel szemben támasztott műszaki követelményekről és bizonyos törvények módosításáról, módosítva a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

A Cseh Nemzetgyűlés 64/1986 Coll. számú Törvénye (22/03.11.1986. rész) a kereskedelmi felügyeletről, módosítva a 240/1992 Coll. számú Törvénnyel (49/29.5.1992. rész), a 22/1997 Coll. számú Törvénnyel (6/27.2.1997. rész), a 110/1997 Coll. számú Törvénnyel (38/19.5.1997. rész), a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 145/2000 Coll. számú Törvénnyel (46/12.6.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 321/2001 Coll. számú Törvénnyel (122/7.9.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

180/1999 Coll. számú Kormányrendelet (61/17.8.1999. rész), amely az új, folyékony vagy gáznemű tüzelőanyaggal működtetett melegvízkazánokkal szembeni műszaki követelményeket fekteti le, módosítva a 289/2000 Coll. számú Kormányrendelettel (89/29.8.2000. rész) és a 251/2003 Coll. számú Kormányrendelettel (85/6.8.2003. rész).

Nemzeti jogszabály — Magyar Köztársaság:

20/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet a gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal üzemelő melegvízkazánok határfok követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról (Magyar Közlöny 32, 1998.04.17., 2603. old.), amelynek utolsó módosítása a 3/2000. (I. 31.) GM rendelet (Magyar Közlöny 9, 2000.01.31., 273. old.).

4/1999. (II. 24.) GM rendelet a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól (Magyar Közlöny 14, 1999.02.24., 1036. old.), amelynek utolsó módosítása a 26/2001. (X. 4.) GM rendelet (Magyar Közlöny 108, 2001.10.04., 7228. old.).

II. Szakasz

BEJELENTŐ HATÓSÁGOK

Magyar Köztársaság:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

Cseh Köztársaság:

Úrad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví
(Cseh Szabványügyi, Mérésügyi és Vizsgáló Hivatal)

III. Szakasz

BEJELENTETT SZERVEK

Magyar Köztársaság:

Szervek, amelyeket a Magyar Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt magyar nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Cseh Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

Cseh Köztársaság:

Szervek, melyeket a Cseh Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt cseh nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Magyar Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

IV. Szakasz

*KÜLÖNLEGES INTÉZKEDÉSEK**A) Az ipari termékekre vonatkozó biztonsági záradék*

1. Ha az egyik Fél intézkedést tett arra, hogy megakadályozza a jelen Melléklet tárgyát képező, CE jelölést viselő ipari termékek szabad bejutását piacára, haladéktalanul tájékoztatnia kell a másik Felet, jelezve döntésének indokait és azt, hogyan állapította meg a meg nem felelést.

2. A Felek kötelesek megvizsgálni az ügyet és a tudomásukra jutott bizonyítékokat, és jelenteniük kell egymásnak vizsgálataik eredményeit.

3. Egyetértés esetén a Feleknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

4. Ha nincs egyetértés az ilyen vizsgálat eredményéről, az ügyet a Közös Bizottság elé kell terjesztetni, amely dönthet szakértői vizsgálat lefolytatásáról.

5. Ha a Közös Bizottság úgy találja, hogy az intézkedés

- a) indokolatlan, akkor annak a Félnek a nemzeti hatósága, amely az intézkedést tette, köteles azt visszavonni;
- b) indokolt, akkor a Felek kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

B) Információcsere a harmonizált szabványokkal kapcsolatban

Ha bármely Fél úgy véli, hogy e mellékletben meghatározott, jogszabályban hivatkozott harmonizált szabvány nem elégíti ki az ilyen jogszabály alapvető követelményeit, erről tájékoztatnia kell a Közös Bizottságot, mellékelve az indoklást.

Melléklet a megfelelés-értékelés kölcsönös elismeréséről szóló megállapodáshoz**GÁZKÉSZÜLÉKEK**

I. Szakasz

KÖZÖSSÉGI ÉS NEMZETI JOGSZABÁLYOK

Hivatkozás a közösségi jogra:

A Tanács 90/396/EGK számú Irányelve, 1990. június 29., a tagállamok gáz tüzelőanyaggal üzemelő készülékekre vonatkozó törvényeinek egymáshoz való közelítéséről (OJ L 196, 26.07.1990, p. 15), utolsó módosítása: a Tanács 93/68/EGK számú Irányelve, 1993. július 22., (OJ L 220, 30.08.1993, p. 1)

Nemzeti jogszabály — Cseh Köztársaság:

22/1997 Coll. számú Törvény (6/27.2.1997. rész) a termékekkel szemben támasztott műszaki követelményekről és bizonyos törvények módosításáról, módosítva a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

A Cseh Nemzetgyűlés 64/1986 Coll. számú Törvénye (22/03.11.1986. rész) a kereskedelmi felügyeletről, módosítva a 240/1992 Coll. számú Törvénnyel (49/29.5.1992. rész), a 22/1997 Coll. számú Törvénnyel (6/27.2.1997. rész), a 110/1997 Coll. számú Törvénnyel (38/19.5.1997. rész), a 71/2000 Coll. számú Törvénnyel (24/03.4.2000. rész), a 145/2000 Coll. számú Törvénnyel (46/12.6.2000. rész), a 102/2001 Coll. számú Törvénnyel (41/21.3.2001. rész), a 321/2001 Coll. számú Törvénnyel (122/7.9.2001. rész), a 205/2002 Coll. számú Törvénnyel (82/24.5.2002. rész) és a 226/2003 Coll. számú Törvénnyel (79/31.7.2003. rész).

177/1997 Coll. számú Kormányrendelet (64/12.8.1997. rész), amely az égő gáznemű tüzelőanyagokkal működő készülékekkel szembeni műszaki követelményeket fekteti le, módosítva a 287/2000 Coll. számú Kormányrendelettel (82/29.8.2000. rész) és a 251/2003 Coll. számú Kormányrendelettel (85/6.8.2003. rész).

Nemzeti jogszabály — Magyar Köztársaság:

22/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet az egyes gázfogyasztó készülékek kialakításáról és megfelelőségének tanúsításáról (Magyar Közlöny 32, 1998.04.17, 2629. old.), amelynek utolsó módosítása a 28/2000. (VIII. 29.) GM rendelet (Magyar Közlöny 89, 2000.08.29., 5527. old.).

4/1999. (II. 24.) GM rendelet a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól (Magyar Közlöny 14, 1999.02.24., 1036. old.), amelynek utolsó módosítása a 26/2001. (X. 4.) GM rendelet (Magyar Közlöny 108, 2001.10.04., 7228. old.).

II. Szakasz

BEJELENTŐ HATÓSÁGOK

Magyar Köztársaság:

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

Cseh Köztársaság:

Úrad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví
(Cseh Szabványügyi, Mérésügyi és Vizsgáló Hivatal)

III. Szakasz

BEJELENTETT SZERVEK

Magyar Köztársaság:

Szervek, amelyeket a Magyar Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt magyar nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Cseh Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

Cseh Köztársaság:

Szervek, melyeket a Cseh Köztársaság az I. Szakaszban felsorolt cseh nemzeti jogszabályoknak megfelelően kijelölt és bejelentett az Európai Közösségnek és a Magyar Köztársaságnak, e Megállapodás 9. Cikkével összhangban.

IV. Szakasz

KÜLÖNLEGES INTÉZKEDÉSEK

A) Az ipari termékekre vonatkozó biztonsági záradék

1. Ha az egyik Fél intézkedést tett arra, hogy megakadályozza a jelen Melléklet tárgyát képező, CE jelölést viselő ipari termékek szabad bejutását piacára, haladéktalanul tájékoztatnia kell a másik Felet, jelezve döntésének indokait és azt, hogyan állapította meg a meg nem felelést.

2. A Felek kötelesek megvizsgálni az ügyet és a tudomásukra jutott bizonyítékokat, és jelenteniük kell egymásnak vizsgálataik eredményeit.

3. Egyetértés esetén a Feleknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

4. Ha nincs egyetértés az ilyen vizsgálat eredményéről, az ügyet a Közös Bizottság elé kell terjeszteni, amely dönthet szakértői vizsgálat lefolytatásáról.

5. Ha a Közös Bizottság úgy találja, hogy az intézkedés

- a) indokolatlan, akkor annak a Félnek a nemzeti hatósága, amely az intézkedést tette, köteles azt visszavonni;
- b) indokolt, akkor a Felek kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak biztosítására, hogy ilyen termékek ne kerüljenek a piacra.

B) Információcsere a harmonizált szabványokkal kapcsolatban

Ha bármely Fél úgy véli, hogy e mellékletben meghatározott, jogszabályban hivatkozott harmonizált szabvány nem elégíti ki az ilyen jogszabály alapvető követelményeit, erről tájékoztatnia kell a Közös Bizottságot, mellékelve az indoklást.”

3. §

(1) Ez a rendelet 2004. április 1-jén lép hatályba.

(2) A rendelet végrehajtásáról a gazdasági és közlekedési miniszter gondoskodik.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A gazdasági és közlekedési miniszter 30/2004. (III. 16.) GKM rendelete

**a gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal üzemelő
melegvízkazánok hatásfok követelményeiről
és megfelelőségének tanúsításáról szóló
20/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet módosításáról**

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 56. §-ának a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal üzemelő melegvízkazánok hatásfok követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló 20/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rendelet alkalmazási köre a legalább 4 kW-os és 400 kW-ot meg nem haladó kimenő hőteljesítményű, gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal fűtött, meleg víz előállítására szolgáló kazánokra terjed ki.”

2. §

Az R. 2. §-ának k), m) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E rendelet alkalmazásában]

„k) *honosított harmonizált szabvány*: az európai szabványügyi szervezetek által elfogadott és az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett harmonizált európai szabvány, amelyet a magyar eljárási rendnek megfelelően nemzeti szabványként közzétettek;”

„m) *tanúsító szervezet*: a gazdasági és közlekedési miniszter (a továbbiakban: miniszter) által külön jogszabály előírásai szerint a gázfogyasztó készülékek vagy részegység vizsgálatára, ellenőrzésére és tanúsítására kijelölt, az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak a 92/42/EK tanácsi irányelv 8. cikke szerint bejelentett szervezet.”

3. §

Az R. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A kazánt úgy kell tervezni, gyártani, kialakítani, forgalomba hozni és üzembe helyezni, hogy megfeleljen az 1. számú mellékletben meghatározott hatásfok követelményeknek.

(2) A kazán részegységeinek és a beépített anyagoknak alkalmasnak kell lenniük arra, hogy az összeszerelést követően a kazán megfeleljen az 1. számú mellékletben meghatározott hatásfok követelményeknek.

(3) A honosított harmonizált szabvány hatásfok követelményeinek megfelelően gyártott gázfogyasztó készüléket vagy részegységet úgy kell tekinteni, mint amelyek megfelelnek a rendelet 1. számú mellékletben meghatározott hatásfok követelményeknek.

(4) A (3) bekezdésben említett honosított harmonizált szabványok jegyzékét a Magyar Szabványügyi Testület a hivatalos lapjában közzéteszi.

(5) Honosított harmonizált szabványok hiányában a hatásfok követelmények teljesítése szempontjából irányadó nemzeti szabványok jegyzékét a miniszter a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium hivatalos lapjában teszi közzé.”

(6) Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően olyan háttérkazán vagy lakótérbe telepíthető kazán is forgalomba hozható, amennyiben hatásfokuk névleges teljesítménynél és 30%-os részterhelésnél egyaránt legfeljebb 4%-kal alacsonyabb mint a rendelet 1. számú melléklet szerint a kazánokra vonatkozó hatásfok követelmények.

(7) A központi fűtés és melegvíz-szolgáltatást biztosító, kettősfunkciójú kazánok esetén az (1) bekezdésben meghatározott hatásfok követelmények kizárólag a fűtési funkcióra vonatkoznak.”

4. §

Az R. 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A gyártónak, ha a gyártás során nem vagy csak részlegesen elégtették ki a honosított harmonizált szabványok hatásfok, vagy az irányadó nemzeti szabványok követelményeit, a forgalomba hozatal előtt típusvizsgálatot kell végeztetni.”

5. §

Az R. 4. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A tanúsító szervezet a honosított harmonizált szabvány, vagy az irányadó nemzeti szabvány alkalmazása hiányában, vagy a honosított harmonizált szabvány, vagy az irányadó nemzeti szabvány részleges alkalmazása esetén, a műszaki dokumentáció alapján a típusmintán elvégzi a szükséges ellenőrzést és vizsgálatot annak megállapítására, hogy a típusmintát a műszaki dokumentációval egyezően gyártották-e, azonosítja azokat a részegységeket, amelyeket a honosított harmonizált szabvány, vagy az irányadó nemzeti szabvány szabványok előírásai szerint gyártottak, és megállapítja, hogy a gyártó által választott megoldások a rendeletben meghatározott hatásfok követelményeket kielégítik-e.”

6. §

Az R. a következő alcímmel és új 7/A. §-sal egészül ki:
„A tanúsító szervezetek bejelentése

7/A. § (1) A miniszter — külön eljárás szerint — bejelenti a Bizottságnak és a többi tagállamnak a vizsgálat és tanúsítás lefolytatására általa kijelölt szervezeteket, e szervezetek feladatainak rögzítésével, valamint a Bizottság által előzőleg adott azonosító számaikkal együtt.

(2) A miniszter visszavonja a bejelentést, ha a szervezet már nem felel meg a külön jogszabályban foglalt követelményeknek. A bejelentés visszavonásáról a Bizottságot és a többi tagállamot haladéktalanul értesíteni kell.”

7. §

Az R. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, az azt kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban a Tanácsnak a folyékony vagy gáznemű tüzelőanyaggal működő új melegvízkazánok hatások követelményeiről szóló 92/42 EK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.”

8. §

Az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.

9. §

(1) Ez a rendelet a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 2. §-ának 1) pontja, 7. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti;

b) az R.-ben a „megfelelőségi nyilatkozat” kifejezés helyébe az „EK megfelelőségi nyilatkozat”, a „megfelelőségi tanúsítvány” kifejezés helyébe az „EK megfelelőségi tanúsítvány”, a „típusvizsgálat” kifejezés helyébe az „EK típusvizsgálat”, a „típusvizsgálati tanúsítvány” kifejezés helyébe az „EK típusvizsgálati tanúsítvány”, a „gyártó” kifejezés helyébe a „gyártó vagy az Európai Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője” kifejezés lép.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet a 30/2004. (III. 16.) GKM rendelethez

„1. számú melléklet a 20/1998. (III. 17.) IKIM rendelethez

Általános hatások követelmények

A kazánok fajtájuktól függően

a) 70 °C átlagos víz hőmérsékleten P_n (kW)-ban kifejezett névleges terhelés mellett, valamint

b) az üzemszerűen részterhelésen is üzemeltethető kazán 30%-os részterhelésen és a kazán fajtájának megfelelő átlagos víz hőmérsékleten elégségek ki az alábbi táblázatban megadott hatások követelményeket:

Kazán fajtája	Névleges teljesítmény kW	Hatások névleges teljesítményen		Hatások részterhelésen	
		átl. víz-hőmérséklet °C	hatások %	átl. víz-hőmérséklet °C	hatások %
Szabványos kazán	4—400	70	$\geq 84 + 2 \log P_n$	≥ 50	$\geq 80 + 3 \log P_n$
Alacsony hőmérsékletű kazán*	4—400	70	$\geq 87,5 + 1,5 \log P_n$	40	$\geq 87,5 + 1,5 \log P_n$
Kondenzációs kazán	4—400	70	$\geq 91 + 1 \log P_n$	30**	$\geq 97 + 1 \log P_n$

A fenti hatások értékelőírások a megengedett mérési hiba figyelembevételével érvényesek.

* Ideértve a folyékony tüzelőanyagú kondenzációs kazánokat is.

** Tápvíz hőmérséklete.”

A gazdasági és közlekedési miniszter 31/2004. (III. 16.) GKM rendelete

az egyes gázfogyasztó készülékek kialakításáról
és megfelelőségének tanúsításáról szóló
22/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet módosításáról

A földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény 56. §-a (2) bekezdésének f) pontjában, valamint a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 56. §-ának a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az egyes gázfogyasztó készülékek kialakításáról és megfelelőségének tanúsításáról szóló 22/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rendelet alkalmazási köre a gázfogyasztó készülékekre és részegységekre terjed ki.”

2. §

Az R. 2. §-ának d), i) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E rendelet alkalmazásában]

„d) *tanúsító szervezet*: a gazdasági és közlekedési miniszter (a továbbiakban: miniszter) által külön jogszabály előírásai szerint a gázfogyasztó készülékek vagy részegység vizsgálatára, ellenőrzésére és tanúsítására kijelölt, az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak a 90/396/EGK tanácsi irányelv 9. cikke szerint bejelentett szervezet,”

„i) *honosított harmonizált szabvány*: az európai szabványügyi szervezetek által elfogadott és az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett harmonizált európai szabvány, amelyet a magyar eljárási rendnek megfelelően nemzeti szabványként közzétettek.”

3. §

Az R. 3. §-ának (3)—(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A honosított harmonizált szabványnak megfelelően gyártott gázfogyasztó készülékeket vagy részegységet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a szabvány által lefedett alapvető biztonsági és egészségvédelmi követelményeknek.

(4) A (3) bekezdésben említett honosított harmonizált szabványok jegyzékét a Magyar Szabványügyi Testület a hivatalos lapjában közzéteszi.

(5) Honosított harmonizált szabványok hiányában az alapvető biztonsági és egészségvédelmi követelmények teljesítése szempontjából irányadó nemzeti szabványok jegyzékét a miniszter a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium hivatalos lapjában teszi közzé. Az irányadó nemzeti szabványok szövegét a miniszter bejelenti az Európai Bizottságnak.”

4. §

Az R. a következő alcímekkel és új 18/A—18/C. §-okkal egészül ki:

„Biztonsági intézkedések

18/A. § (1) Amennyiben a CE megfelelőségi jelöléssel ellátott gázfogyasztó készülék vagy az EK megfelelőségi tanúsítvánnyal ellátott részegység a rendeltetésszerű használat során veszélyezteti a személyek, háziállatok vagy anyagi javak biztonságát, a külön jogszabályokban¹ meghatározott piacfelügyeleti hatóság a gázfogyasztó készüléket vagy részegységet a piacról kivonja, annak forgalomba hozatalát, üzembe helyezését, használatát megtiltja. Erről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság), megjelölve az intézkedés okát és különösen azt, hogy a nem megfelelőség oka:

a) a rendeletben meghatározott alapvető biztonsági és egészségvédelmi követelményeknek való nem megfelelés;

b) a honosított harmonizált szabványok nem megfelelő alkalmazása;

c) a honosított harmonizált szabványok hiányosságai.

(2) Amennyiben egy nem megfelelő gázfogyasztó készülék CE jelöléssel, illetve egy nem megfelelő részegység EK megfelelőségi tanúsítvánnyal van ellátva, a piacfelügyeleti hatóság megteszi a külön jogszabályokban² meghatározott intézkedéseket a jelölés elhelyezője, illetve a megfelelőségi tanúsítvány kibocsátója ellen, és erről tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállam piacfelügyeleti hatóságát.

A tanúsító szervezetek bejelentése

18/B. § (1) A miniszter — külön eljárás szerint — bejelenti a Bizottságnak és a többi tagállamnak a vizsgálat és tanúsítás lefolytatására általa kijelölt szervezeteket, e szervezetek feladatainak rögzítésével, valamint a Bizottság által előzőleg adott azonosító számaikkal együtt.

¹ 1997. évi CLV. törvény a fogyasztóvédelemről; A 110/2003. (VII. 24.) Korm. rendelet a Műszaki Biztonsági Hivatal szervezetéről feladat- és hatásköréről.

² 79/1998. (IV. 29.) Korm. rendelet az áruk és szolgáltatások biztonságosságáról és az ezzel kapcsolatos piacfelügyeleti eljárásról; 110/2003. (VII. 24.) Korm. rendelet a Műszaki Biztonsági Hivatal szervezetéről feladat- és hatásköréről.

(2) A miniszter visszavonja a bejelentést, ha a szervezet már nem felel meg a külön jogszabályban foglalt követelményeknek. A bejelentés visszavonásáról a Bizottságot és a többi tagállamot haladéktalanul értesíteni kell.

Szabványok és műszaki előírások állandó bizottsága

18/C. § Ha a piacfelügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy a honosított harmonizált szabványok nem felelnek meg teljes mértékben az e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott követelményeknek, köteles az ügyet megindokolva a 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikke szerint létrehozott állandó bizottság elé terjeszteni.”

5. §

Az R. 20. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösség következő jogszabályával összeegyeztethető szabályozást tartalmaz: a Tanács 93/68/EGK irányelvvel módosított 90/396/EGK irányelve a gázüzemű berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről.

6. §

(1) Ez a rendelet a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 2. §-ának j) pontja, 18. §-ának (5) bekezdése, 19/A. §-a, valamint a 2. számú melléklete hatályát veszti;

b) az R-ben a „megfelelőségi nyilatkozat” szövegrész helyébe az „EK megfelelőségi nyilatkozat”, a „megfelelőségi tanúsítvány” szövegrész helyébe az „EK megfelelőségi tanúsítvány”, a „típusvizsgálat” szövegrész helyébe az „EK típusvizsgálat”, a „típusvizsgálati tanúsítvány” szövegrész helyébe az „EK típusvizsgálati tanúsítvány”, szövegrész kifejezés lép;

c) az R 10—12. §-aiban a „gyártó” kifejezés helyébe a „gyártó vagy az Európai Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője” kifejezés lép.

*Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter*

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 24/2004. (III. 16.) KE határozata

határőr vezérőrnagyi kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *Samu István* határőr dandártábornokot, a Határőrség rendészeti főigazgatóját, nemzeti ünnepünk alkalmából az 1949. évi XX. törvény 30/A. § (1) bekezdés i) pontja alapján, a vezetői és a szakmai munka terén kifejtett kimagasló tevékenysége elismeréseként 2004. március 15-i hatállyal

„határőr vezérőrnaggyá”

kinevezem.

Budapest, 2004. március 1.

*Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke*

Ellenjegyzem:

*Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter*

KEH ügyszám: V-5/0867/2004.

A Köztársaság Elnökének 25/2004. (III. 16.) KE határozata

nyugállományú határőr dandártábornoki
kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztése *Németh István* nyugállományú határőr ezredes, a Szombathelyi Határőr Igazgatóság volt parancsnokát, több évtizedes kiemelkedő határőri munkavégzése, valamint a rendvédelmi szervek tevé-

kenységének segítésében kifejtett kimagasló érdemei elismeréseként hazánk nemzeti ünnepe alkalmából, 2004. március 15-i hatállyal

„nyugállományú határőr dandártábornokká”

kinevezem.

Budapest, 2004. március 1.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: V-5/0675/2004.

A Köztársaság Elnökének 26/2004. (III. 16.) KE határozata

rendőr dandártábornok kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *Lóczy István* r. ezredest a BM Felügyeleti és Ellenőrzési Hivatal Felügyeleti Főosztály főosztályvezetőjét, hivatalvezető-helyettest, az 1949. évi XX. törvény 30/A. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján, a rendőri munka végzésében, irányításában és felügyeletében kifejtett kimagasló tevékenysége elismeréseként nemzeti ünnepünk alkalmából, 2004. március 15-i hatállyal

„rendőr dandártábornokká”

kinevezem.

Budapest, 2004. március 1.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnök

Ellenjegyzem:

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: V-5/0866/2004.

A Köztársaság Elnökének 27/2004. (III. 16.) KE határozata

nyugállományú rendőr dandártábornoki kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *Vörösmarti Mihály* nyugállományú rendőr ezredest, a BM Rendészeti Főosztály volt vezetőjét, több évtizedes kiemelkedő rendőri munkavégzése, valamint a rendvédelmi szervek tevékenységének segítésében kifejtett kimagasló érdemei elismeréseként hazánk nemzeti ünnepe alkalmából, 2004. március 15-i hatállyal

„nyugállományú rendőr dandártábornokká”

kinevezem.

Budapest, 2004. március 1.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: V-5/0676/2004.

A Köztársaság Elnökének 28/2004. (III. 16.) KE határozata

büntetés-végrehajtási dandártábornokká történő kinevezésről

Az igazságügy-miniszter előterjesztésére — a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 30/A. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában kapott felhatalmazás alapján — a nemzeti ünnep alkalmából *dr. Lőrincz József* ny. bv. ezredest, a Rendőrtiszti Főiskola főigazgatója nyugalmazott tudományos helyettesét, 2004. március 15-i hatállyal

„nyugalmazott büntetés-végrehajtási dandártábornokká”

kinevezem.

Budapest, 2004. február 26.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Bárándy Péter s. k.,
igazságügy-miniszter

KEH ügyszám: V-5/0677/2004.

**A Köztársaság Elnökének
29/2004. (III. 16.) KE
határozata**

bírák felmentéséről

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

Dománé dr. Kassay Éva Anikót

2004. március 10-i hatállyal,

dr. Homolya László Bélát

2004. március 22-i hatállyal bírói tisztségéből

felmentem.

Budapest, 2004. március 10.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

KEH ügyszám: IV-1/0977/2004.

A Kormány határozatai

**A Kormány
1020/2004. (III. 16.) Korm.
határozata**

**a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze,
a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze
és a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja díjak
2004. évi adományozásáról**

A Magyar Köztársaság Kormánya március 15-e, a nemzeti ünnep alkalmából

dr. Baross Gábor Liszt Ferenc-díjas karnagynak, Érdemes Művésznek,

Ember Judit Balázs Béla-díjas filmrendezőnek,

Gera Zoltán színművésznek, Érdemes Művésznek,

Husztai Péter Kossuth-díjas színművésznek, Érdemes Művésznek,

Kerényi Miklós Gábor Erkel Ferenc-díjas rendezőnek,

Szilvitzky Margit Munkácsy Mihály-díjas textilművészek, Érdemes Művészek a

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KIVÁLÓ MŰVÉSZE
DÍJAT,**

Benkő Imre Balázs Béla-díjas fotóművésznek,
Fokanov Anatolij operaénekes-magánénekesnek,
Harangozó Gyula balettigazgatónak,
Kállay Bori színművésznek,
Kovács Lajos Jászai Mari-díjas színművésznek,
Ladányi Andrea Liszt Ferenc-díjas és Harangozó Gyula-díjas táncművészek, tanszékvezető adjunktusnak
Medveczky Ilona táncművészek,
Pinczehelyi Sándor Munkácsy Mihály-díjas festőművészek,
Újházi Péter Munkácsy Mihály-díjas festőművészek,
Zádori Ferenc Balázs Béla-díjas operatőrnek a

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉRDEMES MŰVÉSZE
DÍJAT,**

Márton László József Attila-díjas drámaírónak, műfordítónak a

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG BABÉRKOSZORÚJA
DÍJAT**

adományozza.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**V. rész KÖZLEMÉNYEK,
HIRDETMÉNYEK**

**Az Országos Választási Bizottság
1/2004. (III. 10.) OVB**

á l l á s f o g l a l á s a

a 9/2002. (III. 7.) OVB állásfoglalás hatályvesztéséről

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 34. §-a (2) bekezdésének a) pontjában írt hatáskörében eljárva az alábbi

állásfoglalást

adja ki:

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Magyarországon tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgárok névjegyzékbe történő felvételéről kiadott 9/2002. (III. 7.) OVB állásfoglalás hatályát veszti.

Az Országos Választási Bizottság 9/2002. (III. 7.) OVB szám alatt a Magyarországon tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgárok névjegyzékbe történő felvéte-

léről állásfoglalást (a továbbiakban: Áf.) adott ki. Az Áf. kiadását követően a Ve.-nek az Áf.-t érintő egyes rendelkezései az alábbiak szerint változtak meg:

Az Európai Parlament tagjainak választásáról szóló 2003. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Eptv.) 43. § (4) bekezdésével módosított, 2003. december 27-től hatályos Ve. 13. § (1) bekezdése szerint a névjegyzékbe fel kell venni azokat a választójoggal rendelkező személyeket, akiknek a lakóhelye (a továbbiakban: lakcím) a szavazókörben van.

Az Eptv. 21. § (3) bekezdésével beiktatott, 2003. december 27-től hatályos Ve. 149. § *q*) pontja szerint lakóhely: annak a lakásnak vagy ennek hiányában — a külföldön élő magyar és nem magyar állampolgár kivételével — szükségből használt helyiségnek, szálláshelynek a címe, amelyet a választópolgár életvitelszerűen otthonálul használ, amennyiben azt a személyiadat- és lakcímnyilvántartásba lakcímként bejelentette.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az Alkotmánynak az Áf. kiadása idején és jelenleg is hatályos 70. § (1) és (2) bekezdései szerint a Magyar Köztársaság területén élő minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési és a helyi önkormányzati, továbbá a kisebbségi önkormányzati választásokon választható és — ha a választás, illetőleg népszavazás napján az ország területén tartózkodik — választó legyen, valamint országos vagy helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen. A helyi önkormányzati képviselő- és polgármester-választásnál a választás joga, valamint a helyi népszavazásban és helyi népi kezdeményezésben a részvétel joga — külön törvény szerint — megilleti a Magyar Köztársaság területén bevándoroltként élő nem magyar állampolgárt is, ha a választás, illetőleg a népszavazás napján az ország területén tartózkodik.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénymódosításáról szóló 2002. évi LXI. törvény 7. §-a alapján az Alkotmányelőbbi rendelkezései a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától a következő szöveggel lesznek hatályosak:

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt megillet az a jog, hogy az országgyűlési képviselők választásán

választó és választható legyen, valamint országos népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.

(2) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt és az Európai Unió más tagállamának a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgárát megilleti az a jog, hogy a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásán választható és — amennyiben a választás, illetve a népszavazás napján a Magyar Köztársaság területén tartózkodik — választó legyen, valamint helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen. Polgármesterré és fővárosi főpolgármesterré magyar állampolgár választható.”

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilván tartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. § (2) bekezdése alapján: „E törvény alkalmazása során a polgár lakóhelye: annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. A lakcímbejelentés szempontjából lakásnak tekintendő az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, amelyet a polgár otthonálul használ, továbbá az a helyiség, ahol valaki szükségből lakik, vagy — amennyiben más lakása nincs — megszáll.”

A Ve. 34. § (2) bekezdés *a*) pontja szerint az Országos Választási Bizottság állásfoglalást ad ki a választással kapcsolatos jogszabályok egységes értelmezése és az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében; az állásfoglalás ellen jogorvoslatnak helye nincs; az állásfoglalást a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § *b*) pontja szerint az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik a jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálata.

A fentiek alapján, tekintettel a Ve. 13. § (1) bekezdésére, az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Magyarországon tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgárok névjegyzékbe történő felvételéről kiadott 9/2002. (III. 7.) OVB állásfoglalás hatályát veszti, és az a jelen állásfoglalás közzétételétől nem alkalmazható.

Budapest, 2004. március 10.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság
elnöke

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2004. évi éves előfizetési díja: 10 764 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2004. évi előfizetési díj fél évre 5382 Ft áfával ☐

egy évre 10 764 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetéseiket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2004. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnék előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2004. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	73 140 Ft/év	Munkügyi Közlöny	11 316 Ft/év
Hivatalos Értesítő	10 764 Ft/év	Oktatási Közlöny	17 664 Ft/év
Határozatok Tára	16 836 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	23 184 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 140 Ft/év	Statisztikai Közlöny	9 660 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	14 076 Ft/év	Szociális Közlöny	11 316 Ft/év
Bányászati Közlöny	3 588 Ft/év	Turisztikai Értesítő	8 556 Ft/év
Belügyi Közlöny	18 768 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	4 968 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	15 180 Ft/év	Vízügyi Értesítő	9 384 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	19 044 Ft/év		
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	13 248 Ft/év	Ellenőrzési Figyelő	2 484 Ft/év
Gazdasági Közlöny	17 664 Ft/év	Házi Jogtanácsadó	3 588 Ft/év
Hírközlési Értesítő	4 692 Ft/év	Magyar Közigazgatás	6 900 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	3 588 Ft/év	Pénzügyi Szemle	16 836 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	11 868 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	3 588 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	15 732 Ft/év		
Környezetvédelmi Értesítő	10 764 Ft/év	Élet és Tudomány	8 556 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Ludové Noviny	1 932 Ft/év
Közlekedési Értesítő	17 940 Ft/év	Neue Zeitung	3 588 Ft/év
Kulturális Közlöny	14 076 Ft/év	Természet Világa	4 692 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	14 628 Ft/év	Valóság	5 520 Ft/év

Tájékoztatjuk előfizetőinket, hogy 2004. január 1-jétől a Cégközlöny elektronikus formában (CD-n) jelenik meg.

Éves előfizetési díja: 73 500 Ft/év.

A CD-Jogász HIVATALOS JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2004. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	62 400 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	110 400 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	78 720 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	124 800 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2003-as évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen:

Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlap.

Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 3588 Ft/év

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközből emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.0562 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.